

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Filozofická fakulta

Katedra historie

**OSÍDLENÍ STARŠÍ A STŘEDNÍ DOBY
BRONZOVÉ NA LOKALITĚ
OLOMOUC - ŘEPČÍN 1**

Tomáš Čížek

BAKALÁŘSKÁ DIPLOMOVÁ PRÁCE

Vedoucí práce: PhDr. Jaroslav Peška, PhD.

Olomouc 2012

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně a použil pouze literaturu uvedenou v seznamu.

V Olomouci dne 16. 4. 2012

Tomáš Čížek

Poděkování

Tímto bych chtěl poděkovat vedoucímu mé práce PhDr. Jaroslavu Peškovi, PhD. za zpřístupnění materiálu v depozitáři ve Veselíčku. Dále za pomoc při identifikaci nálezů, cenné rady a připomínky, bez nichž by tato práce nemohla vzniknout. Rovněž Mgr. Marku Kalábkovi a Mgr. Mojmíru Bémovi za poskytnutí nálezových zpráv a dokumentace týkající se lokality Olomouce - Řepčína.

Současně děkuji mým přátelům a rodině za trpělivost a podporu, které se mi dostalo.

Obsah

Úvod	4
1. Popis lokality a přírodní podmínky	5
1.1 Vymezení lokality	5
1.2. Geomorfologie	5
1.3. Hydrologie	6
2. Historie výzkumu	7
2.1 Historie výzkumu lokality Olomouc - Řepčín	7
2.2 Osídlení na trati „Horní nivy“	7
2.3 Přehled dějin bádání kultury únětické a kultury středodunajské mohylové na území Moravy	9
3. Popis a charakteristika objektů	15
3.1 Popis objektů	15
3.2 Charakteristika objektů	16
3.3. Objekt č. 500	21
4. Nadzemní struktury	22
4.1 Struktura 3	26
4.2 Srovnání a zhodnocení struktur	28
4.3 Prostorové uspořádání sídliště	30
5. Keramický materiál	32
5.1 Únětická kultura	33
5.1.1 Zásobnice	36
5.1.2 Džbán	37
5.2 Zhodnocení keramických nálezů ÚK	38
5.3 Keramika středodunajské mohylové kultury	38
5.3.1 Výzdoba	41

5.3.2 Zásobnice a hrncovité tvary	43
5.3.3 Netypické nádoby.....	44
5.3.4 Šálky a mísy	45
5.3.5 Džbány	45
5.4 Zhodnocení keramických nálezů SMK.....	46
6. Nekeramické nálezy	48
7. Závěr.....	50
8. Resumé	51
9. Seznam literatury, nálezových zpráv a použitých zkratk	52
10. Přílohy – obrazové a písemné.....	57

Úvod

Předložená bakalářská práce se zabývá lokalitou Olomouc - Řepčín „Horní nivy“, která se nachází na severozápadním okraji města. Úkolem práce je zpracovat a vyhodnotit materiál týkající se trati „Horní nivy“ během období starší doby bronzové (zastoupené na lokalitě kulturou únětickou) a střední doby bronzové (zastoupené středodunajskou mohylovou kulturou). Výzkum lokality probíhal od října 2004 až do srpna 2005 (BÉM 2007, 106) během záchranného archeologického výzkumu prováděného Archeologickým centrem Olomouc (dále AC Olomouc) pod vedením Mgr. Marka Kalábka při stavbě rychlostí komunikace R 35 (stavba 3508 Křelov – Slavonín) na základě smlouvy s Ředitelstvím silnic a dálnic ČR.

V úvodní části práce je pozornost zaměřena na přírodní podmínky lokality. Stručně je třeba se zabývat i zjištěnými horizonty osídlení, které se na lokalitě nacházejí. Součástí bude i souhrn dějin bádání týkající se únětické a středodunajské mohylové kultury v prostoru Moravy.

Následující část je věnována nálezové situaci lokality, reprezentované popisem a zhodnocením nalezených objektů. Vzhledem ke svému počtu je nutné zpracovat tuto část prostřednictvím přehledných tabulek, které budou součástí přílohy. Na lokalitě je možno rozpoznat i několik nadzemních struktur, jejichž půdorysy nám ukazují dochované jámy. Jejich popisem a interpretací se tato kapitola bude rovněž zabývat. Zvláštního zájmu se dočká velký objekt č. 500 a struktura 3.

Nedílnou součástí práce je i rozbor keramického materiálu, který se nacházel v sídlištních objektech. Zpracován bude prostřednictvím databáze, která byla účelně vytvořena pro tuto lokalitu. Ze získaných poznatků dojde ke zhodnocení keramických nálezů, které by měly být rovněž schopny nám poskytnout bližší informace umožňující přesnější dataci tohoto polykulturního sídliště. Stranou zájmu nezůstanou pochopitelně ani další nálezy, kterými jsou bronzové předměty a kostěná a parohová industrie

V závěru práce je třeba celkově zhodnotit získané poznatky ze sídliště. Nedílnou součástí je i resumé v anglickém jazyce. Poslední částí práce je příloha. Její součástí jsou tabulky charakterizující jednotlivé objekty, nákresy půdorysů objektů, schéma rozpoznávaných struktur a nákresy keramické a další produkce sídliště v Olomouci - Řepčíně.

1. Popis lokality a přírodní podmínky

1.1 Vymezení lokality

Cílová lokalita Olomouc - Řepčín 1 „Horní nivy“ se nachází na severozápadním okraji města Olomouce. Prozkoumaný prostor se nachází v mírně zvlněné krajině mezi Olomoucí a obcí Křelov. Lokalita s nadmořskou výškou 239-250 m směrem k severu klesá do přírodního amfiteátru. V okolí chybí výraznější vyvýšenina, která by ji chránila před nepříznivými větry, především západními a severními (BÉM 2007, 106). Odkrytá plocha má tvar nepravidelného kříže o celkové rozloze odpovídající zhruba 4,8 ha a je vymezena v mapě MZ 1:10 000, list 24-22-19 v koordinátách 20 : 348; 55 : 325; 85 :357 (západní sekční čára;j jižní sekční čára; měřeno v mm KALÁBEK 2006, 6).

1.2. Geomorfologie

Olomouc a její okolí spadá z geomorfologického hlediska do pruhu nižšího a méně členitého reliéfu vněkarpatských sníženin. Jednou z jeho součástí je i Hornomoravský úval, v jehož střední části je Olomouc situována. Osou sníženiny je niva řeky Moravy, kterou tvoří souvrství štěrkopísků ve své střední části silné až 28 m (DEMEK 1965, 221). Štěrkopísky jsou pokryté písčnými hlínami a hlinitými písky (DEMEK – MACKOVIČ 2006, 423).

Niva Moravy současně rozděluje střední část Hornomoravského úvalu na západní zvlněnější část (Olomouc) a východní plošší část. Západní část nivy lze rozdělit na odlišné části, oddělené nivami řek Hané, Blaty a Romže. Jednou z částí je i členitější ústřední pahorkatina nacházející se mezi Křelovem a Olomoucí. Tyto Olomoucké pahorky tvoří paleozoické a neogenní horniny. Severozápadně i jižně od pahorkatiny se nachází velmi ploché území. Lokalita Olomouc – Řepčín je proto otevřena do terénu a není chráněna před větry.

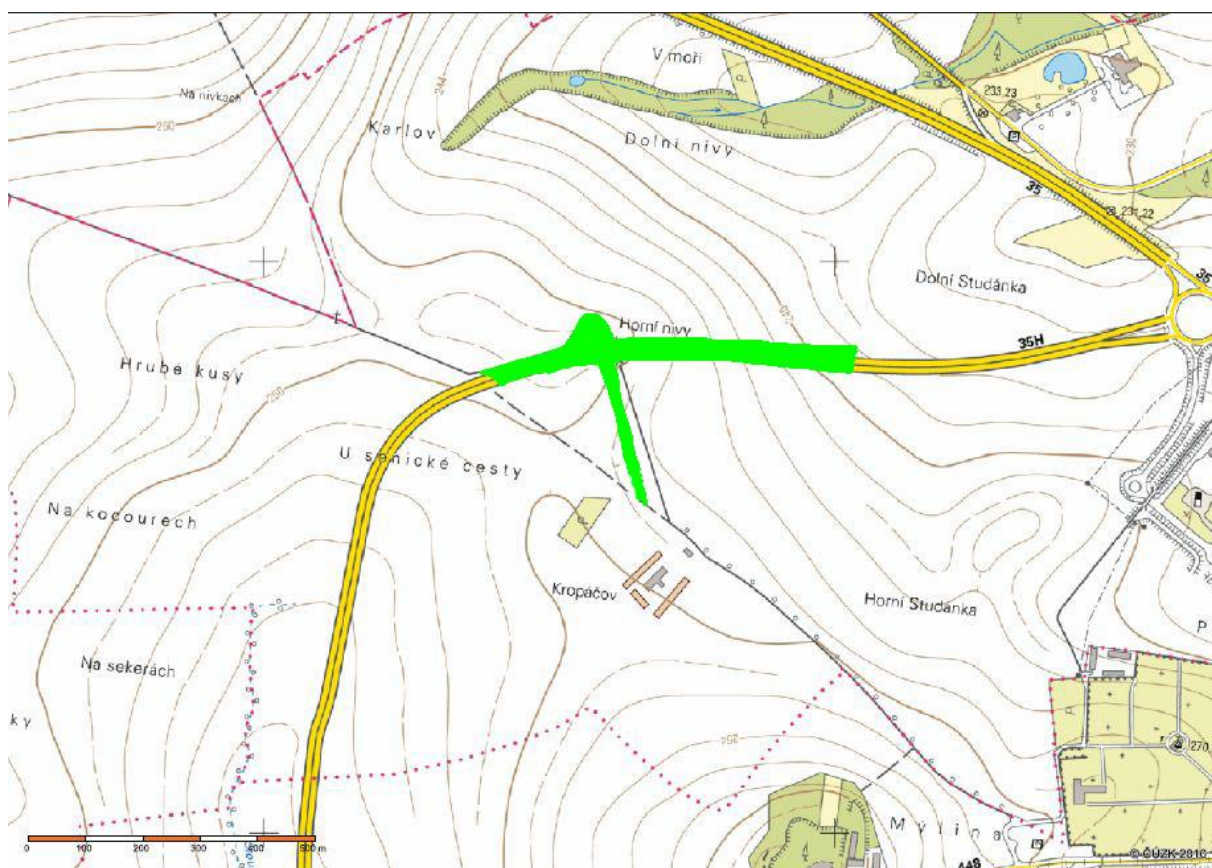
Současná geologická mapa nám prozradí, že naleziště Řepčín „Horní nivy“ je tvořeno sprašemi a sprašovými hlínami kvartérního stáří. Stejně složení půdy je i směrem jižním a západním. Směrem k severu a východu se ovšem půdní typ mění ve vápnitě jíly, písky, hlíny a štěrky neogenního stáří. ¹

¹ Informace dostupné na

http://www.geology.cz/app/ciselniky/lokalizace/amapy.php?start_y=547200&start_x=1121500

1.3. Hydrologie

Lokalita Olomouc - Řepčín je z hydrologického hlediska ovlivněna nejvýznamnější moravskou řekou, řekou Moravou pramenící na jihozápadním svahu Kralického Sněžníku. Řepčín je možno brát jako zdrojovou oblast několika potůčků, z nichž některé se na sever (u Moravských železáren) vlévají přímo do Moravy (BÉM 2007, 107). Na západ od lokality se nachází řeka Blata, do které u obce Těšetice ústí další říčka Šumice jako její pravostranný přítok (DEMEK – NOVÁK 1992, 161). Levostranným přítokem je říčka Stouska, která se nachází jihozápadně od lokality. Blízko lokality protéká směrem k jihu Křelovský potok a také bezejmenná svodnice pramenící v trati „Dolní nivy“ (BÉM 2007, 107).

Obr. 1 Olomouc-Řepčín „Horní nivy“, zeleně vyznačena zkoumaná plocha. Katastrální mapa 1:10 000.

2. Historie výzkumu

2.1 Historie výzkumu lokality Olomouc - Řepčín

Na trati „Pod hřbitovem“ byl proveden v roce 1999 záchranný archeologický výzkum o ploše 16 ha při výstavbě supermarketu GLOBUS. Během průzkumu a sondáže plochy byl objeven hrob datovaný do eneolitu. V okolí nálezu na ploše 1,5 ha byla stroji UDS provedena skrývka. Nalezené objekty byly interpretovány jako hroby a dle keramického materiálu datované do starší fáze kultury nálevkovitých pohárů (ŠRÁMEK – VITULA 2000, 112).

V dubnu 2004 proběhl záchranný archeologický výzkum na trati „Velké trávníky“ při výstavbě haly firmy BARD MORAVIA s. r. o. Lokalita se nachází na severním okraji Řepčina u vjezdu do prostor Moravských železáren při železniční trati. Nálezová situace byla datována do období kultury lidu popelnicových polí (KALÁBEK 2005, 248).

Prozatím nejrozsáhlejší výzkum na katastru Olomouc – Řepčín proběhl v rámci záchranného archeologického výzkumu AC Olomouc pod vedením Mgr. Marka Kalábka. Výzkum na trati „Horní nivy“ proběhl ve dvou fázích. První etapa výzkumu této polykulturní lokality proběhla v měsíci říjnu až listopadu 2004 (KALÁBEK 2005, 248) při již zmíněném záchranném archeologickém výzkumu v rámci probíhající výstavbě rychlostní komunikace R 35. Celková prozkoumaná plocha činila cca 1 ha se 199 sídlištními objekty a dvěma hroby (KALÁBEK 2004, 29). Druhá etapa proběhla v dubnu až červenci 2005, během níž byly dozkoumány zbylé cca 4 ha plochy. Celkem bylo objeveno 960 objektů a 55 hrobů (KALÁBEK 2006, 146).

2.2 Osídlení na trati „Horní nivy“

Lokalita Olomouc - Řepčín „Horní nivy“ patří mezi polykulturní lokality, na které můžeme sledovat několik různých časových horizontů osídlení s různou intenzitou. Během výzkumu bylo objeveno celkem 1164 objektů a 56 hrobů (KALÁBEK 2006, 5), datovaných především díky keramickým artefaktům. Objekty můžeme charakterizovat jako sloupové, kůlové a zásobní jámy, žlaby, soujámí a zmíněné hroby (KALÁBEK 2006, 5). Při leteckém pozorování odkryté plochy byl nalezen i třikrát ostře zalomený mělký příkop/zákop (obj. č. 178, délka činí 135 m, šířka i hloubka zhruba 0,8 m) procházející lokalitou ve směru sever jih. Může spadat do období obléhání Olomouce pruskými vojsky

(1758) či souviset s druhou světovou válkou a zákopovými pracemi vojsk Wehrmachtu (BÉM 2007, 107; KALÁBEK 2006, 9-10).

Nejstarším horizontem osídlení na této trati je kultura lidu s moravskou malovanou keramikou (MMK) s datací na přelom neolitu a eneolitu. Sídliště této kultury nebylo pravděpodobně příliš rozšířeno, jelikož v odkrytém prostoru bylo zachyceno pouze devíti objekty. Kultura byla identifikována prostřednictvím keramických artefaktů nalezených v několika jámách (sloupových a zásobních; KALÁBEK 2006, 5).

Eneolit je na této lokalitě zastoupen dvěma kulturami. Nejprve se jedná o starší eneolit s kulturou nálevkovitých pohárů (KNP), do které byl datován pouze objekt č. 324. V zásobní jámě byl, kromě zrnětky a štípané industrie, nalezen keramický materiál datovatelný do nejmladší fáze KNP (KALÁBEK 2006, 5). Dále je na lokalitě zastoupen pozdní eneolit prostřednictvím kultury se šňůrovou keramikou (KŠK). Celkově bylo nalezeno 27 hrobů se špatně zachovalými skelety, v převážné většině se tedy jedná o kostrové hroby. V šesti hrobech kosti chyběly úplně a ve třech případech se jednalo o žárové pohřby. V hrobech byl nalezen poměrně velký počet keramických artefaktů, dále štípaná a broušená industrie, kostěná industrie a předměty z mědi. S jistou mírou pochybností můžeme k této kultuře přiřadit i zásobní jámu (obj. č. 622). Není však jisté, zda část nádoby není v tomto objektu starší intruzí (KALÁBEK 2006, 5-6).

Dalším časovým horizontem je námi sledované období starší a střední doby bronzové. Je zastoupeno kulturou únětickou (ÚK), rozeznanou v celkem 11 objektech, z nichž v obj. č. 632 byl zachycen druhotný pohřeb. Dále se jedná o středodunajskou mohylovou kulturu (SMK), která byla datovatelným materiálem zachycena celkem ve 280 objektech (KALÁBEK 2006, 6-7).² K této kultuře lze přiřadit i největší a současně, co se týče nálezového fondu, nejbohatší objekt č. 500, který sloužil jako místo pro těžbu hlíny a následně pro odpad (BÉM 2007, 111). Na odkryté ploše lze rozeznat i několik půdorysů budov, z nichž většinu je možné datovat do střední doby bronzové.

Doba bronzová je zastoupena i ve své mladší fázi kulturou lidu popelnicových polí (KLPP), která byla zachycena pouze v jediném objektu č. 210 (KALÁBEK 2006, 8).

Dalším zastoupeným obdobím na lokalitě je období mladší doby železné – latén. Do něj spadá objekt č. 993, který byl svým materiálem nejprve přiřazen k SMK. Následně, po provedené archeobotanické analýze a po absolutní dataci radiokarbonovou metodou

² K popisu objektů ÚK i SMK viz. kap. 3.1.

několika náhodně vybraných obilek ze zásypu objektu, byla datace upravena do 4. – 2. st. (KALÁBEK – KOČÁR 2005, 127 – 144).

V pěti sídlištních objektech, z nichž tři jsou interpretovány jako mělké studny a jeden jako prostá pec, byla identifikována pozdní doba římská. Skromnější keramický soubor datuje osídlení do 4. st. Vzhledem ke konfiguraci terénu a faktu, že se osídlení přesunulo do nižších poloh svahu, lze usuzovat, že se jedná jen o část většího sídliště, které se může nacházet podél vodoteče v nejnižším místě údolí (KALÁBEK 2006, 8).

Dalším horizontem osídlení jsou sídlištní objekty datované do období starší (rs2) a částečně i střední doby hradištní (rs3). Celkem se jedná o 73 objektů, z nichž je k dispozici poměrně početný soubor keramiky a dalších nálezů. K tomuto období jsou přiřazeny i dva půdorysy nadzemních domů. Mimo sídliště bylo objeveno i pohřebiště datované do střední doby hradištní, které se však částečně překrývalo se zmíněným pohřebištěm KŠK. Celkově bylo prozkoumáno 28 hrobů s poměrně špatně dochovanými skelety a různou hrobovou výbavou. V některých hrobech jsou doklady („stíny“) dřevěného obložení hrobů (KALÁBEK 2006, 8-9).

Na lokalitě byly nalezeny i doklady novověké činnosti. Mimo již zmíněného zákopu se jednalo o pět objektů situovaných k prostorám slovanského pohřebiště. Sporně působí i hrob H28 nacházející se v prostoru pohřebiště, který je svým obsahem přiřazen k novověku. Nalezeny v něm byly dva lité bronzové závěsky s otvory, část bronzového plíšku s náznakem znaku, železný předmět a část zvířecí kosti (KALÁBEK 2006, 9-10).

2.3 Přehled dějin bádání kultury únětické a kultury středodunajské mohylové na území Moravy

Tato podkapitola je zpracována ve dvou částech. První se zabývá dějinami bádání únětické kultury, druhá část se věnuje období středodunajské mohylové kultury v moravském regionu. Obě části jsou následně sestaveny dle vydaných publikací podle chronologického pořádku, proto nemusí vždy odpovídat pořadí jednotlivých stupňů kultur a jejich umístění v následujícím textu.

Mimo prostor moravských badatelů je nutné zmínit počátek dějin bádání doby bronzové, který můžeme spatřit u dánského archeologa Christiana Jürgensena Thomsena a jeho trojperiodizačního systému.

Počátky moravského bádání můžeme datovat do 80. a 90. let 19. st. ve spojení se jmény Antonína Rzehaka a Jaroslava Palliardiho. A. Rzehak prozkoumal únětické pohřebiště v Měnině, pro kulturu však vybral označení „měnínský typ“ (STUHLÍK 1993, 235). J. Palliard se zabýval pohřebišti i vyhodnocením nalezených hrobů, např. jeho práce na únětických pohřebištích v Oblekovicích, Horních Dunajovicích, Kyjovicích a Těšeticích (LORENCOVÁ-BENEŠ- STUHLÍK 1987, 9). Současně únětickou kulturu rozčlenil na tři období (STUHLÍK 1993, 235).

Začátkem 20. st. začal se svou působností prostějovský amatérský archeolog Antonín Gottwald. Během svého výzkumu narazil i na fragmenty keramiky datované do období únětické kultury (GOTTWALD 1924, 65; 1931, 51-55) a zabýval se i nálezy hrobů v regionu střední Moravy např. ve Smržicích, Určicích a Vranovicích (GOTTWALD 1931, 55-57). František Černý přispěl ke studiu únětické kultury svou spíše teoretickou snahou vyvodit kulturu z dřívějšího eneolitického osídlení a eneolitických kultur (STUHLÍK 1993, 235). Výzkumem sídlištní lokality Brno – Černá pole přispěl k poznání únětické a mohylové kultury Karel Schirmeisen (STUHLÍK 1993, 236).

Zásadní vliv pro následné badatelské úsilí měla práce Innocence Ladislava Červinky z roku 1902 (ČERVINKA 1902), ve které shrnul dosavadní poznatky a naleziště týkající se všech známých „moravských“ kultur. Během období tzv. první republiky pokračoval ve své kariéře jako pracovník Státního archeologického ústavu v Brně, kdy provedl výzkum únětických pohřebišť v Němčicích na Hané a Kyjovicích, kde objevil 68 hrobů (PODBORSKÝ – FIŠER 2004, 37; STUHLÍK 2006, 23). Velkým zlomem v dějinách bádání pro starší dobu bronzovou byla práce I. L. Červinky z roku 1938, v níž podal souhrn a vysvětlení dosavadních nálezů únětické kultury. Obdobnou tematikou se ve své disertační práci zabýval i Karel Tihelka (STUHLÍK 1993, 235–236).

Období druhé světové války archeologický výzkum utlumilo. Do své teoretické práce, která se týkala mimo jiné vývoje únětické kultury a rozšíření mohylové kultury, zahrnul v malé míře území Moravy i Jaroslav Böhm. Jednalo se však především o srovnání nálezové situace v Čechách s moravskými nálezy (BÖHM 1941, 221-270).

Starší doba bronzová je v poválečném období nejvíce spjata s K. Tihelkou. Svou práci soustředil především na období starší doby bronzové (kultura únětická a větševská). Za jeho nejvýznačnější výzkum můžeme považovat lokalitu Cezavy u Blučiny a Brno - Černá pole (SKLENÁŘ 2005, 586). Z únětické kultury vydělil nejmladší stupeň pod názvem větševský typ (STUHLÍK 1993, 236; TIHELKA 1953, 283). Dále se zabýval

charakteristikou únětických pohřebišť a podal jejich soupis v moravském prostoru (TIHELKA 1953).

Další významnou lokalitou jsou bezesporu Těšetice-Kyjovice, kde výzkum únětického pohřebiště probíhal od 50. let pod dohledem Františka Kalouska a Vladimíra Podborského. Bylo objeveno na 41 hrobů s datací do mladoúnětické fáze. Poměrně častým objevem byly pohřby v rakvích, obložení hrobů kameny i sekundární zásahy do hrobů (LORENCOVÁ-BENEŠ-PODBORSKÝ 1987, 9-17).

K výzkumu doby bronzové velkou měrou přispěl i Stanislav Stuchlík. Zabýval se nejen kulturou únětickou (STUHLÍK 1987, 1992, 2006), ale i střední dobou bronzovou. Věnoval se rovněž otázce nadzemních staveb starší doby bronzové při využití dřívějších výzkumů, na jejichž základě je rozdělil do pěti základních kategorií (STUHLÍK 2000, 219-250). V otázce chronologie únětické kultury vychází z dřívějších autorů a jejich dělení na pět základních úseků. Nejstarší patří protoúnětické kultuře, následované starším obdobím dělené na staroúnětickou a předklasickou fázi (s datací do B A₁ dle Reinecka). Dále následuje mladší období dělené na klasickou a poklasickou fázi (datováno do B A₂ STUHLÍK 1993, 241).

Únětickou kulturou se zabýval i Milan Salaš během svého výzkumu v Měnině (SALAŠ 1993, 75) a v Blučině, kde došlo k objevu jedenácti zásobních jam této kultury. Dva objekty obsahovaly skelety – jednalo se o asi roční dítě a skelet dospělého muže (SALAŠ 1993, 75; 2003, 223-4). Dále se věnoval problematice pohřbů v sídlištních objektech v období únětické kultury, když poskytl soupis 35 lokalit, na kterých se tyto pohřby nacházely (ČIŽMÁŘ 2005, 242). Stejnou problematikou se zabýval i Miloš Čižmář při zpracování staršího výzkumu amatérského archeologa P. Prucha ve Vážanech nad Litavou (ČIŽMÁŘ 2005, 233-247).

Svou pozornost na ranou fázi kultury únětické, protoúnětickou kulturou, zaměřil Jaromír Ondráček. Věnoval se problematice hrobů (ONDRÁČEK 1971), především však materiální náplni moravské protoúnětické kultury, kdy poskytl rovněž soupis doposud známých nalezišť (ONDRÁČEK 1967). Provedl také periodizaci únětické kultury (LORENCOVÁ-BENEŠ-PODBORSKÝ 1987, 122). Dále se problematikou této kultury zabýval Jaroslav Peška. Ve své publikaci zpracoval nejrozsáhlejší moravské protoúnětické pohřebiště s celkem 48 kostrovými hroby. Mimo Pavlovskou lokalitu obsahuje práce i soupis všech známých pohřebišť protoúnětické kultury, nacházejících se v moravském prostoru. Svou pozornost si v této publikaci zasloužil i pohřební ritus a rovněž materiální náplň hrobů (PEŠKA 2007, 2009).

První doklady středodunajské mohylové kultury, objevené na Moravě, spadají do poloviny 19. st. Jedná se mohylník starší a střední doby bronzové v Boroticích, který objevil při svých pochůzkách Moritz Trapp, kustod Františkova (dnes Moravského zemského) muzea. Objevil celkem 17 mohyl, jejichž obsah se však již v 19. st. ztratil (STUCHLÍK 2006, 9).

Obdobím středodunajské mohylové kultury se jako jeden z prvních archeologů na Moravě zabýval J. Palliardi. Ten se zasloužil o rozšíření zájmu o středodunajskou mohylovou kulturu v souvislosti se zveřejněním svého výzkumu v Oblekovicích (STUCHLÍK 1993, 235). Amatéřský badatel František Vildomec, stejné profese (učitelské) jako dříve zmíněný A. Gottwald, prozkoumal čtyři mohyly datované do středodunajské mohylové kultury v Suchohrdlích (STUCHLÍK 2006, 11, 30).

V poválečném období se středodunajskou mohylovou kulturou zabýval především Vilém Hrubý, kde se věnoval kultovním objektům (HRUBÝ 1958). Rovněž rozděluje tuto kulturu do tří stupňů (I, II, III) na základě materiálu (ŠABATOVÁ 2007, 6). Z této periodizace vychází dále Jiří Říhovský, který k ní přidává přechodný mohylovo-velatický stupeň (ŠABATOVÁ 2007, 6). Ten dále upřesňuje na mladší mohylový stupeň Maisbirbaum-Zohor, pozdní mohylový stupeň Strachotín-Velké Hostěradky a časný stupeň středodunajských popelnicových polí Blučina-Kopčany (ŘÍHOVSKÝ 1982, 10).

V 50. letech proběhl výzkum v Bezměřově u Kroměříže, o jehož zpracování se zasloužil Václav Spurný. Na lokalitě byla zastoupena starší doba bronzová (reprezentovaná nálezy datovanými k věteřovskému typu) a středodunajská mohylová kultura (SPURNÝ 1971). Mimo zpracování nalezených objektů (zachyceny i stavby a pohřeb v sídlištní jámě) se důsledně věnoval i otázce keramických nálezů, jejich popisu a chronologii. Jako významný se ukázal výzkum sídliště středodunajské mohylové kultury v Přítlukách, kde byly nalezeny půdorysy chat a část rozsáhlé jámy, obsahující čtyři celé a fragmentárně další čtyři lidské lebky, kombinované s lidskými žebry a zvířecími kostmi (TRNÁČKOVÁ 1954, 746-751). Bronzovou industrií středodunajské mohylové kultury na celé Moravě se zabýval Václav Furmánek (FURMÁNEK 1973). Ve své práci podal souhrn známých nálezů bronzové industrie z prostor Moravy, typologicky je rozčlenil a následně se chronologicky věnoval jejich vývoji. Rovněž se věnoval i problematice periodizace této kultury, ve které navázal na Hrubého trojčlenné dělení a přechodný stupeň Říhovského (FURMÁNEK 1973, 127-131; ŠABATOVÁ 2007, 7).

Od 60. let pokračoval přerušovaný výzkum na mohylníku v Boroticích, pod vedením V. Podborského jako školní pracoviště pro posluchače brněnské Katedry praehistorie. Od roku 1976 do 1991 výzkum vedl Archeologický ústav Československé akademie věd (ČSAV) v Brně, kdy se vedoucím výzkumu stal Stanislav Stuchlík (STUHLÍK 2006, 11). V roce 2006 byla vydána monografie shrnující doposud získané poznatky z tohoto pohřebiště (STUHLÍK 2006). Mimo popisu, vyhodnocení a chronologického zařazení nalezených mohyl, se publikace věnuje i rozboru nalezených artefaktů středodunajské mohylové kultury.

Velmi významně se o poznání středodunajské mohylové kultury zasloužil již zmíněný Stanislav Stuchlík. Mimo výzkumu v Boroticích vedl výzkum středodunajské mohylové kultury v Přítlukách a Bulharech (STUHLÍK 1977, 99). Zabýval se zhodnocením keramických nálezů této kultury (STUHLÍK - KOLBINGER 1993). Současně byl autorem první celistvé práce, týkající se středodunajské mohylové kultury, která byla zveřejněna jako součást Pravekých dějin Moravy. V něm uvádí rozdělení kultury na tři, respektive čtyři, možná období. Jedná se o starší období (datace do B B₁ dle Reineckeho), zastoupené především v Brně-Černých polích a Přítlukách. Dále střední období (datované do B B₂/C₁), které můžeme nalézt na sídlišti v Jiříkovicích. Třetí fází je mladší období (B C₂), vyskytující se na sídlišti v Těšeticích a depotu v Lednici. Závěr středodunajské mohylové kultury je reprezentován sídlištěm ve Strachotíně (B C/D), které spadá do přechodného mohylovo-velatického a mohylovo-lužického období (STUHLÍK 1993, 299).

Z této čtyřstupňové Stuchlíkovy periodizace vychází i tato práce. Rovněž jako Klára Šabatová ve své studii (ŠABATOVÁ, 2007) upřednostňují pro jednotlivé fáze vývoje středodunajské mohylové kultury označení „stupeň“, namísto Stuchlíkova pojmu „období“, který je spíše vhodný při popisu celého období, zahrnujícího středodunajskou mohylovou kulturu (stejně tak období únětické kultury jako celek a stupně jako jednotlivé části vývoje, které je dále možno členit na fáze).

Současně S. Stuchlík zastává názor, že středodunajská mohylová kultura vznikla postupným vývojem z větěřovské skupiny. Z toho důvodu se negativně staví k dřívějšímu přisuzování prostoru střední a severní Moravy do tzv. předlužického (protolužického) horizontu. Poněkud rozdílný charakter středodunajské mohylové kultury na jižní a střední Moravě vysvětluje rozdílným stupněm vývoje větěřovské skupiny, ze které následně kultura středodunajská mohylová vychází (STUHLÍK 1993, 297-299).

Milan Salaš se mimo únětickou kulturu a výzkumy zabýval i problematikou bronzových depotů od střední doby bronzové až po pozdní dobu bronzovou (SALAŠ 2005). Během svých výzkumů se problematikou středodunajské mohylové kultury zabíral i Miroslav Šmíd, kdy upozornil na nové objekty datované do tohoto období a tím i na výraznější rozšíření mohylové kultury v prostoru střední Moravy (ŠMÍD 1997, 1999, 2002). Rozšíření našich poznatků ohledně střední doby bronzové přinesl několikaletý výzkum v Přáslavicích pod vedením Petra Vituly a Marka Kalábka (ŠABATOVÁ – VITULA 2002). Vzniklá práce Kláry Šabatové je velmi přínosná svou deskripcí a katalogem, týkajícím se především keramického materiálu, který může být využit při dalších výzkumech.

Polykulturní naleziště, velmi podobné Olomouci – Řepčínů, se naskytl během záchranného archeologického výzkumu na lokalitě Olomouc - Slavonín. Mimo další kultury je na sídlišti zastoupena kultura únětická a ve velké míře středodunajská mohylová. Zachyceno bylo 10 zásobních jam (obsahovaly celkem čtyři skelety) a kostrové pohřebiště o 34 hrobech s datací do únětické kultury. Bez kontinuity (opět velká podobnost s Řepčínem) navazuje rozsáhlé osídlení středodunajskou mohylovou kulturou s více než 660 sídlištními objekty a dvěma kostrovými pohřby (KALÁBEK – TAJER – PREČANOVÁ 2001, 199-201; PEŠKA 2006, 143–163; PEŠKA-BÉM 1999, 321-324). Otázkou staveb starší a střední doby bronzové se zabýval Mojmír Bém právě na zmíněné lokalitě Olomouc-Slavonín, ale také na lokalitě, které se tato bakalářská práce věnuje (BÉM 2004, 126-172; BÉM 2007, 106-140).

3. Popis a charakteristika objektů

Před samotným popisem objektů je nutné si uvést informace týkající se metodiky výzkumu. Pomocí těžké techniky byla provedena skrývka ornice, která byla ještě doskrývána pomocí strojů UDS. Následně došlo k ručnímu dočištění povrchu. Rozeznané sídlištní objekty byly prozkoumány nejprve ve své jedné polovině po umělých vrstvách mocnosti 20 cm. Následně byl profil objektu zdokumentován a poté došlo k prozkoumání druhé poloviny objektu po přirozených vrstvách (KALÁBEK 2006, 5).

3.1 Popis objektů

Z důvodu velkého počtu objektů (celkem téměř 300) bude pro celkovou přehlednost nejlepší zpracovat tuto část prostřednictvím tabulky. I když tabulka není schopna poskytnout nám tak bohaté informace jako slovní popis, zachycuje všechny důležité parametry objektů. Výjimku tvoří objekt č. 500. Tento velký hliník o celkové výměře 479 m² (KALÁBEK 2006, 7) bude popsán ve vlastní podkapitole. Důvodem je jeho rozsáhlost a složitost odkryvu, která by byla v tabulce těžko zachytitelná. Svou měrou k jeho výjimečnosti přispěl i bohatý nálezový fond, který obsahoval.

Tabulky jsou rozděleny podle kultur na dvě skupiny. První se zabývá kulturou únětickou (viz Příloha). Druhou skupinu tvoří objekty SMK, které jsou zaznamenány celkem ve 12 tabulkách (viz Příloha). Údaje o objektech vycházejí z poskytnutých informací nacházejících se v nálezové zprávě (KALÁBEK 2006).

Vysvětlení tabulky:

Obj. č. – pořadové číslo objektu, identifikující jej na celkovém plánu

půdorys – charakteristika půdorysu objektu

pv. – pravidelný

ne. – nepravidelný

kruh – kruhový

ovál – oválný

obdélný – obdélný tvar objektu

řez – tvar řezu (vakovitý, vanovitý, trapezovitý, mísovitý, hruškovitý, tvar U, tvar V)

stěny – charakteristika tvaru stěn (konkávní, konvexní, přímé, stupňovité)

ne. – nepravidelné

pokud není uvedeno, platí pravidelný tvar

dno – charakteristika tvaru dna (rovné, zvlněné, konkávní, konvexní, stupňovité, šikmé)

ne. – nepravidelné

pokud není uvedeno, platí pravidelný tvar

výplň – převládající složka tvořící výplň

barva – barva výplně

ulehlost – ulehlost výplně

D m – maximální délka objektu v metrech

Š m – maximální šířka objektu v metrech

H m – maximální hloubka objektu v metrech

typ – typ objektu

KJ/SJ – kúlová/sloupová jáma³

sídl. jáma – obecně jáma bez blíže určené funkce

zásobnice – zásobní jáma

žlab – objekt žlabovitého tvaru

jáma v sondě – sídl. jáma bez známé funkce, která byla zachycena při výkopu sondy

soujámí – sídl. jáma vyskytující se v objektu obsahujícím značné množství jam (např. hliník)

poznámky – dodatečné a upřesňující informace

Pro následující: „A“ značí přítomnost v objektu; objekty bez vyplněné kolonky tento materiál neobsahovaly

KER – keramika

maz – mazanice

zv. kos. – zvířecí kost

kov – kovový artefakt

kámen – kameny různé velikosti

3.2 Charakteristika objektů

Než se začneme zabývat samotnými objekty, je nutné věnovat se i problematice orniční vrstvy. Ta dosahovala na lokalitě síly až 1 m (KALÁBEK 2006, 5) a teprve pod ní se nacházelo jílovito - sprašové podloží, do kterého byly objekty zahloubeny. Důsledkem

³ Více k problematice tohoto označení viz. 3.2.

této metr mocné skrývky, učiněné pomocí těžkých strojů, je možná ztráta řady mělčích objektů. Dále nelze přesně určit, jaká je skutečná hloubka identifikovaných objektů, jelikož ve své době jistě nebyly zahlubovány do podloží, nýbrž do současného půdního pokryvu. Můžeme tedy předpokládat, že objevené objekty jsou zachyceny pouze ve své spodní části.

Následkem laboratorního zpracování keramického materiálu bylo celkem 11 objektů datováno do období únětické kultury. Většina objektů (77%)⁴ měla kruhový půdorys, zbylé byly tvaru oválného. Právě kruhový půdorys můžeme považovat za typický pro sídlištní objekty této kultury (STUHLÍK 1993, 249). O pěti objektech můžeme hovořit jako o typických únětických zásobních jámách o hloubce od 0,6 m do 1,1 m, které plnily svou hospodářskou funkci jako sklípky (STUHLÍK 1993, 250). Zajímavý je objekt č. 409 (Tab. 2), na jehož dně bylo nalezeno značné množství větších keramických fragmentů. Po jejich zpracování bylo zjištěno, že dohromady tvoří pět velkých zásobnic (Tab. 17:1,2,3,5,6) a jednu mísu (Tab. 17:4). Analogická situace je doložena v Olomouci-Slavoníně, kde byla, pod skeletem ženy na dně zásobní jámy, zachycena souvislá vrstva střepeň nejméně z devíti rozbitých zásobnic a jednoho hrnku (PEŠKA 2006, 147, obr. 6).

Starší doba bronzová patří k jednomu z vrcholů výskytu pohřbů v sídlištních objektech, se kterými se setkáváme po celé období pravěku a středověku (PEŠKA-TAJER-PANKOWSKÁ 2010, 48). Na sídlištních ÚK nejsou pohřby v objektech žádnou výjimkou a setkáváme se s nimi poměrně často (srov. ČIŽMÁŘ, 2005, 233-247; PEŠKA 2006, 143-147; PEŠKA-TAJER-PANKOWSKÁ 2010, 47-71; SALAŠ 2003, 223). Na této lokalitě lze tento těžko interpretovatelný druh pohřbu sledovat v objektu č. 632 (Tab. 2). Pohřbený jedinec byl uložen na pravém boku ve skrčené poloze s orientací Z-V, na základě čehož můžeme pohřeb označit jako pietní (ČIŽMÁŘ 2005, 242). Skelet se dochoval v poměrně špatném stavu a vyskytl se ve výplni objektu, tedy ne na úplném dně. Na levé straně lebky byla situována bronzová spirálka. Druhým nálezem je nádoba (Tab. 19:5), která se nacházela těsně pod povrchem vprostřed jámy, tedy o několik desítek cm výše, než kostra. Většina kostí se nachází pouze ve zlomcích, což znemožňuje jejich identifikaci. Ze stejného důvodu není jasné pohlaví ani stáří pohřbeného. Věkově je zařazen do kategorie adultus (PANKOWSKÁ 2006, 7-9)

Pohřeb obsahuje i objekt č. 491, jedná se však o hrob starší (KŠK). Tento hrob byl ve své jižní části porušen právě výkopem únětické zásobnice (č. 491) s kumulací

⁴ Procenta týkající se objektů jsou zaokrouhlena na celé číslo.

keramických fragmentů u dna (Tab. 13), z nichž se podařilo rekonstruovat několik zásobnic (Tab. 18:9; 19:1,2). Tato skutečnost osvětluje i složitější poměry ve výplni objektu.

Situace s objekty středodunajské mohylové kultury je o poznání složitější. Z důvodu několikanásobně vyššího počtu výskytu zde máme i větší variabilitu nálezů. Z celkem 281 objektů zde máme k dispozici kúlové/sloupové jámy, sídlištní jámy různé funkce, žlaby a velký hliník. Problematicky působí při charakteristice objektů skutečnost, že několik z nich je tvořeno více výkopy (např. obj. č. 793 – jedná se o žlab a současně stejné č. obj. má i KJ/SJ nacházející se ve žlabu). Při procentuálním vyjádření je tedy třeba vycházet z počtu výkopů (celkem 309).⁵ Objekty si můžeme dle velikostních kritérií (maximální délka) rozdělit na tři základní skupiny:⁶

1. Jámy malé s délkou do 1 m (krajní hodnota je tedy 0,99 m)
2. Jámy střední velikosti s délkou 1 až 3 m (krajní hodnota 2,99 m)
3. Jámy velké s délkou nad 3 m

Do první skupiny můžeme zařadit celkem 132 výkopů (odpovídá 129 objektům). Převažují však jasně kúlové/sloupové jamky, kterých je celkem 107 (81 %). Téměř všechny jsou svým dnem rovné nebo konkávní (93 %), stejně tak naprosto převažuje i pravidelný kruhový či oválný půdorys (91,5 %). Poměrně problematické se jeví využití pojmu kúlová či sloupová jamka. Na základě uvedené převažující charakteristiky (rovné či konkávní dno) bychom mohli tyto jámy interpretovat jako jámy sloupové (ŠMÍD 1997, 256). Jedná se tedy o objekty, jež byly zasazeny do předem připravené jámy (charakteristické rovné či konkávní dno), která byla z pravidla větší než vlastní sloupy (tzv. bodové nosné prvky; SKLENÁŘOVÁ 2003, 12). Naproti tomu jsou kúly zaráženy přímo do země, je proto nutné zaostřit jeden z jejich konců. Tento konec proto vytváří pro kúlové jamky typické špičaté dno (VAŘEKA 2003, 244). Dle této definice bychom mohli uvažovat o kúlových jámách ve třech až pěti případech. Je však velmi pravděpodobné, že některé zahrnuté jamky nejsou pozůstatkem bodových nosných prvků (jiné naopak nemusí svou velikostí spadat do této velikostní kategorie objektů, např. obj. č. 127) a stejně nejisté je i jejich rozdělení na kategorii kúlová a sloupková jamka. Z tohoto důvodu jsem proto vybral jako nejlepší řešení označení kúlová/sloupová jamka/jáma (KJ/SJ).

⁵ Mimo tato hodnocení zůstává obj. č. 500, kterému je věnována vlastní podkapitola.

⁶ Hodnoty 1 m, 1 až 3 m a 3 m byly vybrány jako mezní záměrně. Menší objekty se do kritéria 1 m, až na výjimky, vejdu. Větší objekty tuto hodnotu přesáhnou a spadají do své kategorie. Objekty nad 3 m většinou toto kritérium přesahují o několik metrů – jedná se především o sondy či žlaby.

Mimo kúlové/sloupové jámy se jedná o sídlištní jámy neznámé funkce (pravděpodobně hospodářská). Celkově je pro objekty první skupiny charakteristické: kruhový (64 %) a oválný (30 %) půdorys, řez ve tvaru U (22 %) a mísovitý řez (63 %), rovné (53 %) a konkávní (38 %) dno. Maximální hloubka těchto objektů se pohybovala mezi 0,1 m až 0,67 m.

Do skupiny středně velkých objektů spadá 144 výkopů (odpovídá 137 objektům). Na 58 objektů (40 %), spadajících do této kategorie, můžeme označit jako tzv. zásobnice. Problematiku zásobních jam můžeme srovnat s výzkumem v Přáslavicích. Objekty byly zkoumány na podloží, kdy byl původní terén snížen o 0,5 m (ŠABATOVÁ 2007, 115). Jedná se tedy o stejnou situaci jako v Řepčíně. Jako zásobní či obilní jámy (zásobnice) můžeme taktéž označit objekty na řezu hruškovité, vakovité a vanovité s dochovanou hloubkou alespoň 0,43 m. Zpravidla je součástí i rovné dno (ŠABATOVÁ 2007, 74, 76). Převažovaly zásobnice s vakovitým řezem (42 %), dále s hruškovitým (36 %) a nejméně častý byl tvar vanovitý (22 %). Nejtypičtější je rovné dno (40 %), následované dnem konkávním (24 %) a zvlněným (24 %). Ve dvou případech bylo dno šikmé a stupňovité. Za zmínku jistě stojí i nápadné umístění několika zásobnic do společného prostoru JV od objektu č. 500 (zásobnice č. 195, 196, 209, 238, 240-242, 275-276, 279, 284, 305, 374, 397-398, 400, 431, 438, 447-448, 460-463, 466, 653-654)

Některé zásobní jámy tvoří poměrně zajímavou nálezovou situaci. Za tu nejvýznamnější můžeme považovat objekt č. 446 (Tab. 7), ve kterém byl objeven pohřeb. Jedná se o prostý pohřeb bez milodarů. Silně skrčený jedinec ležel na levém boku, můžeme tedy pohřeb označit za pietní. Stupeň dochování kostry je poměrně nízký, následkem čehož je identifikace pohlaví a určení věku obtížnější. Podle antropologického odhadu se jedná o ženu mezi 25 až 59 lety (PANKOWSKÁ 2006, 5-7). Celkově se dá charakterizovat pohřební ritus SMK jako velmi variabilní. Nacházíme pohřby mohylové i ploché, kostrové i žárové, s milodary i bez nich. Rozličná je rovněž poloha zemřelých, kteří byli nejprve ukládáni ve skrčené poloze a až později v poloze natažené (STUHLÍK 1993, 302). Bohužel bez datovatelných nálezů se můžeme pouze nezávazně domnívat na základě uvedené informace, že pohřeb spadá do staršího období SMK.

Zvláštností je i situace zásobnic č. 322 a 374 (Tab. 5), které byly nalezeny v superpozici. Dle dokumentace se lze domnívat, že objekt č. 322 je mladší. Oba jsou však svým keramickým materiálem datovány do SMK. Tato skutečnost nám může napovědět, že se nejednalo o jednorázové osídlení tohoto sídliště lidem této kultury. V superpozici se nachází i zásobnice č. 437 (Tab. 6), narušuje starší trojhrob z KŠK. Obtížná je situace

zásobnic č. 447, 505 a 633 (Tab. 7, 9), jejichž tři různé vrstvy výplně lze bez nálezů jen těžko interpretovat. Výplň objektu č. 505 byla promíchána kontextem 101 (podloží), což můžeme považovat za následek výkopu objektu č. 506, který zásobnici porušuje (Tab. 8). Zásobní jáma č. 694 obsahovala mimo nálezů keramických fragmentů i 20 cm silnou vrstvu přepálené mazanice.

Zbylé objekty můžeme interpretovat jako sídlištní jámy neurčité hospodářské funkce. Převažuje kruhový (53 %) a oválný (43 %) půdorys, ve čtyřech případech je zastoupen i půdorys obdélný. Nejtypičtější řez je mísovitý (34 %), dále vakovitý (20 %), vanovitý (17 %) a hruškovitý (14,5 %). V deseti objektech lze nalézt řez ve tvaru U. Dno bylo nejčastěji zastoupeno rovné (33 %), zvlněné (27 %), konkávní (24 %) a stupňovité (9 %).

Dokumentovány jsou zde i objekty osmičkovitého tvaru. Objekt 480 (Tab. 8) obsahoval pro tuto kulturu také poměrně nezvyklý nález, kterým je cedník (Tab. 28:1). Ten se nacházel v těsné blízkosti částečně dochovaného džbánu (Tab. 27:5).

Do poslední uvedené kategorie spadá celkem 18 výkopů (odpovídá 14 objektům). Nejvíce se zde jedná o žlaby (obj. č. 92, 98, 119, 361, 791, 793). Z části je můžeme přiřadit k některé z nadzemních struktur: obj. 92 – struktura 02; obj. č. 361 – struktura 03 (této otázce bude věnována větší pozornost, viz 3.5), 791 a 793 – struktura 10 (Tab. 16). Půdorys převažoval oválný, který se vyskytl ve třech případech. Následován byl dvěma půdorysy kruhovými a pouze jedním obdélným. Nejasná je interpretace žlabů, ke kterým nebyla přiřazena struktura. V blízkosti obj. č. 119 se nachází několik KJ/SJ tvořící linie: obj. 102, 103, 104, 105 tvořící linii ze SV na JZ; obj. 108, 118 a 119 s linií ze SV na JZ; případně i linie s obj. 106, 107 a 110 ve směru od SZ k JV (tato řada nekoresponduje s ostatními liniemi KJ/SJ, ale je na rozdíl od nich v logickém postavení vůči žlabu; viz Celkový plán lokality). Datace těchto jamek je však nejasná. Stejně problematicky působí i orientace a tvar žlabu (Tab. 4; Celkový plán lokality). Nelze se proto s jistotou vyjádřit, zda se nejedná o další strukturu na sídlišti.

Další objekty lze interpretovat jako sídlištní jámy hospodářského charakteru (obj. č. 4 a 515, Tab. 3, 8) a výkopy sond (S III, S V; Tab. 13). Dalším objektem je velké soujámí č. 509 (Tab. 11), do kterého spadají z této kategorie dva výkopy. Tento objekt je možno identifikovat jako hliník díky svému charakteru – splývání zahloubenin, nehomogenní zásyp v kombinaci s nepravidelným dnem (ŠABATOVÁ 2007, 74). Jeden z objektů této kategorie tvoří zásobnice (obj. č. 460, Tab. 7), ve které bylo nalezeno keramické závaží. Dno této zásobnice bylo pokryto mazanícovou destrukcí a fragmenty keramiky.

3.3. Objekt č. 500

Díky své velikosti a složitosti výkopu je potřeba se věnovat tomuto objektu samostatně (Tab. 11). Prozkoumán byl pomocí třech sond (sonda S XIII, S XIV a S XV) a třech čtverců. Dosahoval rozlohy až 479 m² (KALÁBEK 2006, 7) při obvodu téměř 99 m (BÉM 2007, 111) a jedná se tedy bezesporu o největší objekt na sídlišti (přesné rozměry však nejsou z dokumentace zcela jasné). Celkem bylo identifikováno 84 různých uloženin. Dle výše zmíněné charakteristiky (rozsáhlá soustava mnoha navzájem se porušujících jam s nerovnoměrně hlubokým dnem a nehomogenním zásypem; ŠABATOVÁ 2007, 74; BÁRTÍK – EGYHÁZY-JUROVSKÁ 1998, 52) můžeme tento objekt interpretovat jako hliník. Vznikl tedy postupnou těžbou hlíny. Dle obsáhlé nálezové situace (především keramické nálezy) lze předpokládat sekundární účel tohoto objektu, kterým byla funkce odpadní. S analogiemi se můžeme setkat na sídlištech SMK poměrně často, např. v Přáslavicích (ŠABATOVÁ 2007, 74-76), Bratislavě-Mlynskej Doline (BÁRTÍK - EGYHÁZY-JUROVSKÁ 1998, 34-37, 39-40, 52-53) nebo v Ivanovicích na Hané (PARMA 2011, 114, Tab. 53).

Nesmírně bohatý je objekt i v rámci svého obsahu. Celkem obsahoval hliník 6480 keramických fragmentů (mezi nimi je několik rekonstruovatelných tvarů – mísa na nožce, džbán). Většinu z nich však tvoří atypická keramika, která není vhodná k bližšímu zkoumání, dokumentaci a jako prostředek pro bližší dataci. Mimo keramické fragmenty je doložen i osteologický materiál (5 kusů), kámen v podobě vzorků (59 kusů), broušená industrie (brousek, znotěrky), kostěná industrie (šídlo; Tab. 29:8), parohová industrie (postranice Tab. 30:3), keramické závaží, bronzová jehlice (Tab. 29:7) a dva kovové artefakty (Tab. 29:2,5), které však nelze přesněji identifikovat.

4. Nadzemní struktury⁷

Z objevených KJ/SJ a žlabů lze vyčíst několik rýsujících se půdorysů staveb. Celkem lze hovořit o 13 strukturách (není započtena možná struktura v blízkosti žlabu č. 119), z nichž jsou všechny rámcově datovatelné do doby bronzové (struktury 12 a 13 jsou datovány do raného středověku). Zajímavé je i umístění staveb, nacházející se od zmíněné kumulace zásobnic směrem na Z (struktura 1, 2, 11) a směrem na V (struktura 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13). Mezi těmito dvěma skupinami staveb se nachází, poměrně osamocen, objekt č. 361 (označen jako struktura 3), kterým se budeme zabývat podrobněji níže. Má pozornost bude zaměřena pouze na struktury, které jsou alespoň částečně datovatelné do období SMK.

Struktura 1 (Tab. 1; 12) je vymezena KJ/SJ č. 33-49, 52, 55-58. Pouze některé z nich lze datovat do střední doby bronzové (obj. č. 38, 45, 49, 52), u ostatních je datace nejistá. U této struktury je problematické již určení samotného půdorysu. Jedná se o nepřehlednou směsicí různě vzdálených KJ/SJ (obdobně problematickou stavbu můžeme sledovat na sídlišti ve Slavoníně; BĚM 2004, 144-145). Z dokumentace můžeme vyvodit, že se jedná o pravouhlou stavbu. Patrné jsou také dvě linie KJ/SJ, nejistý je však jejich rozsah. K první linii můžeme s jistotou zařadit objekty 46, 47 a 48. Pokud bychom k ní započítali i objekty č. 49, 57 a 58, dosahovala by délka této stěny zhruba 14,5 m⁸. Druhou linii KJ/SJ je možné sledovat od 36, 38 a 39, které se nacházejí přímo proti objektům 46-48. K této druhé řadě můžeme rovněž připočíst i KJ/SJ č. 40-43, které by délku této stěny prodloužily zhruba na 10,4 m. Pokud budeme považovat tyto dvě linie za delší stěny stavby, můžeme určit orientaci stavby od SV k JZ. Eventualitou je i linie v kolmém směru, tvořená obj. 34, 37-38 (možná i č. 33 a 47). Nelze se tedy k půdorysu, funkci ani konstrukci stavby přesněji vyjádřit. Stejně nejisté je i datování struktury, které částí objektů spadá do SMK.

Struktura 2 (Tab. 1; 12) je tvořena žlabem (obj. č. 92 s délkou 9 m) a KJ/SJ č. 79-82 (datované do SMK jsou obj. č. 81, 82, a 92; v obj. 79 a 80 chyběl keramický materiál, který by nám pomohl vyřešit dataci). Orientace stavby dle žlabu je SZ-JV. Problémem této struktury je ovšem skutečnost, že byl objeven pouze jeden žlab v podstatě bez nálezů dalších konstrukčních prvků (KJ/SJ). Směrem k JZ se vyskytuje řada sídlištních objektů, které nám napovídají, že tímto směrem stavba zřejmě nepokračuje. Naopak směrem k SV

⁷ Informace vychází z kresebné dokumentace poskytnuté v nálezové zprávě (KALÁBEK 2006).

⁸ Problematicky se v této linii jeví vztah mezi objektem č. 49 a 48, jejichž vzdálenost činí necelé 4 m. Tato mezera je daleko větší, než mezi ostatními KJ/SJ a vzbuzuje pochybnosti, zda lze obj. 49 do této řady počítat.

je volný prostor a objekt č. 1 by mohl tvořit nosný středový sloup (toto tvrzení není směrodatné, jelikož objekt dosahuje hloubky pouze 0,13 m, což je pro objekt této funkce nedostatečné). Možnost existence druhého žlabu mimo zkoumanou plochu považuji za málo pravděpodobnou na základě srovnání se strukturami v Olomouci-Slavoníně a Přáslavicích. Šíře staveb na slavonínském sídlišti nepřesáhla 8,5 m (PEŠKA 2006, 155), struktury vymezené žlabem v Přáslavicích dosahovaly šíře maximálně 6 m (ŠABATOVÁ 2007, 49). Pokud bychom tedy uvažovali o žlabu mimo odkrytou plochu, musela by šíře stavby přesáhnout daleko 10 m (při této šíři by však byla značná část žlabu zachycena již při proběhnuvším výzkumu). Z důvodu znalosti pouze jedné stěny možné stavby je jakákoli bližší interpretace týkající se konstrukce či funkce nemožná.

Nejvíce objekty je tvořena struktura 4 (Tab. 1; 14). Odkryty byly řady KJ/SJ (obj. č. 521-574, 584) bez základového žlabu s orientací stěn SZ-JV. Maximální délka přesahovala 26 m, šířka se různí v závislosti na měřeném místě, dosahuje však až přes 6 m. Dobře patrné jsou dvě dlouhé stěny. První je tvořena KJ/SJ č. 520, 526, 527, 538, 537, 539-540, 543-547. Druhou tvoří KJ/SJ č. 529-533, 553-558. Pokračování obou stěn není jisté, s největší pravděpodobností však pokračuje obj. 574, 563-565, 584 pro první řadu a obj. 549, 551, 573, 567-569 pro stěnu druhou. Mezi objekty 521-524 a 529⁹ můžeme pozorovat kratší stěnu. Na protější straně lze nalézt řadu KJ/SJ (obj. č. 566, 567 a 584), kterou můžeme považovat za druhý konec stavby. O objektech 525, 534 a 559 (možná i obj. č. 528, 548, 560) se dá říci, že tvoří podélnou osu stavby a jsou tedy nosnými sloupy střechy. Proto je možné označit konstrukci střechy jako sedlovou sochovou, kdy dokladem této skutečnosti jsou tři rovnoběžné řady KJ/SJ (SKLENÁŘOVÁ 2003, 28).

U této struktury se můžeme setkat i se zvláštností, kterou je zdvojování některých kúlů. Patrné je to u obj. 331/332, 335/336, 541/542, 544/545, 559/560 a 564/565. Tento jev je interpretovatelný jako následek opravy (BÁRTÍK 2004, 77) či prosté vyztužení stěny namáhané přírodními podmínkami a tíhou stěny. Díky své konstrukci bych neváhal označit tuto stavbu jako stavbu obytnou.

Půdorys struktury 5 (Tab. 1; 13) je vymezen řadami KJ/SJ č. 594-616 a 641. Jedná se o pravoúhlou stavbu, bohužel však její východní a jižní část je těžko čitelná. Určení možných stěn této stavby je poměrně obtížné. Pokud budeme vycházet z předpokladu, že obj. 599-604 (obj. ř. 600 by svými rozměry mohl skutečně tvořit nosné sloupy střechy) tvoří podélnou osu stavby, rýsují se nám alespoň částečně boční stěny. První můžeme

⁹ Otázkou je větší mezera mezi obj. č. 529 a 524. Možnou interpretací je místo vchodu, čemuž však odporuje umístění na SZ straně, tedy straně otevřené vůči větrům (BÉM 2007, 106).

spatřit mezi obj. 611, 609, 608 až k 613/614 (cca 11,8 m). Druhá stěna je hůře rozeznatelná, pravděpodobně se nacházela mezi obj. 598, (621?), 603 a 605 (zhruba 9,5 m). Nejistá je i krátká stěna nacházející se mezi bočními. Obj. č. 610/611, 594/595 tvoří rovnou linii, která pokračuje šikmo č. 595, 596, 597 až k jamce č. 598. Důvod tohoto zakřivení není jasný. Za uvedeného předpokladu třech řad KJ/SJ můžeme hovořit o konstrukci střechy jako sochové sedlové či valbové a pravděpodobné obytné funkci objektu. Kvůli torzovitosti dochování struktury je však třeba brát tato tvrzení s rezervou.

Jako v předchozím případě, můžeme i zde pozorovat zdvojení některých KJ/SJ (obj. č. 594/595, 610/611). Datování struktury je nejisté, jelikož pouze ve třech případech (obj. č. 606, 608, 610) byl nalezen keramický materiál. Ten odpovídá SMK. Zbylé KJ/SJ zůstaly prakticky bez nálezů (v jednom případě nalezeny drobné kameny).

O struktuře 6 (Tab. 1; 16) nelze s jistotou tvrdit nic. Lze spatřit dvě řady KJ/SJ. Problémem jsou ovšem velké rozestupy, které určení znesnadňují. K první řadě můžeme přiřadit objekty č. 709, 754, 755, 702/703 a 687 (přes 16 m). Druhou řadu tvoří obj. č. 704, 700, 757, 758, 760 a 761 (zhruba 10,5 m). Mezi těmito stěnami se nachází několik neuspořádaných KJ/SJ. Bližší interpretace je tedy nemožná. Na základě srovnání obou stěn můžeme uvažovat o pokračování druhé řady dále směrem na JZ. Při předpokladu stejné délky stěn by došlo ke střetu se strukturou 10. Bohužel však KJ/SJ, které by tuto skutečnost potvrdily, chybí. Ani datace není průkazná, jelikož keramický materiál se našel pouze v obj. č. 688, 698 a 758 (všechny tři objekty jsou datovány do SMK). Tato struktura nám tedy nemůže plně objasnit skutečnost, zda bylo sídliště osídleno jednorázově. Možnost kolize dvou struktur datovaných do SMK je však reálná.

Struktura 7 (obj. č. 710-718, 720-724, 730-732, 736, 738-743; Tab. 1; 16) se nachází v těsné blízkosti struktury 6 a 10. Stavba nebyla odkryta celá, jelikož se nacházela u okraje zkoumané plochy. Dá se tedy předpokládat její částečné pokračování mimo odkrytou plochu. Je tvořena dvěma řadami KJ/SJ. První možnou stěnu lze spatřit mezi obj. č. 732, 731, 720-724 (zhruba 6,5 m). Druhé náleží č. 743-740, 738, 716-713, 711-710 (cca 14, 7 m). Část kratší stěny tvoří č. 711, 710, 718 a 730. Půdorys stavby je tedy pravidelný, orientace ve směru SZ-JV. Datovat je možné opět jen několik KJ/SJ (č. 712, 717, 730, 736). Svým materiálem odpovídají SMK (mimo obj. č. 717, která je datována do novověku). Pro identifikaci konstrukce střechy a funkci stavby není dostatek podkladů.

Struktura 8 (Tab. 14) pravoúhlého půdorysu je tvořena pouze dvěma řadami KJ/SJ (č. 764-766 a 768-770, obě přesahující 4 m). Zvláštností je i KJ/SJ stojící v pomyslné ose stavby, avšak mimo samotnou strukturu. Analogie můžeme hledat na sídlišti v Bratislavě-

Rusovcích a Šaštině-Stráží (u obou je poměrně nejistá datace stojící na pomezí staršího stupně střední doby bronzové a kultury středodunajských popelnicových polí BÁRTÍK 2004, 77-80). Zde byly zachyceny stejné struktury s asymetricky umístěnou KJ/SJ mimo strukturu. Interpretace je nejasná (může se jednat o náznak středové osy). Objekty byly bez nálezů, kromě obj. č. 765, který je dle keramického materiálu datován do období SMK. Funkci lze předpokládat hospodářskou, kvůli svým rozměrům a svému uspořádání.

Nejlépe rozpoznatelným půdorysem na sídlišti vyniká struktura 9 (Tab. 1; 15) obdélníkového tvaru. Je tvořena velkým počtem KJ/SJ (779, 780, 819-896). K první stěně s orientací Z-V (jako celá struktura) patří obj. č. 831, 834, 835, 837-851, 860 a 859 (cca 17,8 m). Mezi č. 851 a 860 je nápadná mezera, před kterou se nachází oblouk tvořený KJ/SJ č. 852-855, 861. Zda se jedná o krytý vchod, nelze s jistotou potvrdit. Druhá stěna prochází obj. č. 826 (možná již od 824, ale při předpokladu stejné délky stěny se jeví logickým počátkem právě obj. 826), 826, 889-888, 886-871 (přes 18 m). Méně viditelné jsou už ovšem krátké stěny mezi obj. 859-857, 865/866 a 867 u V stěny a obj. 830-827 u stěny Z. Patrná je středová osa KJ/SJ sestávající z č. 866, 896, 779. S jistými pochybnostmi lze označit konstrukci střechy za sedlovou sochovou. Nejasný je větší počet KJ/SJ mimo strukturu. Mezi č. 820-823, 832-833 snad můžeme uvažovat o nějaké formě přístřešku (možná analogie se strukturou B/97 ve Slavoníně BÉM 2004, 141-142). Pro toto tvrzení však důkazy chybí. Dle keramického materiálu byly obj. č. 779, 831, 838, 851, 855, 865-866, 872-873, 875, 881, 883, 889-890 a 896 do SMK, ostatní objekty byly bez nálezů. U obj. č. 779 je na řezu viditelný „propálený stín nosného sloupu“¹⁰ o průměru 0,35 m a hloubce 0,7 m (BÉM 2007, 124, Foto. 10; Tab. 9). Propálené vrstvy jsou patrné rovněž ve výplni jámy č. 896 (BÉM 2007, 124). Obě uvedené jámy tvoří podélnou osu stavby a jsou jedinými možnými doklady požáru KJ/SJ na sídlišti (zánik struktury požárem?).

Struktura 10 (Tab. 1; 16) vymezená dvojicí základových žlabů (obj. č. 791 a 793) a KJ/SJ (č. 706, 729, 751-752, 789-790, 795-796, 997, 1001, 1026, 1053, 1055-1056, 1059). Orientace stavby je dle žlabů SZ-JV. Pokud budeme vycházet z předpokladu, že na oba žlábků navazují KJ/SJ (č. 791 pokračuje č. 751, a 997; žlab č. 792 pokračuje č. 729), dosáhneme až k možné délce přesahující 15 m. Mezi obj. 789 a 706 lze pozorovat kratší SZ stěnu.¹¹ Na JV straně se rýsuje mezi objekty řada KJ/SJ (č. 752, 1026, 793/794). Kvůli

¹⁰Mojmír Bém vysvětluje možný vznik propálené vrstvy takto: „...nosný sloup v celé své zahlobené části shořel, žárem se vypálila okolní hlína, která pak sekundárně zaplnila dutinu po vyhořelém sloupu.“ BÉM 2007, 124.

¹¹ V kresebné dokumentaci je v žlábků č. 793 znázorněn výkop kruhového půdorysu, který by mohl odpovídat KJ/SJ (tento žlab obsahuje již jednu zaznamenanou KJ/SJ) a tímto objektem by mohla kratší SZ

svému umístění můžeme uvažovat o této řadě jako o vnitřním členění objektu, nikoli jako o JV kratší stěně, která nám tedy spíše zůstává utajena. Dobře viditelná je i podélná osa stavby s obj. č. 790 a 1001, které pravděpodobně tvoří středové nosné sloupy střechy (možné pokračování osy v obj. č. 706, 1053 a 1026). K analogiím¹² se nabízí struktura C/96 ve Slavoníně, která je vymezena žlabem, KJ/SJ. Dále byly v podélné ose zachyceny dva středové kůly (PEŠKA 2006, 155). Datovat bylo možné pouze obj. č. 729, 790, 795, 796, 1001, které odpovídají SMK. Posledním datovatelným objektem je č. 1026, který byl však přiřazen do starší doby hradištní. Jsou dvě možnosti, jak se s tímto problémem vyrovnat. Buďto se jedná o intruzi (nejbližší stejně datovatelný objekt se však nachází ve vzdálenosti cca 100 m BÉM 2007, 127) nebo se skutečně jedná o mladší objekt, který není součástí zmíněné přepážky. V tom případě by KJ/SJ 752 a 793/794 plnily funkci spíše výztužní. Na základě zjištěných poznatků můžeme hovořit o konstrukci střechy jako o sochové sedlové či valbové a funkci objektu pravděpodobně obytné.

Struktura 11 (Tab. 1; 14) pravoúhlého půdorysu tvořeného KJ/SJ (č. 224-225, 227, 230-233, 350-351) s orientací SV-JZ a maximální délkou cca 8,5 m. Dlouhou stěnu lze spatřit v obj. č. 224-225, 351 a 232. Souběžně s ní můžeme identifikovat dvě kratší stěny. První je tvořena č. 233, 230/250 a 227. Druhá se skládá pouze z č. 231 a 229. K bližší identifikaci konstrukce se mnoho říci nedá, funkce byla pravděpodobně hospodářská. Objekty 225 a 230 jsou datovány do SMK, zbylé KJ/SJ byly bez nálezů.

4.1 Struktura 3

Mezi ostatními strukturami i objekty vyniká svým tvarem právě obj. 361, označený jako struktura 3 (Tab. 1; 12). Jedná o kruhový žlab mísovitého průřezu v průměru zhruba 4,8 m s maximální hloubkou 0,26 m. Se žlabem se nachází v superpozici dva objekty. Dokumentace jasně ukazuje na to, že obj. č. 364 je starší než žlábek, naproti tomu č. 363 žlab porušuje a je tedy mladší. Problémem ovšem je, že oba dva obj. i žlábek jsou datovány do SMK, což velmi znesnadňuje dataci. Téměř ve středu prostoru vymezeného žlabem se nacházel obj. čtverhranného půdorysu¹³, bohužel však bez nálezů umožňujících dataci. Možné analogie k tomuto jevu na sídlišti nemáme. Pokud pohlédneme k dalším

stěna pokračovat. Bohužel však není v písemné ani kresebné dokumentaci blíže zaznamenán, jedná se tedy pouze o domněnky.

¹² Další možné analogie viz. 4.2.

¹³ Určení půdorysu je složité, jelikož nálezová zpráva se nevyjadřuje zcela jasně. Písemný popis hodnotí charakter půdorysu jako „pravidelný oválný“, jenže kresebná dokumentace má tvar jak oválný (KALÁBEK 2006, obr. 155), tak na jiném plánu jasně čtverhranný (KALÁBEK 2006, obr. 61, 62). Se čtvercovou variantou půdorysu pracuje i Mojmir Bém (BÉM 2007, 115).

areálům dokládajících aktivity SMK, tedy pohřebišť, narazíme na poměrně podobné objekty přibližně stejných rozměrů. Jedná o kruhové prostory vymezené žlabem, které tvořily mohyly. Žlaby mohyl lze nalézt ve Franzhausenu, kde byly kruhové půdorysy určeny do střední doby bronzové, ale odkryty byly i stejné objekty halštatské kultury (NEUGEBAUER a kol. 1993, 446-447, 489, 491). Jiným příkladem je pohřebiště v Boroticích, kde byly takovéto objekty zachyceny dva (STUHLÍK 2006, 125-129). Mimo podobností týkající se tvaru a výkopu žlabu, jsou zde i rozdíly. V uvedených Borotických mohylách byly nalezeny pohřby¹⁴ a stejně tak není ani jisté narušení obvodu jiným výkopem (ovšem u mohyly č. 39 je předpoklad KJ/SJ v žlabu STUHLÍK 2006, 126). Problematicky pro určení žlabu jako mohylníku působí rovněž i větší průměr borotických mohyl (6,9 m – 8,2 m u mohyly č. 39 a přes 10 m u mohyly č. 1; STUHLÍK 2006, 126-127) a zmíněná superpozice řepčínského nálezu.

Lze nalézt další analogie, které jsou však v průměru mnohem větší (např. kruhový žlab s jámou ve svém středu datovaný do ÚK objevený v Lovčičkách, který v průměru dosahoval zhruba až 15 m POODBORSKÝ 2004, 147-148) a považují se za doklad projevu sociokulturní architektury. O struktuře 3 lze uvažovat i v této rovině. Dokladem by mohlo být její specifické osamocené umístění uprostřed sídliště, kde se nachází ve značné vzdálenosti od kumulace struktur v západní (1, 2, 11) a východní (4-10) části. Současně jáma čtverhranného půdorysu objevená téměř v pomyslném středu kruhu není častým nálezem. Podobné umístění osamocené jámy uprostřed objektu lze nalézt u halštatského rondeloidu z Kuřimi (okr. Brno-venkov), jehož průměr je však pochopitelně několikanásobně větší (ČIŽMÁŘ 1999, 74, obr. 2, 3, 4).

Pro určení, zda se skutečně jedná o mohyly, není dostatek důkazů a můžeme hovořit pouze v hypotetické rovině. Případný pohřeb v mohyle mohl být zničen skrývkou ornice či pravděpodobněji dřívější zemědělskou činností, stejně jako navršená část objektu. Otázkou však zůstává, proč by byla uprostřed sídliště navržena osamocená mohyla. Bohužel se nelze závazně vyjádřit k dataci „struktury“. Hospodářskou či obytnou funkci bych bral spíše s rezervou. Jako nejvhodnější varianta interpretace této nálezové situace se jeví využití prostoru pro kulturní účely.

¹⁴ Situace není ovšem jednoznačná. Pohřeb mohyly č. 39 datované do věteřovské skupiny je pravděpodobně až druhotným zásahem do mohyly. U pohřbu č. 1 v Boroticích III zase není jisté jeho umístění, jelikož byl na V straně mohyly žlab špatně čitelný (STUHLÍK 2006, 126, 129).

4.2 Srovnání a zhodnocení struktur

Nejvhodnější lokalitou pro analogie je nedaleké polykulturní sídliště v Olomouci-Slavoníně, které poskytlo mnoho informací o stavbách ve střední době bronzové. Bohužel sídliště v Řepčíně není na tyto nálezové situace tak bohaté. Důvodem je menší počet jednotlivých struktur i špatné dochování jednotlivých půdorysů tvořených KJ/SJ (případně i žlaby), což značně zmenšuje jejich vypovídací hodnotu.

Ke srovnání se nehodí hned několik struktur rozeznávaných během výzkumu v Řepčíně, z důvodu nejasnosti svého půdorysu (struktura 1, 2, 11). Vhodnou stavbou pro analogie se jeví struktura 10. Podobné vymezení půdorysu pomocí žlabů můžeme spatřit ve Slavoníně, Bezměřově i Přáslavicích. Konstrukce na slavonínském sídlišti se ovšem liší rozsahem žlabu. Ten se nacházel různě dochován po celém obvodu půdorysu (PEŠKA 2006, obr. 14-18), kdežto v Řepčíně se jedná pouze o dva protilehlé žlaby v delších stranách stavby. „Velká stavba I“ objevená v Bezměřově je naší struktura 10 asi nejvíce podobná. Jedná se o dva paralelní žlaby (dochovaná délka 12 m a 10,6 m) lemované několika KJ/SJ. O dvou KJ/SJ nacházejících se v podélné ose stavby lze uvažovat jako o nosných kůlech střechy, k jejímu typu se však autor blíže nevyjádřil (SPURNÝ 1972, 202-205). Druhá stavba v Bezměřově je svým obvodovým žlabem více podobná spíše slavonínským nálezům a pro analogii k námi zkoumaným strukturám není vhodná. Na sídlišti v Přítlukách byly žlabem vymezené struktury 3 a 4. Druhá jmenovaná je tvořena rovněž protilehlými žlaby a několika KJ/SJ o celkové délce zhruba 12 m (ŠABATOVÁ 2007, 49, obr. 16).

Pro strukturu 9 máme analogii ve stavbě E/96 ve Slavoníně tvořenou řadami KJ/SJ a třemi jámami na podélné ose (BÉM 2004, 139-140, obr. 7). Velmi podobně se jeví i stavba B/96 se stejnou konstrukcí a dvěma KJ/SJ v podélné ose stavby (BÉM 2004, 141-142, obr. 8). V Přáslavicích vykazuje podobné znaky 14 m dlouhá struktura 12 (ŠABATOVÁ 2007, 60-61, obr. 21). Konstrukce mají řadu společných prvků. O všech můžeme prohlásit, že nosné sloupy¹⁵ v podélné ose stavby podpíraly střechu sochové konstrukce. Jejich pravoúhlý půdorys byl tvořen pouze obdobně velkými KJ/SJ. Podobně působí i struktury 4 a 7 v Řepčíně, které však kvůli stavu svého dochování nemohou být přesněji porovnány.

Struktury 1, 2, 5 a 6 jsou bez analogií. Důvodem je špatná zachovalost půdorysů a konstrukčních prvků, které by umožnily jejich srovnání.

¹⁵ Jejich počet se pohyboval od dvou do tří.

Ve Slavoníně lze uvažovat o úrovni podlahy reálněji na základě nálezu mazanice plotny (struktura C/96 BÉM 2004, 131) - na sídlišti v Řepčíně však postrádáme jakoukoli indicii, která by nám s problematikou podlahy struktur mohla pomoci (jednou z možností je i podlaha ve formě začištěné a udusané hlíny, kterou pravděpodobně můžeme považovat za nejběžnější typ podlahy; SKLENÁŘOVÁ 2003, 16). Důvodem může být již dříve zmíněná skrývka ornice a orba. Na slavonínských strukturách byly rovněž relativně časté stopy požáru (např. A/95, A/96, C/96 a další BÉM 2004, 136-145), kdežto v Řepčíně se se stopami požáru setkáváme pouze v jediném objektu patřícím ke strukturám (obj. 779, struktura 9). Tím se komplikuje interpretace jak zániku struktur, tak i celého sídliště. Poměrně často se na slavonínském sídlišti vyskytovala i planýrka¹⁶ po požáru stavby. V Řepčíně se opět s tímto projevem neseťkáváme. Důvody těchto rozdílů jsou nejasné. Zdá se tedy, že sídliště ve Slavoníně zaniklo požárem ať dobrovolným (dokladem by mohla být planýrka) či neúmyslným (násilným?). Oproti tomu zániku sídliště SMK v Řepčíně prostřednictvím ohně prakticky nic nenasvědčuje. Otázka konce sídliště, a tedy i struktur, zůstává nadále otevřená.

K problematice stěn struktur se nelze příliš vyjádřit, jelikož nebyly nalezeny důkazy, které by nám pomohly jejich konstrukci identifikovat. Můžeme hovořit maximálně o konstrukcích skeletových, které se dělí na dva typy. Jedná se o stavby se svísele zapuštěnými nosnými prvky přímo do země, druhým typem jsou sloupy stojící na vodorovném trámu, jehož dokladem bývá žlab (struktura 10; SKLENÁŘOVÁ 2003, 19). Většinu z uvedených staveb lze s největší pravděpodobností přiřadit k SMK. Struktury 1, 5, 6, a 10 (poslední uvedená z důvodu materiálu raně středověkého v nosné sloupové jámě) budí větší pochybnosti, avšak jejich datace je zřejmě stejná.

K funkci jednotlivých staveb se lze vyjádřit jen velmi obecně a bez závaznosti tvrzení. U větších struktur můžeme uvažovat o funkci obytné (4, 5, 7, 9, 10). Pravděpodobně vhodnější je však označit jejich využití jako kombinované, kdy se jedná jak o obytné, tak i hospodářské účely stavby. U struktur 1, 2 a 6 se nemohu vyjádřit k jejich možné funkci na sídlišti. O strukturách 8 a 11 lze uvažovat jako o stavbách hospodářských, díky svému členění a svým rozměrům.

Pro ozřejmění funkce staveb je vhodné i ohniště, které napovídá o obytném využití struktury. Bohužel na sídlišti nebyl nalezen doklad ohniště ať v prostorách struktur, tak i mimo ně (o stopách ohně lze uvažovat pouze v již dříve zmíněných objektech 460, 500 a

¹⁶ Termínem myšleno zaplnění KJ/SJ (BÉM 2004, 138).

779, kde byla nalezena přepálená mazanice či keramika). Tuto skutečnost je však možné vysvětlit přírodními podmínkami, které po zániku osady měnily dosavadní podobu sídliště. Dále následnou mechanickou činností člověka (orbou) a samozřejmě také samotnou skrývkou před výzkumem. Obdobná situace nastala na sídlišti v Přáslavicích (ŠABATOVÁ 2007, 70), kdežto na slavonském sídlišti můžeme uvažovat o jednom dokladu ohniště (BÉM 2004, 131; PEŠKA 2006, 155).

4.3 Prostorové uspořádání sídliště

Při pohledu na celkový plán lokality (viz Příloha – Celkový plán lokality) je patrné, že osídlení ÚK netvoří jednotný a ucelený prostor. Koncentrace osídlení této kultury byla zachycena ve východní části naleziště. V bezprostřední blízkosti nálezů se nachází poměrně rozsáhlé sídliště, datované do starší doby hradištní a lze tedy předpokládat, že jedním z důvodů relativně málo četného zastoupení objektů ÚK na zkoumané ploše je právě mladší osídlení jinou kulturou na témže prostoru. Není však vyloučeno, že osídlení nemohlo pokračovat severním a jižním směrem. Mimo tuto skupinu se nachází tři, na nálezy bohaté, objekty (č. 409, 491 a 632), interpretované jako zásobní jámy. Tyto tři jámy jsou od sebe vzájemně vzdáleny desítky metrů, stejně tak jako od koncentrace osídlení ÚK ve východní části lokality. Datace objektů není jednoznačná. Objekty tvořící jádro osídlení jsou na nálezy poměrně chudé, přesto se však zdá, že i přes vzdálenost, která je od sebe dělí, chronologicky korespondují se zbylými třemi objekty. Vysvětlení osamocení zmíněných zásobních jam by mohlo být v jejich obsahu. Objekt č. 409 je výjimečný kumulací fragmentů nádob, které tvoří celkem pět tvarově značně podobných zásobnic a jednu velikou mísu (Tab. 17). Nálezy jsou však chronologicky málo citlivé stejně jako u objektu č. 491. Ten obsahoval na svém dně značné množství keramických zlomků, ze kterých je možno rekonstruovat tři zásobnice (Tab. 18:9; 19:1,2). K dispozici je hned několik možných analogií např. z Olomouce - Slavonína (PEŠKA 2006, 147, obr. 6), z Hrádku (okr. Znojmo; ČÍŽMÁŘ-SALAŠ 2005), z Bratčic či Trstěnic (STUHLÍK 1993, 250, obr. 156:16,24). Jednou z možných interpretací může být i rituální či kultovní využití těchto dvou zásobních jam. Poslední osamocený objekt (č. 632) byl využit pro druhotný pohřeb, čímž snad můžeme objasnit jeho odloučení od centrálního osídlení ÚK. Jejich vzdálenost je však značně menší, oproti zásobním jámám č. 409 a 491.

Sídliště SMK je několikanásobně rozlehlejší oproti ÚK. Za jeho centrální část můžeme považovat velký hliník (obj. č. 500), nacházející se západním směrem od

pomyslného kříže, který zkoumaná lokalita tvoří. JV a V směrem je patrná kumulace zásobních a sídlištních jam SMK, které s hliníkem tvoří možné hospodářské centrum sídliště. Rovněž nám toto uskupení dělí osadu na Z a V část. V západní části se nachází struktury 1, 2 a 11, které je možno datovat do SMK. Lze předpokládat pokračování osídlení ve směru SZ i JZ, celkově však četnost nálezů směrem k Z klesá. Oproti tomu východní část areálu je na objekty SMK výrazně bohatší. Jedná se především o struktury 4-10, které jsou ve svém okolí doprovázeny řadou zásobních a sídlištních jam. U struktur 6, 7 a 10 lze uvažovat o možných kolizích půdorysů, což můžeme považovat, vedle keramického materiálu, který nám tuto domněnku potvrzuje, za jeden z důkazů dlouhodobého osídlení této lokality lidem SMK. Na analogicky vhodném sídlišti v Olomouci – Slavoníně rozdělení osady na dva areály prostřednictvím kumulace jam chybí. Jednotlivé struktury SMK jsou od sebe sice více vzdáleny, než je tomu na řepčinském sídlišti, ale o podobném rozdělení sídliště uvažovat nelze (viz BĚM 2004, obr. 1). Stejně tak ani na sídlišti v Práslavicích není možno vydělit dva oddělené okrsky s koncentrací půdorysů (viz ŠABATOVÁ 2007, obr. 14). Zvláštností Řepčína je rovněž struktura 3 tvořená kruhovým žlabem, která se právě nachází v pomyslném středu sídliště SMK. Od Z i V struktur ji dělí podobná vzdálenost několika desítek metrů. Toto umístění může zdůrazňovat výjimečnost místa, což by souhlasilo s uvedenou interpretací jako kultovního prostoru. Můžeme tvrdit, že při výzkumu byla zachycena centrální část rozsáhlého sídliště SMK. Pokračování osídlení lze předpokládat ve směru severním i jižním, směrem k Z a V však spíše doznívá. Chronologicky se nejde k uspořádání sídliště příliš vyjádřit, jelikož se prvky jednotlivých stupňů překrývají. Nejlépe patrné je to na hliníku (č. 500), u kterého můžeme předpokládat zaplňování po několik (snad desítek) let.

5. Keramický materiál

Naprostou většinu nálezů tvoří na sídlišti v Řepčíně artefakty keramické. Pro zpracování keramického materiálu bylo proto potřeba vytvořit databázi, která by usnadnila a umožnila další zpracování a vyhodnocení nálezů. V programu MS Access (verze 2007) byly vytvořeny dvě samostatné databáze (pro obě kultury zvlášť), vycházejí však ze společného základu.

Pro tvorbu jednotlivých hodnot databáze bylo využito kombinovaného postupu. Ten sestával jak ze znalosti zkoumaného materiálu, tak i z využití dříve publikovaných výzkumů lokalit starší i střední doby bronzové, ve kterých byla pozornost věnována i rozboru keramických artefaktů. Zkušenost s nálezovým materiálem obohatila databázi především o popis vnějších kvalit jednotlivých fragmentů, entit¹⁷ (stupeň zrnitosti, vnější a vnitřní barva, úprava povrchu střepu/nádoby). Pro definici prvků výzdoby a kategorie keramických tříd byla využita především keramická databáze vytvořená pro pohřebiště a sídliště v Přáslavicích (ŠABATOVÁ-VITULA 2002). Dále se jednalo hlavně o práci J. Pešky (2009), S. Stuchlíka (1987, 1992, 1993), K. Tihelky (1953) a výzkumy v Kněževsi u Prahy (SMEJTEK 2001) a Tešeticích-Vinohradech (LORENCOVÁ-BENEŠ-PODBORSKÝ 1987) pro zpracování databáze ÚK. Ke zpracování fragmentů SMK pomohly zejména práce S. Stuchlíka (STUHLÍK 1979, 1993, 2006; STUHLÍK-KOLBINGER 1993; STUHLÍK-ŠMÍD 1997), V. Spurného (1972) a K. Šabatové (2007). Při případných nejasnostech možného významu některých termínů byla využita publikace K. Sklenáře (1989), zabývající se problematikou terminologie nejen keramických artefaktů, jako jednotlicí prvek vytvořeného hesláře.

Velkým problémem dochovaného materiálu je jeho značná fragmentárnost, která vypovídací hodnotu značně zkresluje. U většiny keramických střepů nebylo možno určit keramickou třídu, do které spadají, jelikož kvůli své nedochovalosti odpovídaly několika typům a rozhodující vlastnosti pro zařazení do jediné třídy chyběly.

Během zpracování keramiky nastala i situace, kdy jednotlivé entity byly svými kvalitami shodné. Z toho důvodu někdy neodpovídá jeden záznam v databázích (nazvané ÚK pro únětickou kulturu a SMK pro středodunajskou mohylovou kulturu) jednomu kusu

¹⁷ Pojmy „kvalita“ (vlastnosti entity) a „entita“ (jednotlivé „předměty“) v uvedeném významu jsou převzaty z práce E. Neustupného (NEUSTUPNÝ 2007).

keramického fragmentu, ale rovnou více¹⁸. Tato skutečnost je zachycena v části databáze týkající se informativního popisu keramiky (v údajích „Inventární číslo“ jsou zaznamenána všechna popisovaná inventární čísla = jeden fragment; počet inventárních čísel by měl odpovídat číslu v údajích „Počet kusů“).

Informativní část databáze obsahuje: číslo objektu, inventární číslo, číslo bedny (zaznamenáno pro snazší dohledání) a počet kusů.¹⁹ Další součástí databáze je část technologická, která obsahuje: zrnitost keramiky, barva vnější a vnitřní a způsob úpravy povrchu (leštěný, hladký, hrubý, prstovaný, rýhovaný, drsný...). Dále typologická stránka, kterou tvoří: kategorie fragmentu (celá nádoba, část nádoby, okraj, výduť, výduť se dnem, dno, hrdlo), keramická třída (specifické a odlišné pro obě kultury), varianta keramické třídy, tvar dna, tvar, hrana a výzdoba okraje, typ a umístění uch (páskové tyčinkové a horizontální). Poslední část databáze se zabývá výzdobou rytou a plastickou (specifické a odlišné pro obě kultury).

Do databáze byly zpracovány tzv. „typické kusy keramiky“ (tedy zejména okraje, zdobené výduť a dna; ŠABATOVÁ 2007, 13). Veškerá získaná data byla následně převedena do tabulkového formátu v programu MS Excel 2007, kde s nimi bylo dále pracováno pomocí funkcí programu.

5.1 Únětická kultura

Celkem bylo zpracováno 117 typických střepů, 9 celých nádob a 5 nádob dochovaných z části (složeno ze 479 zlomků). Na rozdíl od SMK byla pozornost věnována i atypickým střepům (zastoupeny výduť). Těch bylo zdokumentováno celkem 887 (87%²⁰ z nich lze určit jako fragment zásobnice převážně zrnité s hrubě opracovaným tmavším povrchem, který byl často doplněn o prstování). Díky své fragmentárnosti a neurčitelnosti je však nelze přesněji identifikovat.

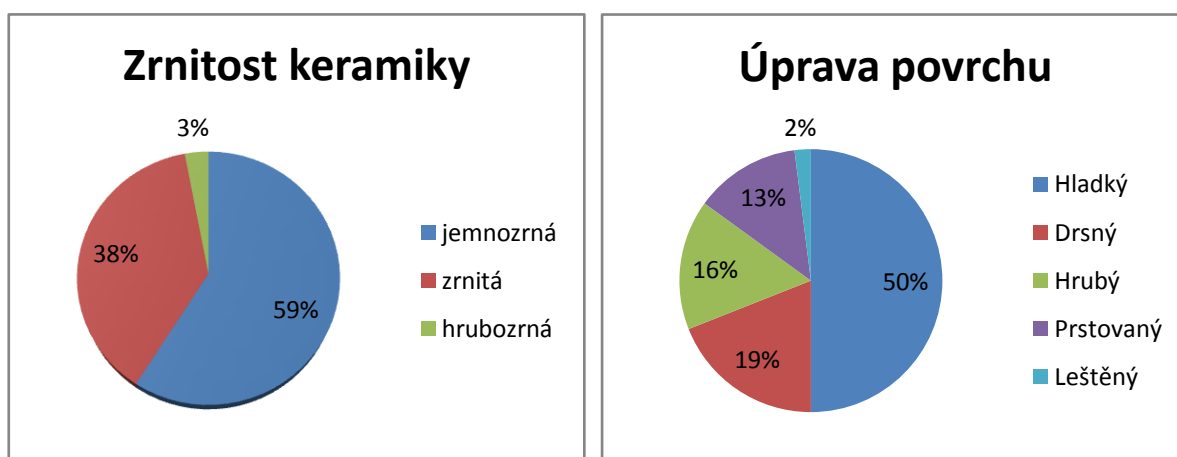
Jednou z prvních otázek, které byla při zpracování materiálu věnována pozornost, je míra zrnitosti keramických jedinců (Graf 1). Ta byla rozdělena do tří kategorií: jemnozrnná (příměsí do 1 mm), zrnitá (velikost viditelných příměsí do 3 mm) a hrubozrnná (zrna přesahují délku 3 mm). Zhodnocení úrovně hrubosti nálezů bylo založeno na

¹⁸ Tentýž postup byl použit i v Přáslavicích (ŠABATOVÁ 2007, 11).

¹⁹ Hodnota označuje počet popisovaných kusů (problematika více inventárních čísel v jednom záznamu viz. výše). V případě označení kategorie fragmentu jako celá nádoba/část nádoby označuje počet kusů množství zlomků, které k nádobě patří.

²⁰ Veškerá uváděná procenta týkající se keramického materiálu jsou pro zjednodušení zaokrouhlena na celé číslo (až na výjimky).

zrakovém a hmatovém prozkoumání povrchu a lomů jednotlivých střepů. U typických fragmentů převažuje jemnozrná keramika (59 %), následovaná zrnitou (38 %). Jako hrubozrnou lze označit pouze tři nálezy (3 %). Jeden z nich se podařilo identifikovat jako zlomek zásobnice. Bližší určení však znemožnila skutečnost, že se jednalo o přepálenou keramiku (jediný přepálený kus v celé nálezové situaci ÚK), což mohlo způsobit právě onu zrnitost této výduti. V několika případech tvořily příměs poměrně velké kousky drceného křemene (velikost zrn přesahovala 0,5 cm). Tento jev je možné pozorovat na výdutích, které lze přiřadit k zásobnicím (často křemeny obsahovala atypická keramika z obj. č. 491, která rovněž patří hrubozrné zásobnici s drsně upraveným povrchem). Taktéž na dvou zlomcích části hrncovité nádoby bylo zachyceno (i když už ne tolik hojně) několik kousků křemene jako příměsí v keramickém těstě.

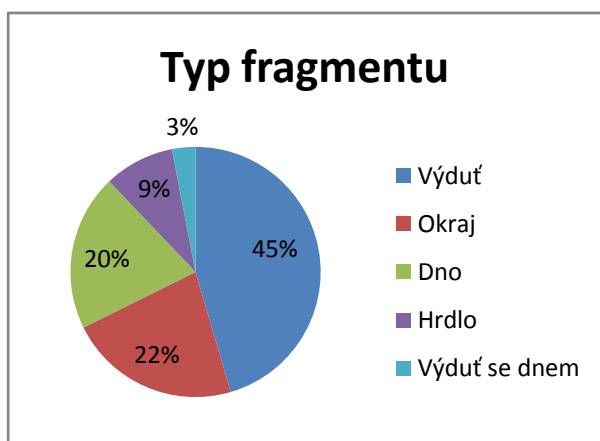
Graf 1. Zrnitost keramiky.

Graf 2. Úprava povrchu.

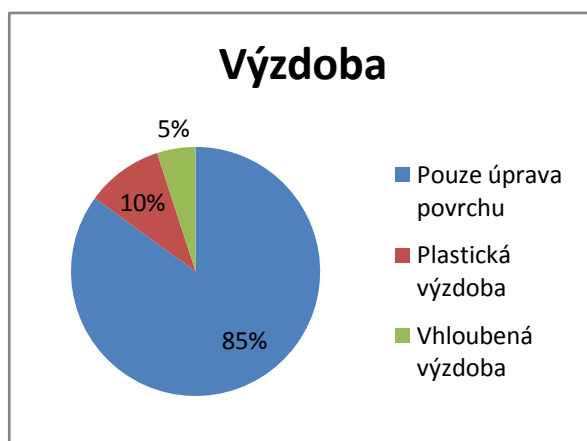
Dalším ze sledovaných údajů je i barevnost jednotlivých střepů (jak vnější, tak i vnitřní), která však není zcela vhodná k případné komparaci s jinými nálezovými celky. Důvody této skutečnosti jsou hned dva. Prvním je proměnlivost barvy na jedné nádobě v důsledku rozdílných podmínek výpalu (ŠABATOVÁ 2002, 18), druhým důvodem je subjektivní vnímání jednotlivých odstínů barev odlišné pro každého autora. Celkově převažují tmavší barvy (odstíny černé, hnědé a jejich kombinace), poměrně často se však vyskytují i světlejší odstíny (červená, oranžová, žlutá a jejich kombinace). Z vnitřních stran fragmentů naproti tomu jasně dominovaly odstíny černé barvy (černá, černošedá, černohnědá).

Poslední pozorovanou technologickou položkou je druh úpravy povrchu (Graf 2). Zaznamenáván byl pouze způsob úpravy vnější strany povrchu (v případě nezvyklé vnitřní úpravy, tj. jiná než hladká/hrubá, byla informace uvedena do poznámky). Jednotlivé

možnosti povrchu vychází částečně z práce K. Šabatové (2002, 18-19) a byly rozděleny do šesti kategorií: leštěný (při doteku se povrch jeví dokonale hladký), hladký (při doteku je možné rozeznat minimální nerovnosti), hrubý (při doteku i na pohled se jedná o nerovný a hrubý povrch), drsný (povrch je ještě hruběji a drsněji opracován, než u předchozí kategorie)²¹, prstovaný (prstování povrchu v jakémkoli směru) a rýhovaný (hrubé rýhy, které nelze označit jako výzdobu vhloubenou). Na zkoumaném materiálu se objevil častý výskyt kombinace několika druhů úprav povrchu na jednom fragmentu (např. při přechodu hladkého hrdla a hrubé výduti, často doplněné o prstování). Nejčastěji byl zastoupen povrch hladký (50 %), dále drsný (19 %), hrubý (16 %) a prstovaný (13 %). Leštěný povrch se vyskytl pouze ve třech případech (cca 2 %). Jednalo se o střepy nezdobené, pouze na jednom se nachází drobné tunelovité ouško (Tab. 18:3). Bohužel se jedná o menší fragment bez možnosti bližšího určení keramické třídy.

Graf 3. Typ dochovaného fragmentu.

Graf 4. Použitý druh výzdoby/úpravy povrchu.

Již několikrát zmíněná fragmentárnost nálezů, stěžující detailnější určení příslušnosti střepů k určitému typu nádoby, má za důsledek skutečnost, že u typických střepů bylo možno přiřadit k jedné keramické třídě pouze 33 zlomků (do tohoto počtu nejsou započítány nádoby dochované z části nebo celé). Nejčastěji jsou zastoupeny části (Graf 3) výduti (45 %), následované okraji (22 %), dny (20 %), hrdly (9 %) a nejméně zastoupenými tvary jsou výduti se dnem (3 %). V těchto rozlišených střepích byla rozeznána nejčastěji zásobnice (58 %). Jedná se především o zlomky, které svou velikostí, profilem, silnými stěnami, průměrem hrdla a vnější úpravou odpovídají právě definici

²¹ Rozdíl mezi „hrubou“ a „drsnou“ úpravou povrchu je snadněji rozeznatelnější pro autora, jelikož je s materiálem seznámen. V případě případné komparace s jinými nálezovými celky by bylo možné obě kategorie zahrnout do jedné společné k usnadnění možnosti srovnání, aniž by došlo ke značnému znehodnocení získaných poznatků.

zásobnice. Další rozezanou keramickou třídou byla hrncovitá (24 %) a amforovitá nádoba (12 %), žádná z nich však není chronologicky a typologicky blíže určitelná. Nejméně častou třídou byla mísa (6 %). Nejlépe dochovaný exemplář (Tab. 17:4) představuje vysoká mísa s prohnutým hrdlem a zdrsňelým tělem doplněným prstováním. Tvarově podobný nález, i když nižší, byl objeven v Hrádku u Znojma, jedná se však o chronologicky necitlivého jedince (ČIŽMÁŘ-SALASŠ 2005, 150, obr. 17:A3). Další analogií může být opět nižší mísa z Bratčic (STUHLÍK 1993, obr. 156:16).

Většina typických střepů prošla pouze úpravou povrchu a nenesla žádnou jinou výzdobu (85 %, Graf 4). Ze dvou základních druhů výzdoby byla více zastoupena plastická (celkem ve 12 případech, tj. 10 %). Vhloubenou výzdobu neslo pouze pět fragmentů (5 %). Ta byla charakteristická dvojicí rýh v šikmém směru (ve směru zprava doleva i zleva doprava; Tab. 18:2; 20:1,2,5). V jednom případě se jedná o drobné rýžky (záseky?) na okraji fragmentu (mísa?) s hladkým povrchem černé barvy (Tab. 20:6).

Plastická výzdoba je zastoupena hojněji. Jedná se o tři různé druhy výčnělků umístěných převážně na rozhraní výdutí a hrdla (33 %). Jedná se o výčnělek polokulovitý, oble kuželovitý (Tab. 18:1; 19:2) a horizontální (Tab. 17:1,2,6). Nejčastěji byl použit polokulovitý (50 %), dále oble kuželovitý (30 %) a nejméně častý byl horizontální (20 %), který byl však typický na celých dochovaných tvarech zásobnic. Dalším druhem plastické ozdoby jsou plastické horizontální lišty ve dvou provedeních. První je lišta zdobená jemným přesekáváním, druhou variantou je prostá nezdobená lišta. Bohužel žádný z uvedených druhů výzdoby, ať vhloubené, tak plastické, není chronologicky citlivý a vyskytuje se po celé trvání únětické kultury. Tento fakt značně ztěžuje bližší dataci nálezů, jelikož fragmenty není možno lépe datovat ani pomocí jejich typologie.

Z celkem 11 nádob dochovaných alespoň z části, byla zásobnice zastoupena nejčetněji (celkem osm dochovaných kusů). Druhou dochovanou keramickou třídou byly hrncovité nádoby, zastoupené ve dvou případech. Jedná se o dvě blíže neurčené hrncovité nádoby s vně vyhnutým oblým okrajem a hladkým převážně černým povrchem (dno se nedochovalo). Pouze jediný nález lze identifikovat jako džbánec.

5.1.1 Zásobnice

V jednom případě se zásobnice dochovala pouze ve své střední části (chybí dno i okraj nádoby), což její typologické určení znemožňuje. Zdá se však, že tvarově poměrně odpovídá i ostatním dochovaným zásobnicím (Tab. 17:1,2,3,5,6; 18:9; 19:2). Pro ně je typický vně vyhnutý oblý okraj (pouze v jednom případě svisle seříznutý), hlazené

prohnuté hrdlo, které je od výduti nádoby odděleno pouze rozdílnou úpravou povrchu. Výduť zásobnic je hrubě a drsně upravena, často doplněna o svislé a šikmé, různě silné prstování. Dno nádob je ve většině případů odsazené (67 %, Tab. 17:5), ve zbylých případech se jedná o dno rovné (33 %, Tab. 17:6). U všech nádob (kde se dno dochovalo) je však v průměru značně menší, než je průměr hrdla, což mělo za následek pravděpodobně menší stabilitu. Ve třech případech se na rozhraní hrdla a těla nacházel horizontální výčnělek (Tab. 17:1,2,6). Další zásobnice byla rovněž na rozhraní hrdla a těla vymezena výčnělky, tentokrát se však jedná o dvojici oble kuželovitých výčnělků (Tab. 19:2). Jediná zásobnice se svou profilací od ostatních lišila. Jedná se o jemnozrnnou, hrubě upravenou prstovanou zásobnici černohnědé barvy s vně vyhnutým okrajem a rovným dnem (Tab. 19:1). Tuto nádobu lze interpretovat jako tzv. zásobnicový hrnec (srov. STUHLÍK 1987, obr. 23:19, 26:4; 1993, obr. 157:30; tvarově nejbliže je však pravděpodobně staroúnětickému nález z Mokré; STUHLÍK 1993, obr. 156:26; či případně nález z Hrádku; ČIŽMÁŘ-SALÁŠ 2005, obr. 16:N8). Pro první zmíněnou variantu zásobnic nacházíme celou řadu analogií např. z Olomouce - Slavonína (PEŠKA 2006, 147, obr. 6) nebo z Hrádku u Znojma (ČIŽMÁŘ-SALÁŠ 2005, obr. 15:N10; 16:N6). Celkově je velmi problematické nějakým způsobem blíže určit možnou dataci dochovaných zásobnic, jelikož jsou velmi málo chronologicky citlivé. Dochované exempláře je však možné zařadit jako typické představitele sídlištní keramiky staršího i mladšího stupně vlastní ÚK.

5.1.2 Džbán

Poslední nádobou je v celku dochovaný džbán (Tab. 19:5). Ten se nacházel v objektu č. 632, kde byl rovněž objeven přesněji neidentifikovaný lidský skelet. Jedná se o džbánek s vně vyhnutým oblým okrajem a lehce odsazeným hrdlem. Profilace nádoby je plynulá, kdy přechod rozhraní výduti a hrdla není zvýrazněn žádnou další úpravou či ozdobou. Na hrdle je rovněž páskové ucho. Nádobu je opatřena rovným plochým dnem. Především černošedý až hnědošedý povrch nejeví žádné nerovnosti, byl tedy upraven do hladka.

S analogií se můžeme setkat v Pavlově a v Kněževsi u Prahy. Na pavlovickém pohřebišti se jedná o dva podobné exempláře. Jedná se o vyšší džbán s uchem posazeným pod okrajem a o něco širší džbán s uchem vycházejícím z okraje (PEŠKA 2009, Tab. 9:2, 11:2). Prvně jmenovaný je svým tvarem prakticky identický s dochovaným džbánem v Řepčíně (řepčínský nález je rozměrově o něco vyšší i širší), odlišuje se však výrazněji odděleným hrdlem od těla. Na pražském sídlišti a pohřebišti byl objeven rozměrově velmi

podobný džbán s lehce odsazeným hrdlem, rozevřeným okrajem a páskovým uchem (SMEJTEK 2001, 220, obr. 26:3). Tvarově se jedná o analogicky vhodného jedince, rozdílný (oproti všem třem zmiňovaným džbánům) je však ve zvýraznění přechodu hrdla a těla pomocí nepravidelné ryté linie. Nálezy z Pavlova jsou datovány do protoúnětické kultury, vhodná srovnání se však nacházejí pouze v mladším materiálu. Autor také rovněž uvádí, že džbány podobné profilace se vyskytují ve starším stupni ÚK jak v moravském, tak i v českém prostoru (PEŠKA 2009, 124). Stejně tak i datace džbánu z Kněževsi u Prahy odpovídá protoúnětické kultuře a současně i staršímu stupni vlastní ÚK (přesněji staroúnětické fázi SMEJTEK 2001, 234-235). Značné podobnosti vykazují i nálezy z Němčic na Hané, Domčic a Kunovic které jsou datovány do „vyspělé únětické kultury“ (TIHELKA 1953, 256, obr. 12:6, 8; obr. 15:2).

5.2 Zhodnocení keramických nálezů ÚK

Zpracování typických střepů nepřineslo kýžené výsledky z důvodu značné fragmentárnosti a univerzálnosti využitých výzdobných prvků, jelikož byly používány po celé období ÚK. Nález představovaný džbánem (19:5), který se nacházel jako milodar v rámci pohřbu v objektu č. 632, je vlastně jediným vhodným exemplářem pro přesnější dataci. Ten můžeme díky své profilaci a několika analogiím zařadit do staršího stupně únětické kultury, i když tvarově džbán vychází již z tvarů protoúnětické kultury. Zbylé nálezy ze sídliště, které je nějakým způsobem možno blíže interpretovat, tvoří zásobnice (Tab. 17; 18:9; 19:1,2). Pro ty je však typická složitost a obtížnost přesnější datace. Bohužel pro období protoúnětické kultury prozatím nálezy zásobnic postrádáme. Svou profilací, tvarem, rozměry i úpravou se neliší od zásobnic patřících staršímu i mladšímu stupni ÚK. Na základě zjištěných výsledků není možné vyslovit se jednoznačně a plně zodpovědně k dataci osídlení ÚK. Jako nejpravděpodobnější se ovšem jeví, díky nálezu džbánu a dalším indiciím (např. absence únětických koflíků, které jsou příznačné pro mladší stupeň ÚK; JIRÁŇ 2008, 45; STUHLÍK 1987, 50), varianta osídlení s datací do staršího stupně únětické kultury (staroúnětická fáze?).

5.3 Keramika středodunajské mohylové kultury

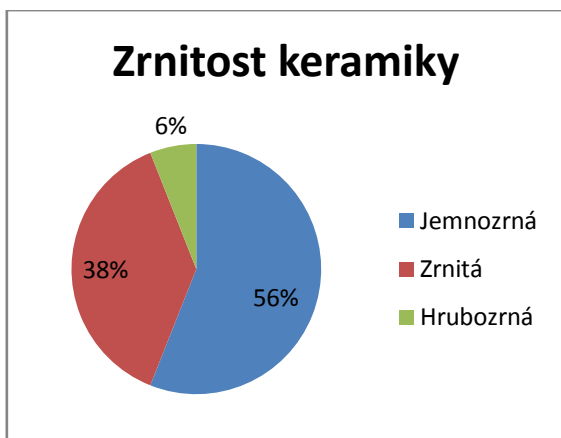
Kultura středodunajská mohylová byla na sídlišti zastoupena několikanásobně čteněji oproti ÚK. To se projevilo nejen v počtu datovatelných objektů, ale i v rozsahu dochovaných nálezů. Ty byly reprezentovány především keramickou produkcí.

Do databáze s názvem „SMK“ bylo zaznamenáno celkem 1959 typických střepů, tři celé nádoby a 53 z části dochovaných nádob (tvořeno 153 zlomky). Již dříve bylo zmíněno, že s atypickými střepy nebylo pracováno. Důvodem byla neužitečnost tohoto pozorování, jelikož tyto fragmenty nejsou schopny nám blíže pomoci s identifikací a datací kultury. Pokud by byla pozornost věnována i atypickým kusům keramiky, vzrostl by počet zaznamenaných střepů o několik tisíc. I přes poměrně velký počet typických střepů je jen zlomek z nich vhodný pro bližší určení a možné analogie. Velká část typických fragmentů je tvořena drobnými úlomky, na kterých je možné pouze nejobecnější určení (tvar okraje, typ dna, použitá výzdoba apod.). Nejsou tedy z důvodu své fragmentárnosti vhodné pro analýzu profilace a typologie.

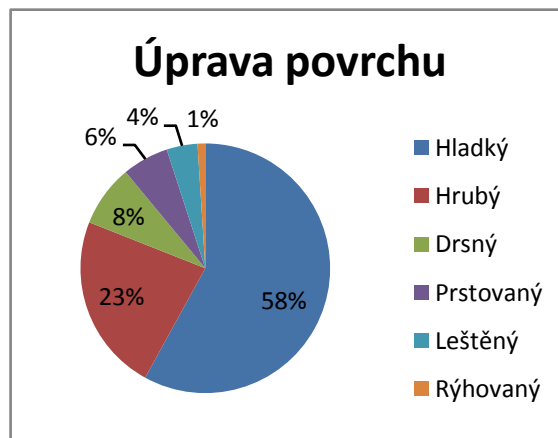
Rovněž jako při zpracování materiálu ÚK byla pozornost věnována technologickým vlastnostem entit za použití shodného hesláře a stejných metod pozorování a zhodnocení. V otázce zrnitosti (Graf 5) převládala keramika jemnozrná (56 %), následovaná zrnitou (38 %) a hrubozrnou (6 %). U dochovaných nádob, celých nebo z části, převažovala rovněž jemnozrná keramická hmota (78 %), dále zrnitá (15 %) a nejméně využívaná byla hrubozrná (7 %).

V případě barevnosti jsou možnosti srovnání stejně omezeny jako v ÚK a tento údaj slouží spíše pro pouhou informovanost. Celkově však převládaly opět tmavší varianty. Nejčastěji se jednalo o kombinace černé (černošedá, černohnědá, černá) a hnědé barvy (hnědošedá, hnědá). Ze světlejších tónů převládala oranžová barva (byla přítomna zhruba u 20 % nálezů), dále žlutá, okrová a nejméně zastoupenou barvou byla červená. U úpravy povrchu (Graf 6) se poměrně málo často vyskytovala kombinace různého druhu úpravy (důvodem může být opět fragmentárnost, jelikož je velmi pravděpodobné, že u celých tvarů by se vyskytla kombinace úprav mnohem častěji, než se nám na základě dochovaných zlomků zdá). Tento jev můžeme považovat za typický pro zásobnice. U typických střepů byl povrch nejčastěji upraven do hladka (58 %), dále se jedná o povrch hrubý (23 %), drsný (8 %), prstovaný (6 %), leštěný (4 %) a rýhovaný (necelé 1 %). U dochovaných nádob převládá povrch hladký (68 %). Ten se vyskytuje i v kombinaci s leštěním (4 %) nebo hrubou/drsnou úpravou (7 %). Samostatně leštěný, hrubý a drsný povrch se vyskytuje pouze na několika nálezech (všechny tři zmíněné úpravy po 4 %). Nejčastější kombinací je hrubý/drsný povrch doplněný o prstování (9 %). U keramických nálezů SMK se vyskytla i přepálená keramika, která znesnadňuje bližší určení technologické stránky fragmentů. Tento jev lze pozorovat u objektu č. 4, ve kterém byla nalezena částečně přepálená zásobnice, dva blíže neurčené přepálené fragmenty

(zásobnice?) a na dalších dvou střepech byly zachyceny stopy přitaveného bronzu. Stopy přepálené keramiky byly hojněji pozorovány v hliníku (objekt č. 500), kde byly objeveny tři blíže neidentifikované typické střepey a na 200 atypických přepálených střepech (min. 50 % z nich patří zásobnici).

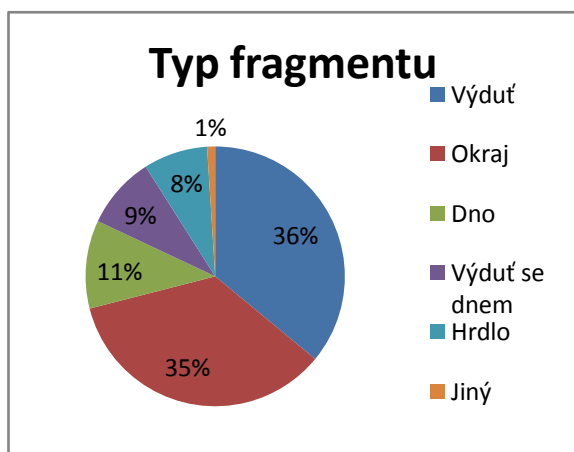

Graf 5. Zrnitost keramiky.

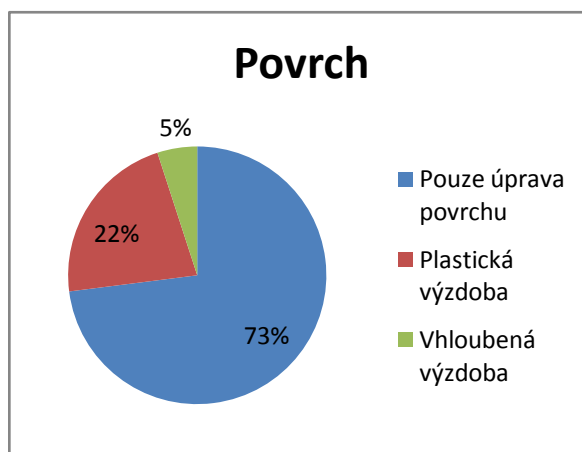

Graf 6. Úprava povrchu.

Zpracovaný soubor typických entit tvoří (Graf 7) výduti (36 %), okraje (35 %), dále dna (11%), výduti se dnem (9 %), hrdla (8 %) a jiné tvary (ulomená ucha, výčnělky...cca 1 %). U hrdel a okrajů převažoval typ vně vyhnutý (48,5 %, Tab. 31:4) a kolmý (41 %, Tab. 31:3), doplněný zduřelým (10 %, Tab. 21:9; 31:5) a zataženým (0,5 %). Hrana okraje byla především oblá (84 %) a vodorovně seříznutá (12 %). Další druhy seříznutí hrany (tj. nálevkovité, kuželovité a svislé) se vyskytovaly jen na několika kusech. Dna byla především rovná (59 %, Tab. 26:10), dále odsazená (31 %, Tab. 26:8) a na nožce (8 %, Tab. 26:9).

Graf 7. Typ keramického fragmentu.

Graf 8. Použitý druh výzdoby/úpravy povrchu.

Pouze na zlomku z celkového počtu fragmentů, rozdělených do jednotlivých kategorií, bylo možno rozpoznat několik keramických tříd. Jedná se o amforovitou a hrncovitou nádobu, džbánec, zásobnici, mísu, šálek, hrnek a miniaturní nádobku. V rámci všeho zpracovaného materiálu převládají zásobnice (60 %). Druhou nejčastější třídou byla mísa (15 %) zastoupená ve třech variantách. Jedná se o typologicky a chronologicky necitlivou mísu, plochou talířovitou mísu (zastoupená ve třech případech, Tab. 31:8) a mísu na nožce (doložena ve čtyřech nálezech, Tab. 30:2). Dále se jedná o hrncovité nádoby (10 %), amforovité nádoby (8 %), džbánky (3 %), šálky (2 %), hrnky (1 %) a miniaturní nádobu (1 %, Tab. 21:8). Většina identifikovaných keramických tvarů není dále vhodná k podrobnějšímu zpracování.

5.3.1 Výzdoba

Většina prozkoumaného materiálu (73 %) byla upravena pouze na svém povrchu a nenesla žádnou další výzdobu (Graf 8). Výrazně frekventovaněji byla využita výzdoba plastická (22 %). Ta byla zastoupena pěti základními druhy, které se dále dělí na varianty. Jedná se o plastickou lištu nezdobenou (7 %, Tab. 24:3), plastickou lištu zdobenou (69 %), výčnělek (22 %), vypnulínu (1,5 %) a svislé žebro (0,5 %, Tab. 24:1).

Oba druhy plastické lišty se vyskytovaly především na zásobnicích (jen několik kusů bylo určeno jako hrncovitá nádoba a mísa). Pokud bylo možno určit umístění této výzdoby, jednalo se z pravidla o rozhraní hrdla a těla (jen ve dvou případech se jednalo o spodní výduť). U zdobené lišty převažovalo zdobení pomocí nepravidelných důlků (Tab. 21:2,6; 22:2; 29:4), následované pravidelnými důlky (Tab. 23:1; 31:1). Značně méně častá byla lišta přesekávaná (8 %, Tab. 24:2). Zvláštním druhem lišty, zachycené pouze na jednom fragmentu, byla kombinace horizontální a vertikální přesekávané lišty (Tab. 26:5).

Pro výčnělky byla typická horizontální varianta (56 %), dále polokulovitá (25%, 28:3), oble kuželovitá (12 %) a jazykovitá (4 %). Pouze na dvou střepech se nacházelo tzv. slepé ouško (Tab. 23:1; 32:4). Rozmístění výčnělků bylo pravidelné a žádná část nádoby nebyla výrazněji upřednostňována. Vypnuliny lze rozdělit na dvě varianty. Jedná se o kupolovitou (šest případů) a na jednom fragmentu zastoupenou terčovitou vypnulínu (Tab. 25:9). Výzdoba prostřednictvím plastické lišty ani zmíněných druhů výčnělků není ničím neobvyklým po celé trvání SMK a není tudíž vhodná pro bližší interpretaci keramického materiálu. Stejně tak i svislá plastická žebra se vyskytují na keramice již od starší doby bronzové (ŠABATOVÁ 2007, 174). Lepší možnosti datace nám neposkytují ani vypnuliny, které byly sice dříve spojovány především s tzv. protolužickým horizontem

střední Moravy (SPURNÝ 1972, 221-222), ale doklady známe již ze staršího stupně SMK ze sídliště v Brně-Černých Polích (STUHLÍK 2006, 204).

V několika případech se prvky plastické a vhloubené výzdoby vzájemně doplňují. Jedná se o polokulovitý výčnělek, který je doplněn o záseky ve tvaru obilného zrna, pravděpodobně tvořících kruh kolem výčnělku (Tab. 25:1; 26:2). Ve druhém případě se jedná o výčnělek, z něhož vystupuje několik řad rýžek (motiv Slunce? Tab. 26:6). S analogií prvně zmiňované úpravy se můžeme setkat na pohřebišti v Boroticích, kde byla prokázána na menší amfoře z mohyly 26 (STUHLÍK 2006, 203, obr. 116:2) a dále pak na džbánu z Šatova s datací do B₁/B₂ (STUHLÍK 1979, 129, Tab. 39:7).

Vhloubená výzdoba (5 %) je na dochovaných entitách značně méně častá, než je tomu u druhého základního typu výzdoby. Nejčastěji se vyskytují rýhy/rýžky (38 %, Tab. 24:6; 27:1) a žlábků (32 %, Tab. 21:7; 27:3; 24:5). Méně časté jsou důlky a záseky ve tvaru obilného zrna (po 8 %, Tab. 21:3; 24:4), záseky (6 %), šrafované trojúhelníky (4 %, Tab. 25:5,6; 26:7) a „motiv slunce“²² (2 %, 26:2). Různé druhy rýh, rýžek a záseků se vyskytují po celé období pravěku a nemají přílišnou vypovídací hodnotu. Šrafované trojúhelníky patří k typickým výzdobným prvkům SMK. Keramika opatřená tímto zdobným prvkem se vyskytuje již ve starším stupni, především ale ve stupni středním (STUHLÍK-KOLBINGER 1995, 147). Četnost tohoto výzdobného prvku se postupně vytrácí, je však možné se s ním setkat i v mladším stupni (STUHLÍK 2006, 203). Záseky ve tvaru obilného zrna se na keramice vyskytují po celé trvání mohylové kultury (na řepčinském sídlišti se setkáváme s jednoduchými liniemi (Tab. 21:3) a liniemi lemující vodorovné ryté linie (Tab. 29:3), v jeho mladším stupni se postupně vytrácí (ŠABATOVÁ 2007, 173). Nejčastěji se však vyskytují ve starším stupni (STUHLÍK 1979, 166, Tab. 20:20,21; 22:9; 27:3; 37:1, 6; 39:7). Výzdoba prostřednictvím žlábků (zachyceny varianty úzkých vodorovných či svislých žlábků (Tab. 21:7) a dále úzké vodorovné žlábků doplňující páskové ucho (Tab. 28:5) je spojena především s mladším a pozdním mohylovým stupněm, vyskytuje se však již od staršího stupně SMK (STUHLÍK-ŠMÍD 1997, 247; ŠABATOVÁ 2007, 173). Varianta kruhového žlábků se vyskytuje jak samostatně (Tab. 24:5), tak i ve spojení s dalšími výzdobnými prvky. Jedná se kombinaci s výčnělky (Tab. 30:2) nebo se záseky ve tvaru obilného zrna, čímž vytváří „motiv slunce“ (Tab. 26:2) dochovaný na dvou fragmentech.

²² Označení „motiv slunce“ je pouze pracovní název, jelikož styl úpravy značně připomíná nakreslené slunce. Tento pojem tedy nemá žádnou souvislost s případnou kultovní činností.

Netypicky bylo vyzdobeno několik fragmentů. Na jednom střepu se jednalo o dvojice vodorovných měsíčkovitých záseků obrácených plochou stranou k sobě (Tab. 32:2). Podobná výzdoba je doložena na nález z Topolan (PARMA 2011, Tab. 8:5). Další nezvyklou výzdobou je důlkování celého povrchu fragmentu (Tab. 28:6). Téměř identickou výzdobou byl opatřen fragment pocházející z Mannersdorfu s datací do stupně B₁ (NEUGEBAUER 1994, Abb. 80:16). Stejně tak i složitá kombinace výzdoby pod páskovým uchem v podobě rytých linií, žlábků, vodorovných rýh a drobné podkovovité rýhy (Tab. 28:4). Bohužel jsou všechny zmíněné netypické výzdoby dochovány pouze na malém fragmentu, který nám není schopen poskytnout přesnější informace o svém tvaru a keramické třídě.

Mimo uvedenou výzdobu je možné se u čtyř fragmentů setkat i se stopami vrtání (Tab. 25:8; 28:3). Vrty, které jsou často nedokončené, je možné spatřit především na hranici lomu střepů. Z této skutečnosti je tedy možné usuzovat, že důvodem destrukce těchto nádob je právě nepovedený provrt. Na rozdíl od dochovaného cedníku, kde bylo jako místo pro otvory zvoleno dno, se v těchto případech jedná o výduti bez možnosti bližšího určení keramické třídy. Přítomnost těchto nepovedených úprav v objektu č. 500 nám potvrzuje zmíněnou sekundární funkci tohoto hliníku jako odpadní jámy.

5.3.2 Zásobnice a hrncovité tvary

Nejvíce dochovaných fragmentů lze přiřadit k zásobnicovým tvarům - jednalo se především o zrnitou keramiku s hrubě/drsně upraveným povrchem. Nejčastěji byly zásobnice opatřeny vně vyhnutým okrajem s oblou hranou bez výzdoby. V jednom případě se dochoval fragment hrdla se zduřelým vodorovně seříznutým okrajem zásobnice, který byl zdobený důlkováním (Tab. 24:7). Typické pro zásobnice bylo oddělení hrdla a těla pomocí zdobené plastické lišty. Na pěti fragmentech bylo rovněž možno pozorovat kombinaci plastické lišty a páskového ucha na rozhraní (Tab. 22:2). Dno těchto nádob bylo rovné nebo odsazené, dochovalo se však jen v několika případech.

Poměrně často byly v materiálu zachyceny zlomky hrncovitých nádob. Převažovaly okraje vně vyhnuté s oblou hranou a málo výrazným hrdlem. Na 35 % jedincích se vyskytovalo rovněž páskové ucho, umístěné především od okraje po maximální výduť. Povrch byl většinou upraven do hladka bez další výzdoby. Některé fragmenty byly upraveny pomocí zdobené plastické lišty na rozhraní výduti a hrdla. Jeden jedinec byl opatřen na maximální výduti slepým ouškem a upraven prstováním (Tab. 32:4). Celkově byly hrnce oblíbené po celé trvání SMK a nejsou příliš chronologicky citlivé (STUHLÍK

1993, 304). Na pomezí hrncovité a amforovité nádoby se nachází zlomek s otevřeným hrdlem a vně vyhnutým oblým okrajem (Tab. 27:2). Dalším nejistým nálezem je kolmé nahoru vytažené válcovité hrdlo s vodorovně seříznutým okrajem, náležející pravděpodobně amforovité nádobě (Tab. 22:1), pro které je možno hledat analogie jak ve starším a středním stupni (STUHLÍK 1993, obr. 175:6, 21, 23), tak i ve stupních mladších (SPURNÝ 1973, obr. 17:8, 10). Poměrně vysoké kolmé hrdlo s oblým okrajem a páskovým uchem na rozhraní hrdla a těla (Tab. 23:3) připomíná spíše mladší tvary (STUHLÍK 1993, obr. 176:6; ŠABATOVÁ 2007, obr. 80:38, 42). Značně podobný jedinec byl nalezen i v Suchohrdlích (datace B C₂; STUHLÍK 1979, Tab. 69:9). Na pomezí amforovité nádoby a džbánu se nachází část nádoby s nízkým kolmým hrdlem a provrtaným horizontálním výčnělkem na rozhraní hrdla a těla (Tab. 29:1). Tvarově i rozměrově velmi podobnou nádobu je možno najít v Boroticích, v mohyle č. 15 (STUHLÍK 2006, obr. 91:6). Rozdílem je však dvojice horizontálních uch (možná náhrada v podobě provrtaného výčnělku?). Tento nález je podle ostatních nálezů datován do středního stupně SMK (STUHLÍK 2006, 194).

5.3.3 Netypické nádoby

Nepříliš častým nálezem na sídlištích SMK je cedník (další nálezy např. Brno-Černá pole, Přibice atd.; STUHLÍK 1979, 156-157). Jedná se o nádobu mísovitěho tvaru s rovným, rovnoměrně provrtaným dnem, opatřeným horizontálním uchem (Tab. 28:1). Další neobvyklou nádobou je miniaturní nádoba (Tab. 21:8). Jedná se o drobnou, zhruba 2,5 cm vysokou nádobku. K analogii se nabízí téměř identická miniatura z Uherského Brodu (HRUBÝ 1957, obr. 8:7). Spíše nežli praktickou, zastávala tato nádobka funkci symbolickou. V zásobní jámě (obj. č. 460) se nacházela netypická nádobka (džbánek?) na třech nožkách (Tab. 26:3). Na výduti se nalézají tři provrtané horizontální výčnělky (ouška?) v pravidelných vzdálenostech a jedno ulomené páskové ucho. Výzdoba je zastoupena pomocí vodorovné ryté linie, doplněné linií obilných zrn na přechodu hrdla a těla a další vodorovnou linií obilných zrn na maximální výduti. Možnosti srovnání značně omezuje fakt, že se nedochovalo celé hrdlo nádoby. Podobnou profilaci spodní části vykazují džbány staršího stupně SMK (STUHLÍK 1993, obr. 175:1-3) a jisté podobnosti vyazuje i džbánek na třech nožkách a třemi výčnělky na výduti z Bezměřova (SPURNÝ 1973, 218, obr. 20:5), náležející však do věteřovské skupiny. Tvarově velmi blízko se jeví i nálezy džbánů na třech nožkách, objevené v Mannersdorfu s datací do stupně B₁

(NEUGEBAUER 1994, Abb. 80:2, 4). Dle své výzdoby není možné vyloučit ani datování do středního stupně SMK.

5.3.4 Šálky a mísy

Z šálek je vhodný k bližší identifikaci pouze jeden fragment. Jedná se o šálek s mírně prohnutým hrdlem a nedochovaným uchem, které se nachází od okraje po maximální výduť (Tab. 21:1). Vhodnou analogií se zdá být šálek ze Smržic, který se nachází v náplni mladšího a pozdního stupně SMK (STUHLÍK-ŠMÍD 1997, 247, obr. 1:8). Podobně profilovány jsou i některé šálky z depotu v Maisbirbaum (NEUGEBAUER, 1994, 163, Abb. 90:6,14,17), patřícího do stupně Maisbirbaum-Zohor (odpovídá mladšímu stupni SMK STUHLÍK 1993, 299). Početně velmi zastoupenou třídou byly mísy. Převažovaly však tvary, které je obtížné chronologicky přiřadit. Jedná se o různě veliké mísy nejčastěji s vně vyhnutým oblým okrajem, málo profilovaným hrdlem a rovným dnem (Tab. 21:9; 28:7,8). Poněkud složitější profilací hrdla byla opatřena jedna mísa (Tab. 26:1). Většinou nenesou žádnou úpravu a jsou pouze upraveny do hladka. Ve čtyřech případech byl okraj doplněn málo výraznými laloky (Tab. 25:4). Zcela zvláštním případem mís jsou rovné ploché (talířovité) mísy s drobným kolmým okrajem (Tab. 31:8). Na sídlišti se vyskytly i tvary na nožce. Jedná se o amforovitou mísu s kónicky rozevřeným okrajem, páskovým uchem na maximální výduť a polokulovitým výčnělkem v kruhovém žlábků (Tab. 30:2). Kuželovité nožky na nádobách jsou přijímány jako charakteristický znak pro mladší a pozdní stupeň SMK (ŠABATOVÁ 2007, 195). Tvarově téměř identický exemplář (velmi podobná je i výzdoba prostřednictvím výčnělku) pochází z keramického depotu z Maisbirbaum, náležejícího mladšímu stupni SMK (NEUGEBAUER 1994, Abb. 91:3). Dalším tvarově velmi podobným nálezem je mísa z lednického depotu, náležejícího do mladšího stupně SMK (STUHLÍK 1993, 299, obr. 173:19).

5.3.5 Džbány

Část zdokumentovaných džbánek byla zachována pouze ve fragmentech, přesto se zdá, že odpovídají spíše tvarům staršího a středního stupně (Tab. 25:3; 27:5). Podobná je i situace u dochovaných celých tvarů. Nezdobený džbán oblého tvaru s plynulou profilací (Tab. 25:3) je poměrně srovnatelný s jedincem z Borotic (STUHLÍK 2006, obr. 98:3). Ten je díky své výzdobě datován do středního stupně SMK, nezdobená varianta stejně tvarovaného džbánu je však k dispozici již ze sídliště datovaného do staršího stupně SMK (STUHLÍK 2006, 189). Pravděpodobněji vhodnější variantou pro srovnání je džbánek

z Mistelbachu, který náleží do stupně B₁ (NEUGEBAER 1994, Abb. 79:11). Druhý řepčínský džbánek s výzdobou horizontálních výčnělků na maximální výduti a páskovým uchem z okraje (Tab. 30:1) má shodné prvky se staromohylovým nálezem z Mannersdorfu (NEUGEBAUER 1994, Abb. 80:2). Další srovnatelné džbánky se nacházejí v Boroticích (STUHLÍK 2006, obr. 88:1) a Přítlukách, s datací do staršího stupně SMK (STUHLÍK 1979, Tab. 36:7, 8). Nejedná se o příliš chronologicky citlivý tvar, protože s podobnostmi se lze setkat od staršího po mladší stupeň (STUHLÍK 2006, 192). Poslední dochovaný exemplář, tvarově velmi podobný předchozím nálezům, s výčnělkem na rozhraní hrdla a těla (Tab. 29:9), je možno srovnávat s nálezem džbánu v Přáslavicích (ŠABATOVÁ 2007, obr. 90:9) a Přítlukách, který je datován do staršího stupně (STUHLÍK 1979, Tab. 36:5).

Mimo uvedené keramické artefakty se podařilo na sídlišti zachytit i keramická závaží (Tab. 27:4), přesleny (Tab. 23:2; 31:2) a plochý keramický předmět s výzdobou. Jedná se o terčík oválného tvaru, který je vyzdoben čtyřmi podkovovitými rýhami ve tvaru pomyslného kříže. Rýhy jsou otočeny otevřenou stranou k sobě (Tab. 31:8). Možnou analogii lze spatřit v nálezech z Radčic. Jedná se o rozměrově téměř stejné ploché destičky se zaoblenými rohy (označené jako „idoly“), ale s rozdílnou výzdobou tvořenou čtyřmi souběžnými rýhami (CHOJKA-MICHÁLEK 2006, 76-77, obr. 6:1-2). S dalšími nálezy se můžeme setkat v Rakousku, kde jsou označovány jako „Brotlaibidole“, které jsou však datovány do starší doby bronzové (srov. NEUGEBAUER 1994, Abb. 63:1, 3, 4, 6). Nalezen byl rovněž podlouhlý, v průřezu kruhový hliněný korálek (Tab. 35:3). Nejvíce podobný je soudkovitý korálek z Tulešic (STUHLÍK 1979, 159-160, Tab. 42:2).

5.4 Zhodnocení keramických nálezů SMK

Na keramickém materiálu SMK se setkáváme nejvíce s nálezy, které odpovídají více stupňům osídlení SMK. Žádný z časových horizontů nevykazuje koncentraci svých nálezů na sídlišti (řada z nich se nachází v obj. 500), z čehož můžeme usuzovat na pravděpodobné návaznosti. Ani využitá výzdoba příliš neusnadňuje naše možnosti, jelikož zdokumentované výzdobné prvky byly používány po celé období trvání SMK. Ke staršímu horizontu můžeme přiřadit šrafované trojúhelníky a obilná zrna, za to poměrně častá výzdoba pomocí úzkého žlábkování je považována za typický prvek mladšího a i pozdního stupně (ŠABATOVÁ 2007, 173). Datovat lokalitu dle analýzy keramických tvarů je tedy možné do třech stupňů. Jedná se o starší stupeň B₁ (na některých fragmentech jsou však

patrné ještě starší vlivy, např. důlkovaný povrch střepu), střední stupeň B_2C_1 a mladší stupeň C_2 SMK. Většina využitých prvků (profilace, výzdoba apod.) je časově variabilní a svým trváním zasahuje do všech zmíněných stupňů.

6. Nekeramické nálezy

Mimo dominující složku nálezů se na sídlišti vyskytly i další artefakty. Mezi poměrně časté nálezy patřila drtící podložka. Celkem byla zaznamenána v 10 objektech (obj. č. 4 obsahoval čtyři podložky). Štípaná industrie byla reprezentována čepelkami, které se podařilo nalézt v objektech únětických (Tab. 20:3) i náležejících k SMK (Tab. 32:3).

Artefakty z kostí byly dochovány pouze dva. Jedná se o kostěné šídlo (jehlici?) v horní části rozšířené a ploché s dvěma prohlubněmi (Tab. 29:8; srov. HRUBÝ 1958, obr. 9:11) a prostou postranicí udidel bez zdobení s otvorem vprostřed (Tab. 30:3). Tyto nálezy je problematické nějakým způsobem blíže datovat, jelikož svým tvarem odpovídají produkci starší i střední doby bronzové. S dalším nálezem postranice se můžeme setkat v Otaslavicích, kde se však jedná o parohovou zdobenou variantu, datovanou do mladšího stupně SMK (PRUDKÁ-STUHLÍKOVÁ 1991, 256, obr. 1:8).

Četněji zastoupené jsou předměty z bronzu. Zvláštním dojmem působí i dva nálezy, objevené na povrchu objektu č. 500. Jedná se o kovovou tyčinku, zohnutou do tvaru obdélníku, s kratší stranou směřující vzhůru (Tab. 29:2). Jakákoliv bližší identifikace je nemožná (může se jednat o recentní předmět). Druhým nálezem při sběru je plochý bronzový fragment se dvěma žlábkami, který se postupně zužuje k mírně zohnutému konci (Tab. 29:5).

Ve dvou případech se dochovala poměrně shodná kratší bronzová dýčka s oválným týlem opatřeným dvěma nýty a málo výrazným středovým žebrem i hrotem (Tab. 29:6; 32:1). Podobným nálezem je dýka z Klentnice (FURMÁNEK 1973, obr. 30:12; STUHLÍK 1979, Tab. 51:4), u níž je však problematické datování. Další analogií jsou nálezy dýk ve Skoronicích, Přítlukách (obě datované do B B₁; STUHLÍK 1979, 47-48, tab. 47:3, 31:5) a ze Všekar (okr. Domažlice; JIRÁŇ 2008, obr. 68:7). Celkově tvary s oválným týlem patří mezi starší typy dýk a vyskytují se již od starší doby bronzové (FURMÁNEK 1973, 105-106; STUHLÍK 1979, 47-51). Přesnější datování řepčinských dýk není možné ani prostřednictvím dalších nálezů v objektech, jelikož nejsou dostatečně průkazné.

Dalším bronzovým nálezem je pravděpodobně šídlo (jehlice?) kruhového průřezu, v horní části průřezu kvadratického (Tab. 31:7; srov. ŠABATOVÁ-VITULA 2002, Tab. 28:1). Bronzové předměty doplňují jehlice. Oba dva nálezy lze identifikovat jako jehlici

s roztepanou a v očko svinutou hlavicí (Tab. 26:4; 29:7). Tento typ je pro dataci naprosto nevhodný, jelikož se s ním setkáváme v materiálu od střední až po pozdní dobu bronzovou (FURMÁNEK 1973, 111-112), vyskytuje se však ještě i v halštatu (STUHLÍK 1979, 72). S analogiemi se můžeme setkat v Radčicích (datace do B B₂/C₁; CHVOJKA-MICHÁLEK 2006, obr. 5:1), Oblekovicích (STUHLÍK 1979, Tab. 27:2), Bučovicích, Koběřicích, Popůvkách (FURMÁNEK 1973, obr. 8:7; 33:6; 41:1) a Lužanech-Zelené (okr. Plzeň; JIRÁŇ 2008, obr. 69:20).

7. Závěr

V rámci záchranného archeologického výzkumu, vyvolaného stavbou rychlostní komunikace, byla objevena polykulturní lokalita. Mimo jiné horizonty se podařilo zachytit osídlení starší a především střední doby bronzové, reprezentované kulturou únětickou a středodunajskou mohylovou. Dle uspořádání lze označit lokalitu jako rovinné sídliště zemědělského charakteru. Objekty ÚK nejsou příliš koncentrovány u sebe a působí spíše roztroušeným dojmem. Ani nálezná situace není příliš bohatá. Dle nálezu džbánu z pohřbu v zásobní jámě a dalších náznaků na keramice, je možno osídlení tohoto horizontu datovat do starší fáze ÚK.

Značně rozsáhlejší je osídlení SMK, které je zastoupeno desítkami sídlištních jam, ale i několika strukturami. Díky nim se nám rozšířila znalost obydlí střední doby bronzové i přes svou nižší vypovídací hodnotu (v porovnání se sídlištěm v Olomouci-Slavoníně) způsobenou špatnými podmínkami dochování. Pro sídliště je velmi netypickým nálezem kruhový objekt č. 361 (struktura 3), jehož interpretace je velmi nejistá. Může se skutečně jednat o strukturu s praktickou či symbolickou funkcí, ale možnou variantou je i žlabovité vymezení mohyly, pro které nacházíme hned několik analogií. Otázku zániku sídliště nám však struktury nepomohly objasnit. Na slavonínském sídlišti je možno uvažovat o rozsáhlém (úmyslném?) požáru v rámci struktur. V Řepčíně máme pro podobné tvrzení pouze jediný důkaz z KJ/SJ nacházející se v podélné ose struktury 9.

K dataci SMK osady nepřispěl jediný objevený pohřeb v zásobní jámě. Vzhledem k absenci milodarů je jeho bližší časové určení obtížné. Dle svého charakteru však odpovídá spíše starším pohřbům. Sídliště bylo velmi bohaté na keramický materiál. Ten je možno dle své profilace, typologie a využití plastické či vhloubené výzdobě zařadit do staršího, středního a mladšího stupně SMK. Rozdílně datovaný materiál však na sídlišti splývá a není možné přesněji lokalizovat jednotlivé stupně podle rozložení na sídlišti. Lze tedy pravděpodobně hovořit o dlouhodobém osídlení lokality lidem této kultury. Doloženo je i několik bronzových předmětů (především jehlice a dýky), které jsou ale chronologicky málo citlivé a k přesnější dataci nevhodné.

Bohužel ve výzkumu nebude možné pokračovat, v důsledku čehož jsme přišli o možnost dalšího rozšíření našich znalostí, týkajících se rozsahu tohoto sídliště z hlediska časového i prostorového, ale i o rozšíření vědomostí o SMK ve středomoravském regionu reprezentovaném doposud především lokalitou Olomouc - Slavonín a Přáslavice.

8. Resumé

The site Olomouc-Řepčín „Horní nivy“ is located on the northwest suburb of the city. Already three excavations have been conducted there. This thesis deals with the materials of the last excavation from years 2004 and 2005. The rescue archeological research was taken by AC Olomouc (the manager of the research was Mgr. Marek Kalábek) on the track „Horní nivy“. The beginning of the research was forced by new construction site of highway R35.

On this polycultural site have been found settlements from Neolithic (Moravian painted pottery) to Early Middle Ages. The Early Bronze Age is represented by Únětice Culture. This culture was recognized in 11 objects with one funeral. The ceramics found can be dated to earlier phase of Únětice Culture.

The flatland site of Middle Bronze Age belongs to middle-Danubian Tumuli Culture. In 280 objects (with one funeral as well) are 11 floor plans of structures. Really interesting is the structure 3 with round groove in diameter 5 m (structure or tumuli?). According to finds (ceramics, three pin and two daggers) can be dated this settlement to early, middle and late stage of Tumuli Culture. However the question of ending the settlement cannot be answered. At analogical settlement from Olomouc - Slavonín have been found many proofs of fire, but we are missing any clues in Řepčín (only one objects can be interpreted like a overburned object).

9. Seznam literatury, nálezových zpráv a použitých zkratek

- Bártík, J. 2004: Ku kolovým stavbám střednej a mladšej doby bronzovej na západnom Slovensku, Študijné zvesti archeologického ústavu SAV 36, Nitra, 75-91.
- Bártík, J. – Egyházy-Jurovská, B. 1998: Sídliisko stredodunajskej mohylovej kultúry v Bratislave-Mlynskej Doline, Zborník Slovenského národného múzea, XCII – Archeológia 8, 33-58.
- Bém, M. 2004: Pravěké stavby na lokalitě Horní lán v Olomouci-Slavoníně. In: Bém, M. – Peška, J. (eds.), Ročenka 2004, Olomouc 2005, 126-172.
- Bém, M. 2007: Nadzemní stavby středodunajské mohylové kultury na lokalitě Olomouc – Řepčín 1. In: Bém, M. – Peška, J. (eds.), Ročenka 2007, Olomouc 2008, 106-140.
- Böhm, J. 1941: Kronika objeveného věku. Praha, 221-270.
- Červinka, I. L. 1902: Morava za pravěku. Vlastivěda moravská I. Země a lid. Brno.
- Čižmář, M. 2005: Sídlištní objekty s lidskými pohřby únětické kultury z Vážan nad Litavou. Pravěk NŘ 15, 233-247.
- Čižmář, Z. 1999: Kuřim, okr. Brno-venkov. In: Podborský, V. a kol. 1999: Pravěká sociokultovní architektura na Moravě, Brno.
- Čižmář, Z. – Salaš, M. 2005: Rituální depozita v zásobních jámách únětické kultury z Hrádku (okr. Znojmo), Pravěk NŘ 15, 127-169.
- Demek, J. 1965: Geomorfologie českých zemí. Praha.
- Demek, J. – Mackovič, P. (ed.) 2006: Zeměpisný lexikon ČR. Hory a nížiny. Brno.
- Demek, J. – Novák, V. 1992: Neživá příroda. Vlastivěda moravská, země a lid. Brno.
- Fišer, Z. – Podborský, V. 2004: Innocenc Ladislav Červinka. Pravěk. Postavy moravské archeologie 1. Brno, 37.
- Furmánek, V. 1973: Bronzová industrie středodunajské mohylové kultury na Moravě, Slovenská archeológia 21, 25-145.
- Gottwald, A. 1924: Pravěká sídliště a pohřebiště na Prostějovsku. Prostějov, 65.
- Gottwald, A. 1931: Můj Archeologický výzkum. Prostějov.
- Hrubý, V. 1958: Kultovní objekty lidstva středodunajské kultury mohylové na Moravě, PV 49, 40-57.
- Chvojka, O. – Michálek, J. 2006: Výzkum sídliště v Radčicích (okr. Strakonice). K současnému stavu poznání mohylové kultury střední doby bronzové v jižních Čechách.

- In: S. Stuchlík (ed.) XVIII. symposium o starší době bronzové v českých zemích a na Slovensku, *Acta Archaeologica Opaviensia* 2, 65-81.
- Jiráň, L. (ed.) 2008: *Archeologie pravěkých Čech 5. Doba bronzová*. Praha
- Kalábek, M. 2004: Olomouc - Řepčín 1. In: Bém, M. – Peška, J. (eds.), *Ročenka 2004, Olomouc 2005*, 29.
- Kalábek, M. 2005: Olomouc (k.ú. Řepčín – město, okr. Olomouc), *PV 46 (2004)*, 248.
- Kalábek, M. 2006: *Nálezová zpráva ze záchranného archeologického výzkumu. Olomouc – Řepčín, poloha „Horní nivy“*. Nálezová zpráva. Archeologické centrum Olomouc. č.j. 217/08, Olomouc.
- Kalábek, M. 2006: Olomouc (k.ú. Řepčín, okr. Olomouc), *PV 47 (2005)*, 146.
- Kalábek, M. – Kočár, P. 2006: Laténský objekt s nálezy obilí z lokality Olomouc-Řepčín 1. Pramen k poznání zemědělství v mladší době železné. In: Bém, M. – Peška, J. (eds.), *Ročenka 2006, Olomouc 2007*, 127-144.
- Kalábek, M. – Tajer, A. – Prečanová, V. 2001: Olomouc (k. ú. Slavonín, okr. Olomouc), *PV 43*, 199-201.
- Lorencová, A. – Beneš, J. – Podborský, V. 1987: Těšetice-Kyjovice III. Únětické pohřebiště v Těšeticích-Vinohradech, *Brno*, 9-17, 122-130.
- Neugebauer, J. W. 1994: *Mittlere Bronzezeit (Hügelgräberzeit)*. In: Neugebauer, J. W.: *Bronzezeit in Ostösterreich*, Wien, 145-166.
- Neugebauer, J. W. a kol. 1993: *Rettungsgrabungen im Unteren Traisental in den Jahren 1992 und 1993*. *Fundberichte aus Österreich*, 32, Wien 1994, 446-447, 489, 491.
- Neustupný, E. 1986: *Nástin archeologické metody*, *Archeologické rozhledy* 50, 525-549.
- Ondráček, J. 1967: *Moravská protoúnětická kultura*, *Slovenská archeológia* XV-2, 389-440.
- Ondráček, J. 1971: *Protoúnětické pohřebiště ve Vyškově*, *PV 1970*, 23.
- Pankowská, A. 2006: *Antropologická zpráva*, 6-9. In: Kalábek, M. 2006: *Nálezová zpráva ze záchranného archeologického výzkumu. Olomouc – Řepčín, poloha „Horní nivy“*. Nálezová zpráva. Archeologické centrum Olomouc. č.j. 217/08, Olomouc.
- Parma, D. 2011: *Sídelní areál střední a mladší doby bronzové z trasy dálnice D 1 u Vyškova*, *Pravěk Supplementum* 22, Brno.
- Peška, J. 2006: *Sídelní areál ze starší a střední doby bronzové v Olomouci-Slavoníně. Předběžná pozorování*, In: S. Stuchlík (ed.) XVIII. symposium o starší době bronzové v českých zemích a na Slovensku, *Acta Archaeologica Opaviensia* 2, Opava. 143-161.
- Peška, J. 2007: *Protoúnětické pohřebiště z Pavlova*, *Pravěk NŘ* 15, Brno, 83–118.

- Peška, J. 2009: Protoúnětické pohřebiště z Pavlova, Olomouc.
- Peška, J. – Bém, M. 1999.: Olomouc-Slavonín (okr. Olomouc), PV 39 (1995-1996), 321-324.
- Peška, J. – Tajer, A. – Pankowská, A. 2010: Pozoruhodný pohřeb v sídlištním objektu ze starší doby bronzové v Pravčicích 2. In: Bém, M. – Peška, J. (eds.), Ročenka 2010, Olomouc 2011, 47-71.
- Podborský, E. 2004: Ještě jednou k osadě lidu velatické kultury v Lovčičkách, Pravěk NŘ 14, 147-162.
- Prudká, A. – Stuchlíková, J. 1991: Nálezy kostěné industrie ze střední doby bronzové z Otaslavic, Archeologické rozhledy, XLIII, 253-258.
- Říhový, J. 1982: Základy středodunajských popelnicových polí na Moravě, Praha, 10.
- Salaš, M. 1993: Osmá výzkumná sezóna na Cézavách u Blučiny, PV 1990, 75.
- Salaš, M. 1993: Únětické sídlištní nálezy z Měnína (okr. Brno-venkov), PV 1990, 75.
- Salaš, M. 2003: Blučina (okr. Brno-venkov), PV 44, 223.
- Salaš, M. 2005: Bronzové depoty střední až pozdní doby bronzové na Moravě a ve Slezsku, Brno.
- Sklenář, K. 1989: Archeologický slovník 3. Keramika a sklo. Praha.
- Sklenář, K. 2005: Bibliografický slovník českých, moravských a slezských archeologů. Praha 2005.
- Sklenářová, Z. 2003: Možnosti a problémy rekonstrukce pravěkých obytných staveb. (Re)konstrukce a experiment v archeologii 4/2003, 12-39.
- Smejtek, L. 2001: Únětické pohřebiště a sídliště v Kněževsi u Prahy, Archeologie ve středních Čechách 5, 209-278.
- Spurný, V. 1972: Sídliště starší a střední doby bronzové v Bezměřově u Kroměříže. PA LXIII, Praha, 180-248.
- Stuchlík, S. 1977: Zjišťovací výzkum v Přítlukách (okr. Břeclav), PV 1975, 99.
- Stuchlík, S. 1979: K poznání vzniku a staršího vývoje lidu středodunajské mohylové kultury na jižní Moravě. Kandidátská dizertační práce. Brno.
- Stuchlík, S. 1987: Únětické pohřebiště v Mušově, Prava.
- Stuchlík, S. 1992: Pohřebiště únětické kultury z Pavlova, okr. Břeclav, Pravěk NŘ 2, 237-253.
- Stuchlík, S. 1993: Z dějin výzkumu doby bronzové. Únětická kultura. Středodunajská mohylová kultura. In: Podborský, V.: Pravěké dějiny Moravy. Brno, 235-236, 239-258, 297-311.

- Stuchlík, S. 2000: Nadzemní kůlové stavby ze starší doby bronzové, *Pravěk NŘ* 10, 219-250.
- Stuchlík, S. 2006: Borotice. Mohylové pohřebiště z doby bronzové. Brno.
- Stuchlík, S. 2006: Únětické hroby z Horních Věstonic, In: S. Stuchlík (ed.) XVIII. sympozium o starší době bronzové v českých zemích a na Slovensku, *Acta Archaeologica Opaviensia* 2, Opava. 165-177.
- Stuchlík, S. – Kolbinger, D. 1993: K rozšíření středodunajské mohylové kultury na střední Moravě, *Pravěk NŘ* 3, 143-159.
- Stuchlík, S. – Šmíd, M. 1997: Nálezy mohylové kultury ze Smržic, *Pravěk NŘ* 7, 245-254.
- Šabatová, K. 2007: Sídlní areál střední a mladší doby bronzové v Přáslavicích. Disertační práce. Dostupné na WWW: http://is.muni.cz/th/9482/ff_d/
- Šabatová, K. – Vitula, P. 2002: Přislavice, Díly pod dědinou, Kousky a Kukličky. Pohřebiště a sídliště z doby bronzové, Olomouc.
- Šmíd, M. 1997: Dům a dva kostrové hroby ze střední doby bronzové ve Slavoníně u Olomouce, *Pravěk NŘ*, 255-270.
- Šmíd, M. 1999: Bílovice-Lutotín (okr. Prostějov), PV 40 (1997-1998), 231.
- Šmíd, M. 2002: Drnovice (okr. Vyškov), PV 43, 194.
- Šrámek, F. – Vitula, P. 2000: Olomouc (k. ú. Řepčín, okr. Olomouc), PV 41 (1999), 112.
- Tihelka, K. 1953: Moravská únětická pohřebiště, *Památky archeologické XLIV*, 229-315.
- Trnáčková, Z. 1954: Objekty středodunajské mohylové kultury v Přítlukách na Moravě, *AR VI*, 746-561, 762-764.
- Vařeka, P. 2003: Archeologie pravěkých jam. Typologie zahloubených objektů na sídlišti knovízské kultury v Praze - Hostivaři. In: Šmejda, L. – Vařeka, P. 2003: *Sedmdesát neustupných let*, Plzeň, 219-245.

Použité zkratky:

AC – Archeologické centrum

KLPP – kultura lidu popelnicových polí

KNP – kultura nálevkovitých pohárů

KŠK – kultura lidu se šňůrovou keramikou

MMK – kultura lidu s moravskou malovanou keramikou

Pravěk NŘ – Pravěk Nová řada

PV – Přehledy výzkumů

rs2 – starší doba hradištní

rs3 – střední doba hradištní

SMK – středodunajská mohylová kultura

ÚK – únětická kultura

10. Přílohy – obrazové a písemné

Tab. 1 – přehled umístění struktur na lokalitě

Tab. 2 – objekty 409, 632, 1043, 1045, 1056, 1064, 1111, 1134, 1150

Tab. 3 – objekty 1, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 16, 18, 30, 52, 54, 61, 65, 68, 69, 72, 73, 74, 75, 77, 78, 83, 85, 86, 91, 94, 98, 99, 103, 113, 116, 117, 119, 120

Tab. 4 – 125, 127, 135, 145, 146, 148, 149, 151, 159, 168, 175, 179, 184, 185, 191, 195, 196, 204, 212, 220, 221, 225, 226, 230, 235, 238, 240, 241, 250, 252, 271, 274, 275, 275

Tab. 5 – 279, 282, 284, 289, 292, 294, 296, 297, 299, 305, 309, 321, 322, 325, 342, 349, 374, 397, 398, 401, 402

Tab. 6 – 315, 336, 338, 339, 345, 356, 357, 382, 383, 400, 403, 406, 407, 410, 412, 413, 414, 416, 418, 420, 423, 426, 427, 430, 431, 435, 437, 438, 439, 442, 452, 461, 478, 487

Tab. 7 – 446, 447, 448, 451, 456, 460, 462, 463, 464, 466, 474, 476, 483, 484, 485, 486, 489, 490, 494, 504, 512, 513, 516

Tab. 8 – 480, 502, 505, 508, 515, 519, 582, 583, 617, 633, 644, 647, 648, 649

Tab. 9 – 575, 576, 580, 586, 592, 625, 629, 650, 652, 653, 654, 658, 659, 660, 668, 673, 681, 686, 693, 694, 698, 726, 728, 733, 734, 778, 782, 783, 792, 794, 797, 812, 901, 902, 905, 907

Tab. 10 – 737, 908, 909, 910, 914, 915, 916, 931, 939, 944, 954, 966, 1001

Tab. 11 – 208, 367, 500, 509, 1164 (řezy viz. KALÁBEK 2006, obr. 22-25, 63-65, 80-95, 97-101, 138)

Tab. 12 – struktury 1, 2, 3

Tab. 13 – struktura 5, objekt 269 (řezy viz. KALÁBEK 2006, obr. 38-52)a 491

Tab. 14 – struktury 4, 8, 11

Tab. 15 – struktura 9

Tab. 16 – struktury 6, 7, 10

Tab. 17 – ukázka nálezů z objektu 409

Tab. 18 – ukázka nálezů z objektu 491

Tab. 19 - ukázka nálezů z objektů 491 a 632

Tab. 20 - ukázka nálezů z objektů 1043, 1064, 1134, 1164

Tab. 21 – 23 - ukázka nálezů z objektu 4

Tab. 23 – ukázka nálezů z objektu 5

Tab. 24 - ukázka nálezů z objektů 269 a 309

Tab. 25 - ukázka nálezů z objektů 321, 342, 357, 460

Tab. 26 - ukázka nálezů z objektu 460

Tab. 27 - ukázka nálezů z objektů 374, 462, 474, 480

Tab. 28 - ukázka nálezů z objektu 480 a 500

Tab. 29 – 30 - ukázka nálezů z objektu 500

Tab. 31 - ukázka nálezů z objektů 500, 647, 649, 779

Tab. 32 - ukázka nálezů z objektů 238 a 916

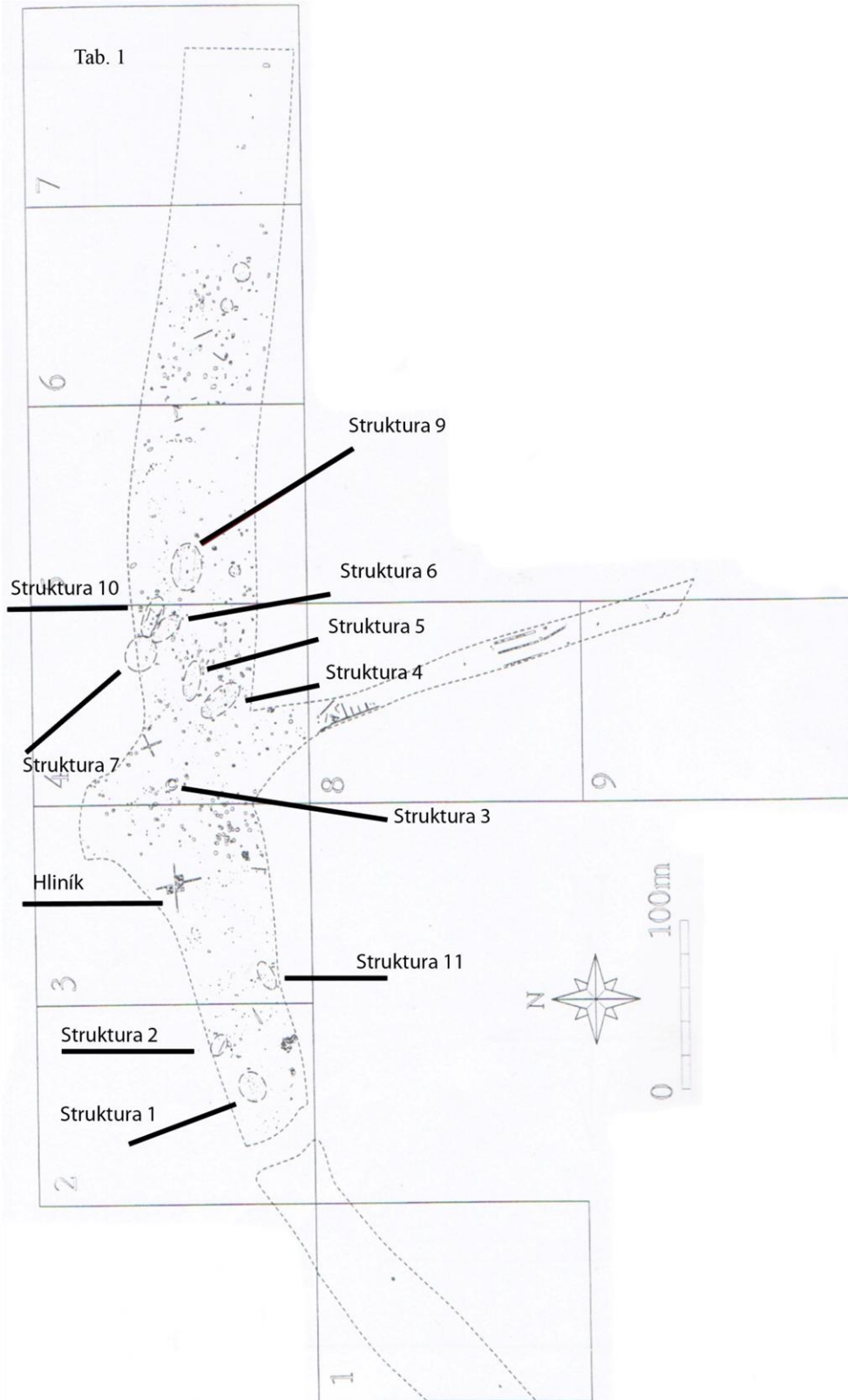
Vysvětlení databáze ÚK a SMK

Tabulky s popisem objektů

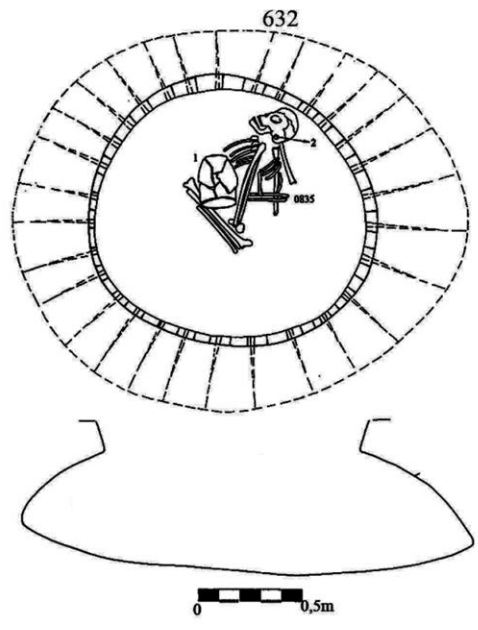
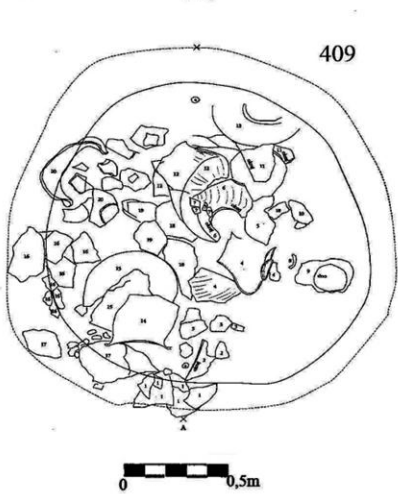
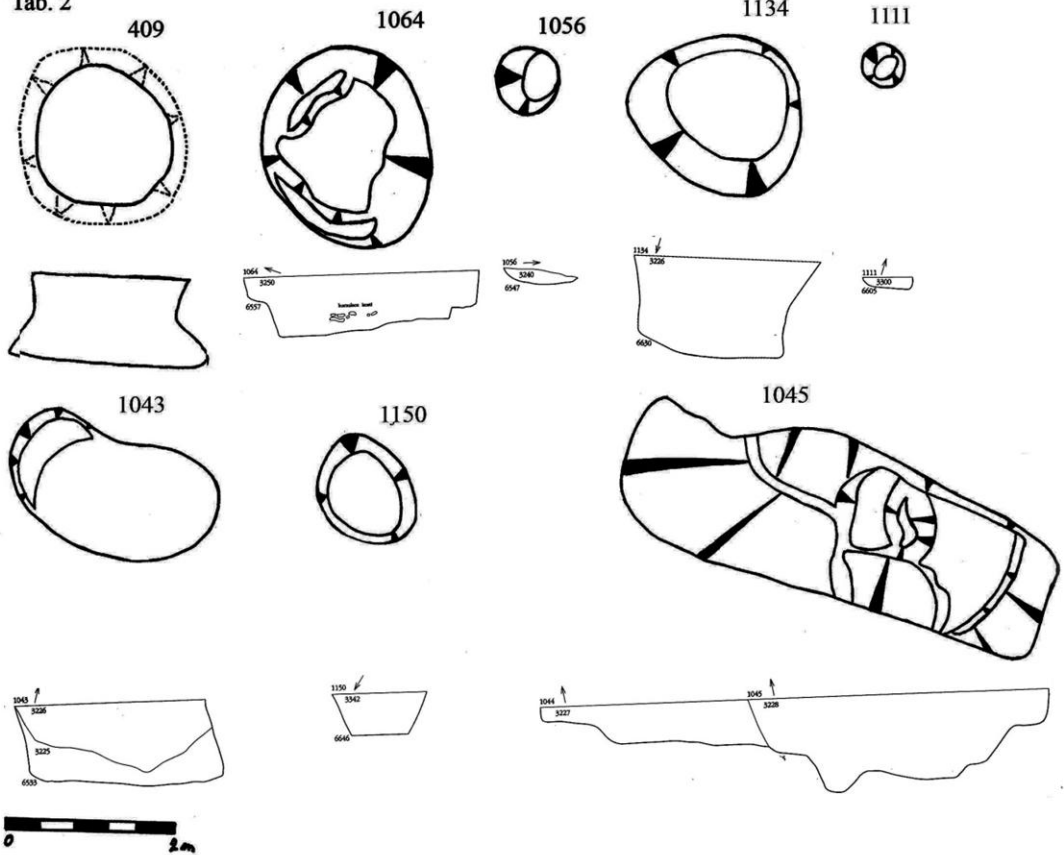
Celkový plán lokality s barevným odlišením objektů kultur SMK a ÚK

CD – databáze nálezů ÚK a SMK

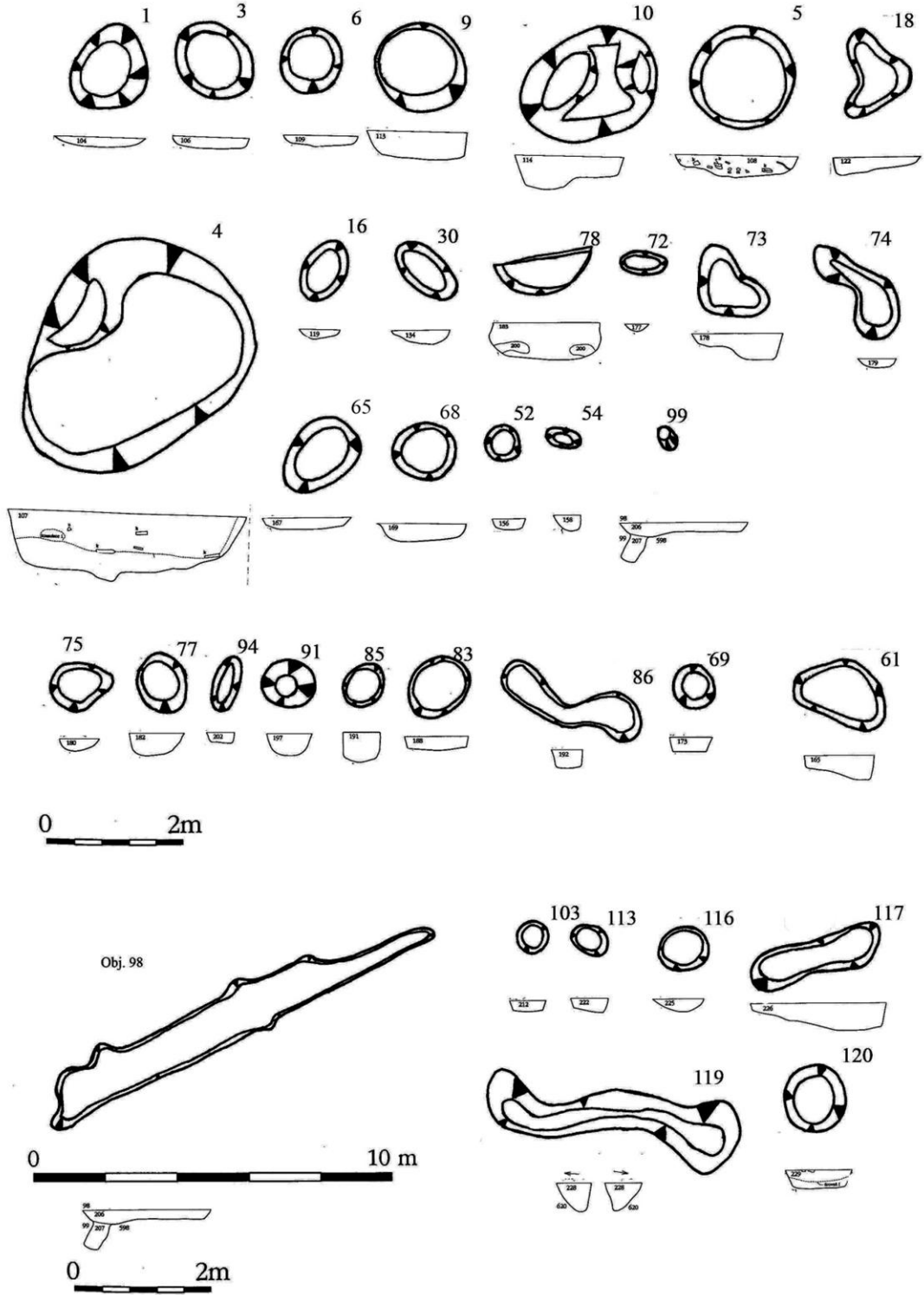
Tab. 1

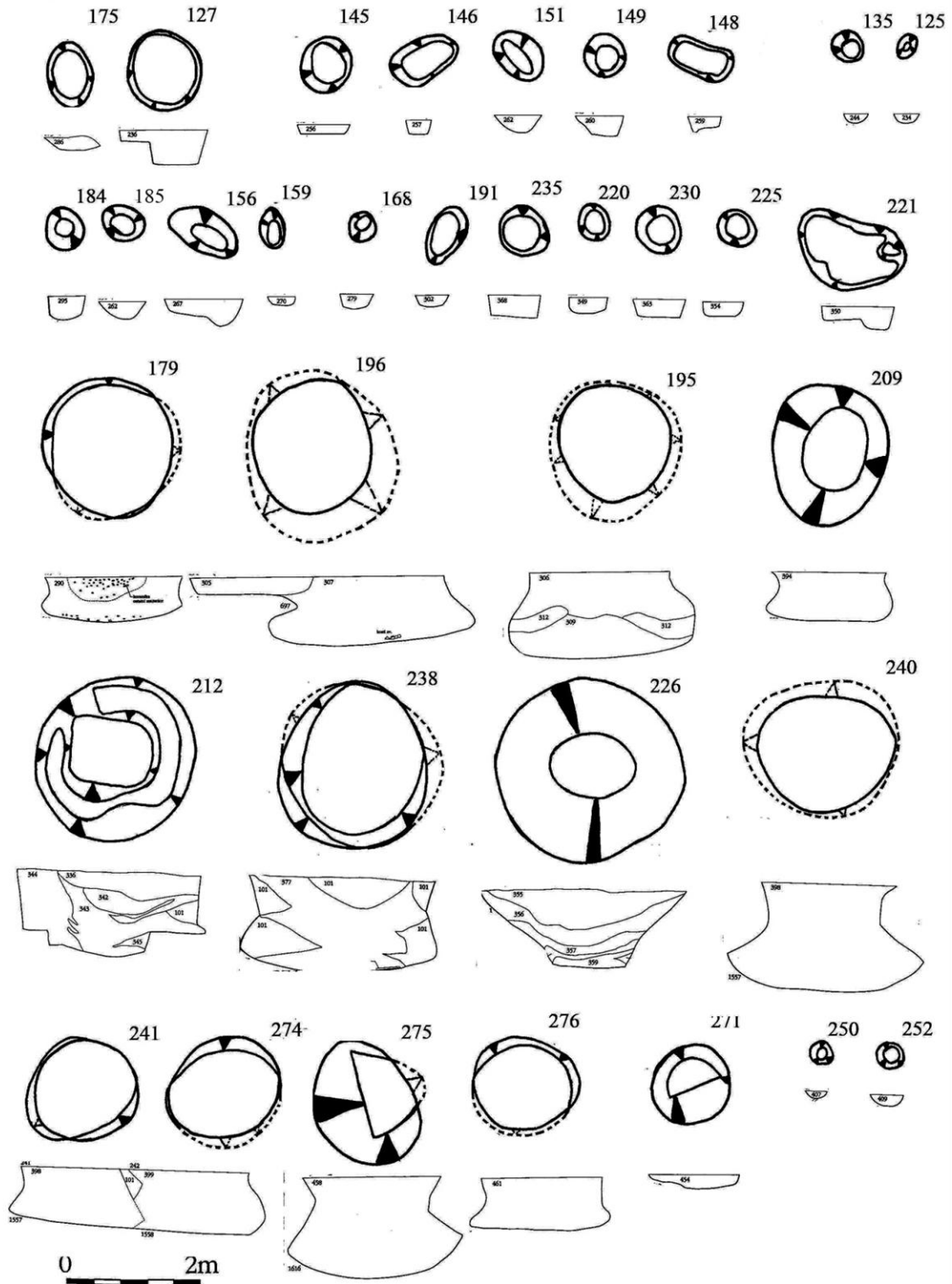
Tab. 2

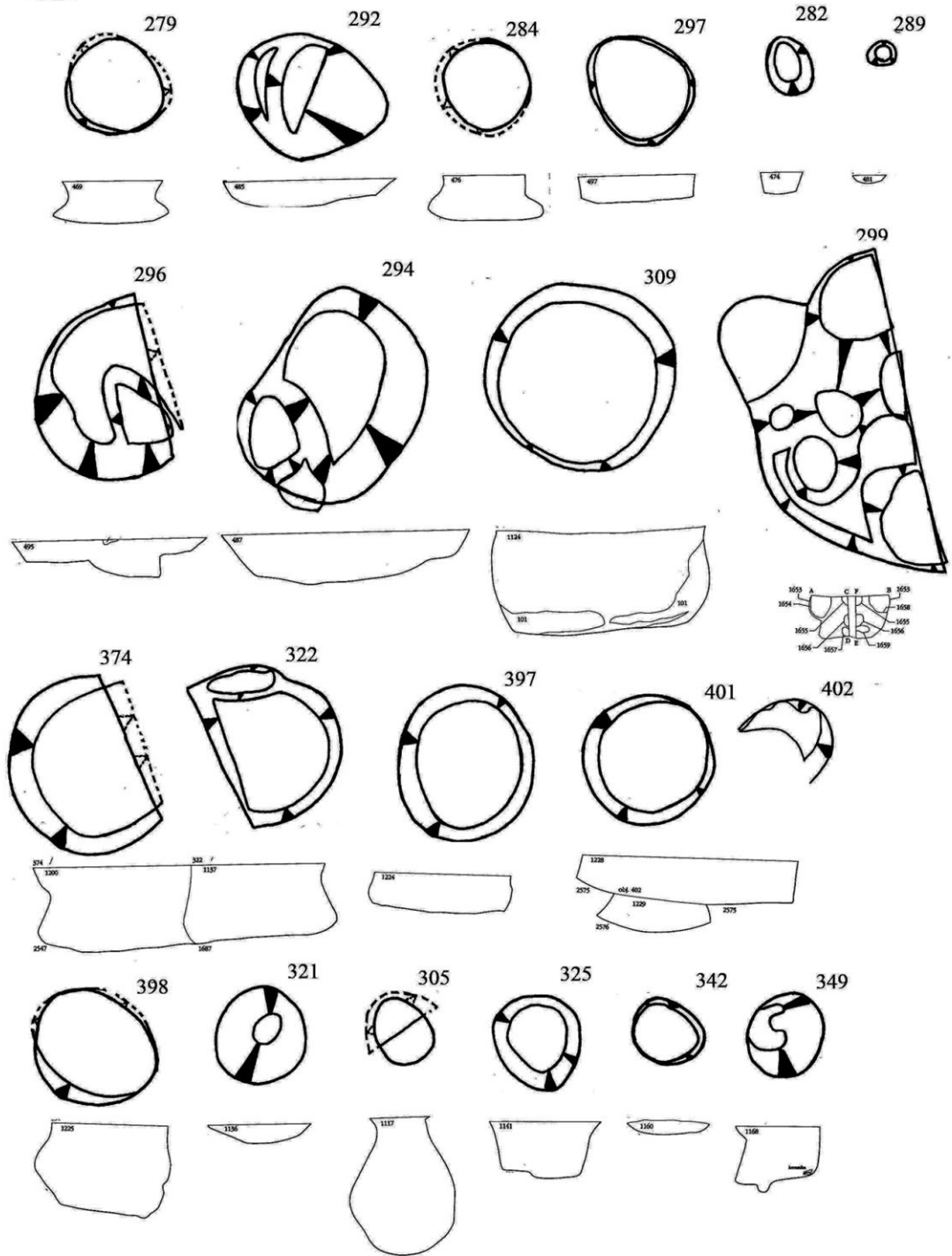
Tab. 3

Tab. 4

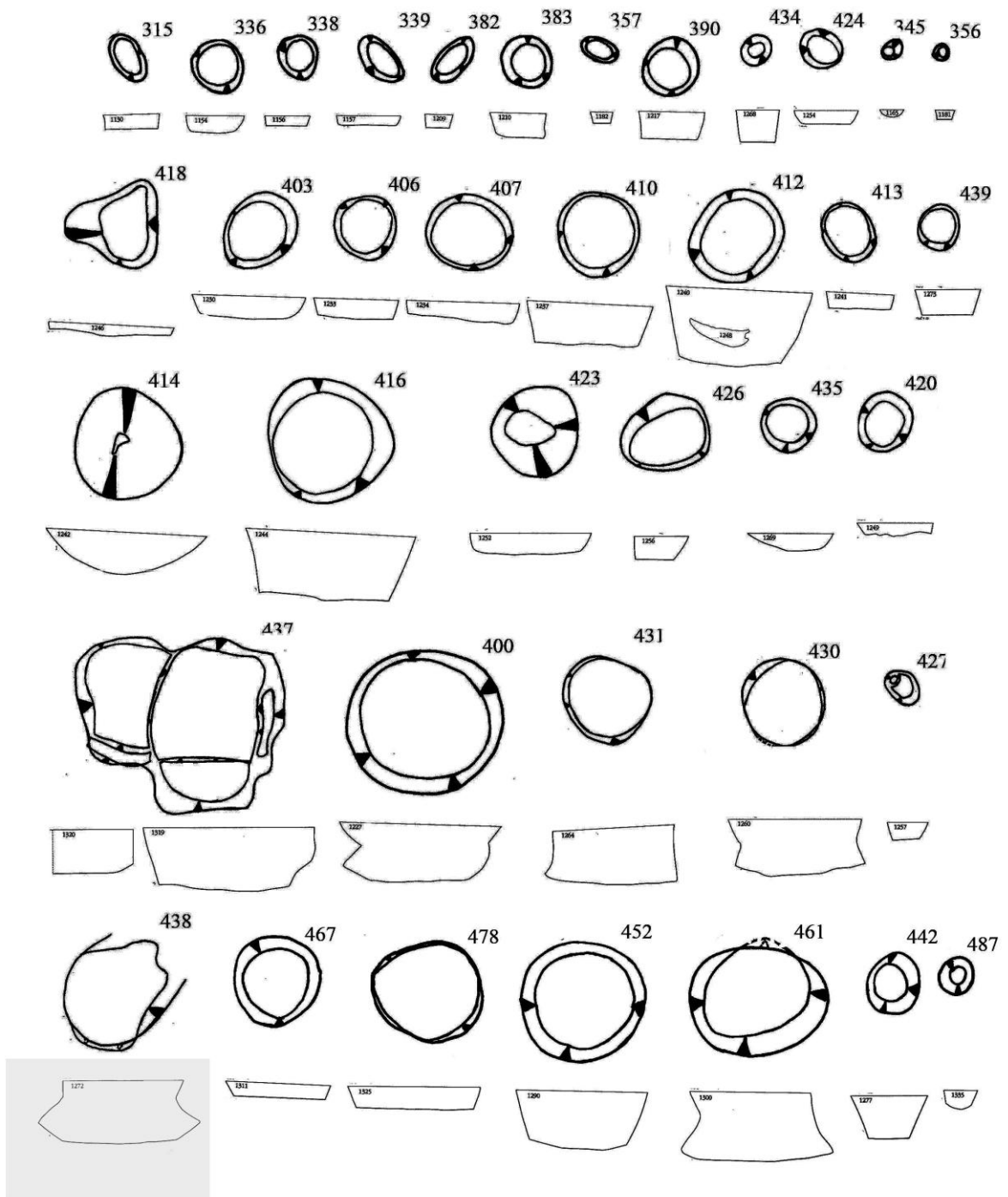

Tab. 5

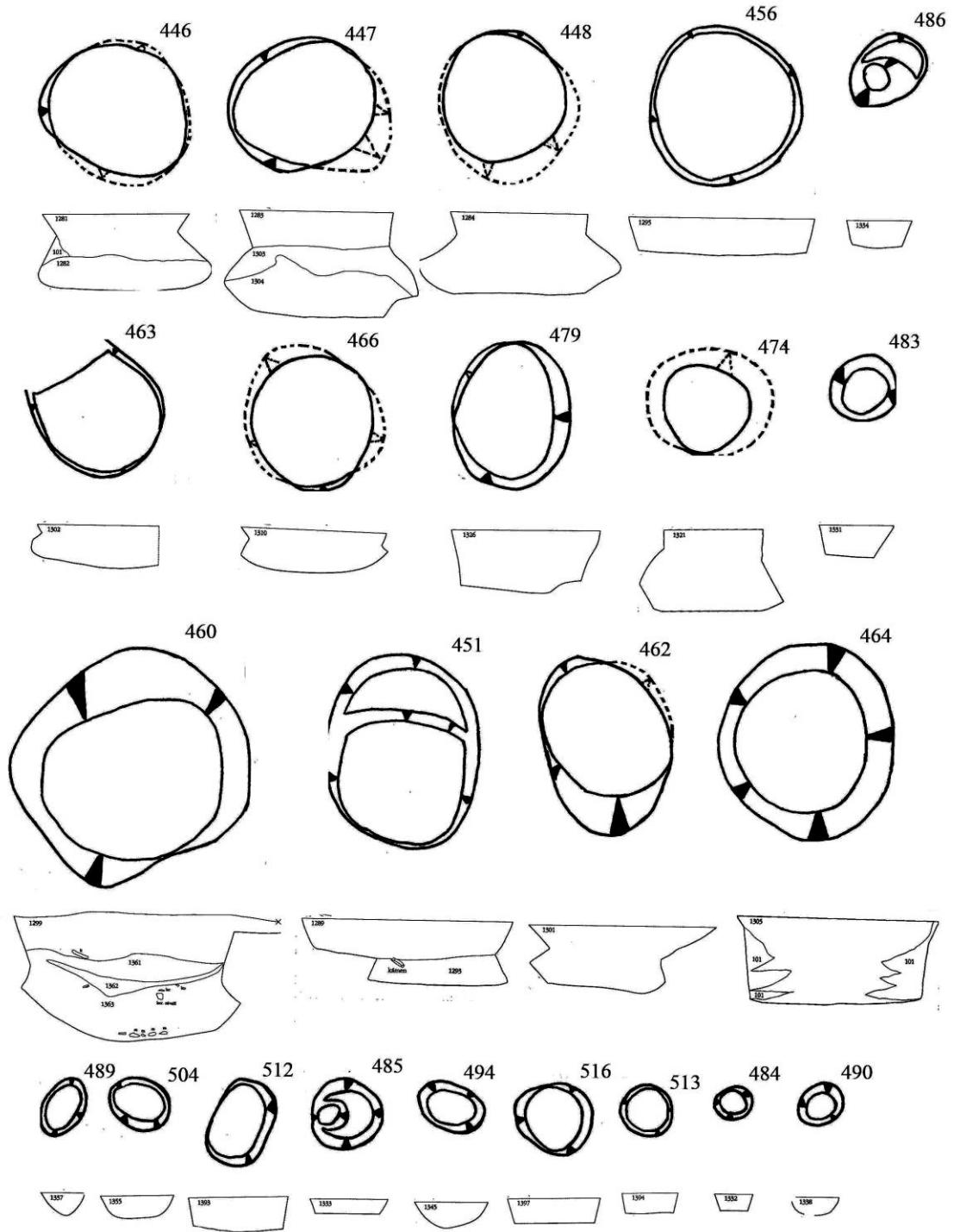

0 2m

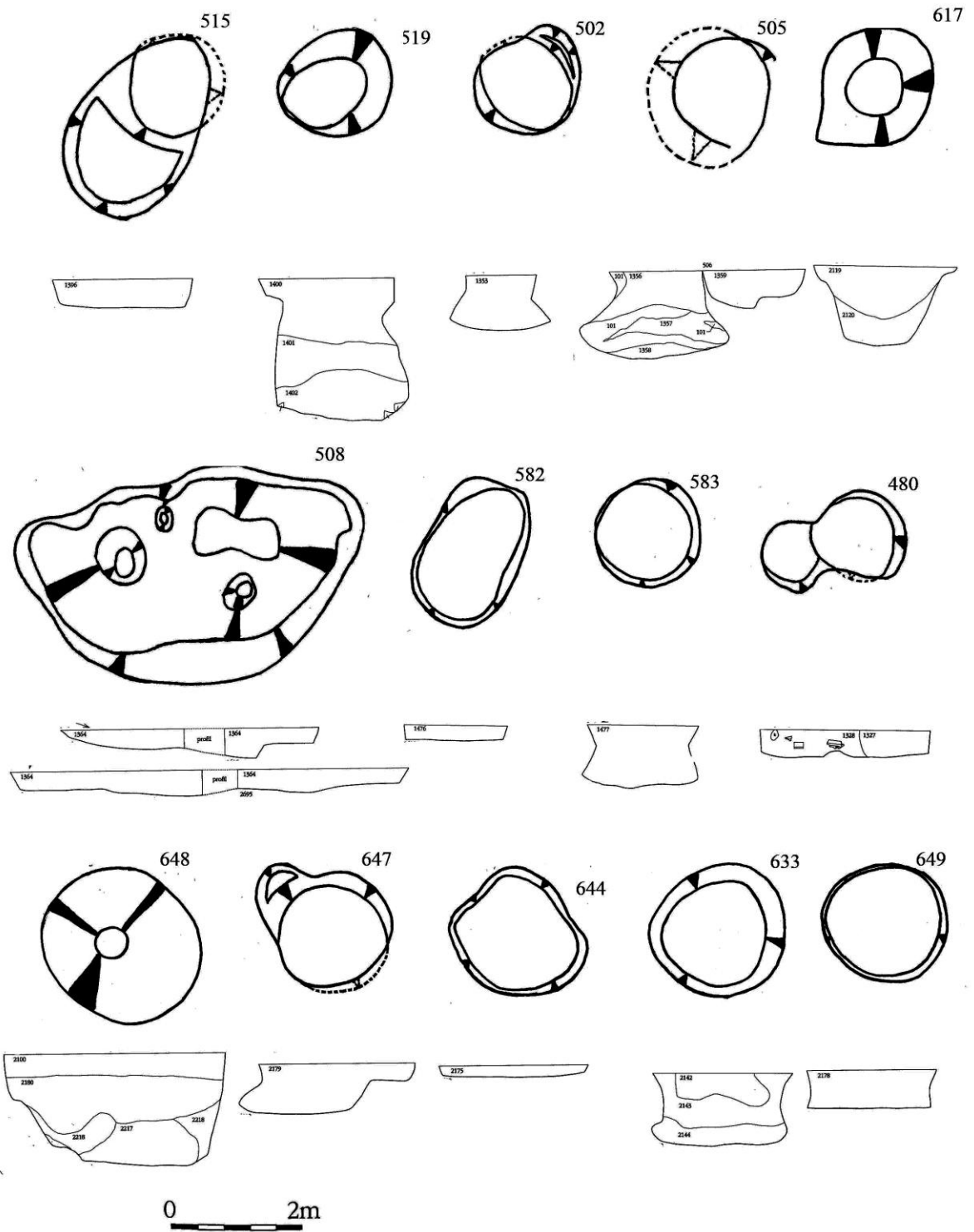
Tab. 6

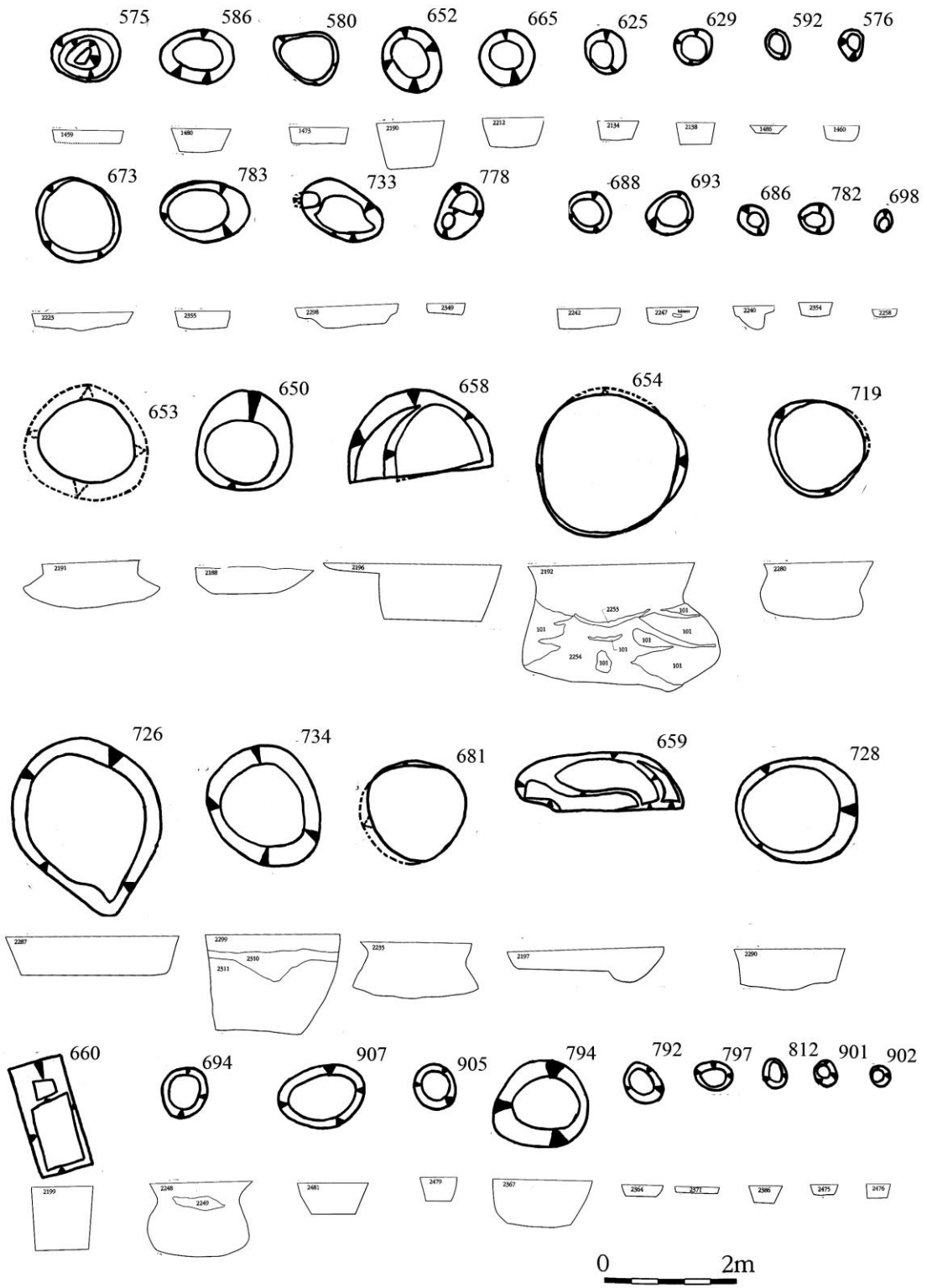
Tab. 7

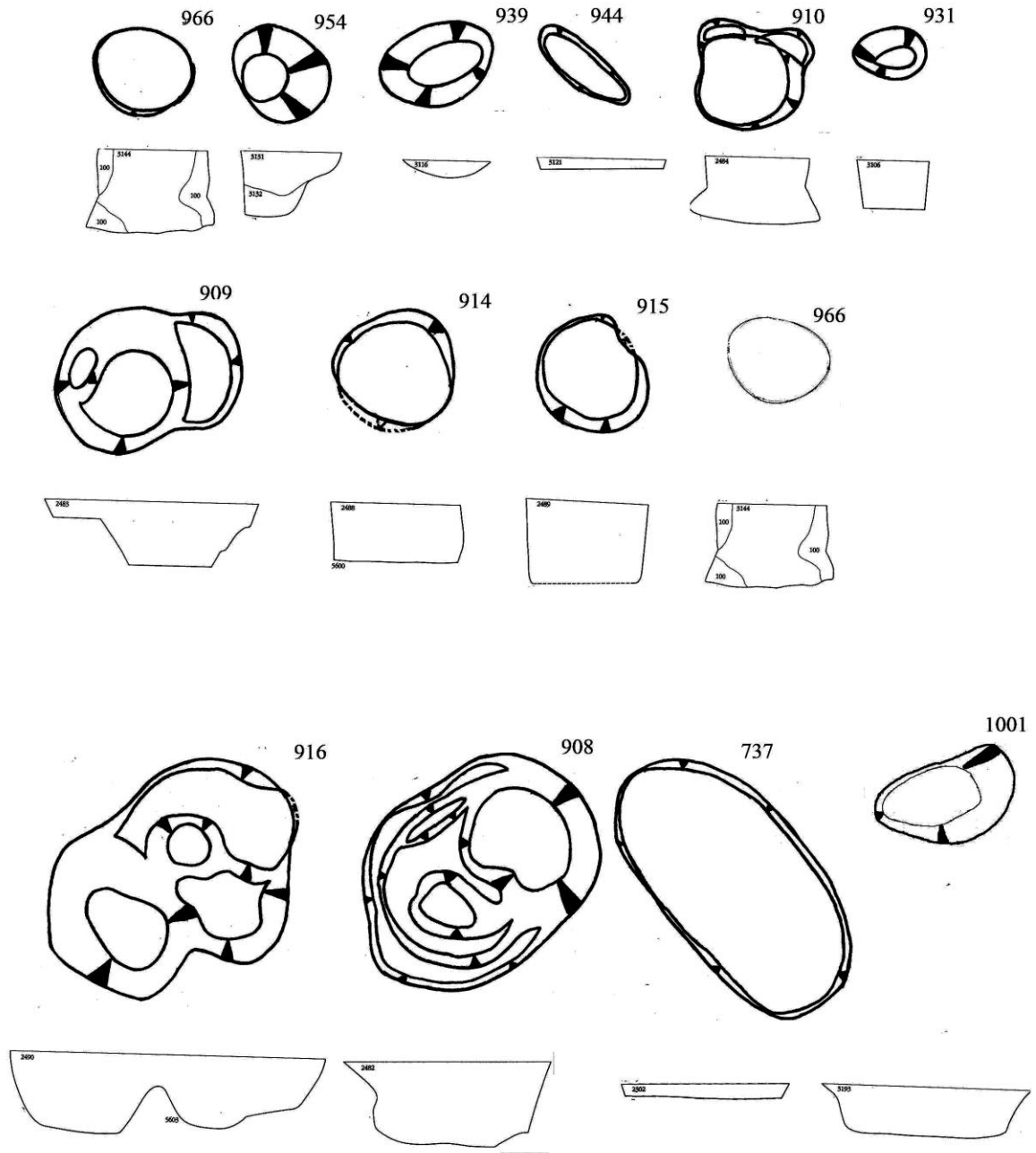
Tab. 8

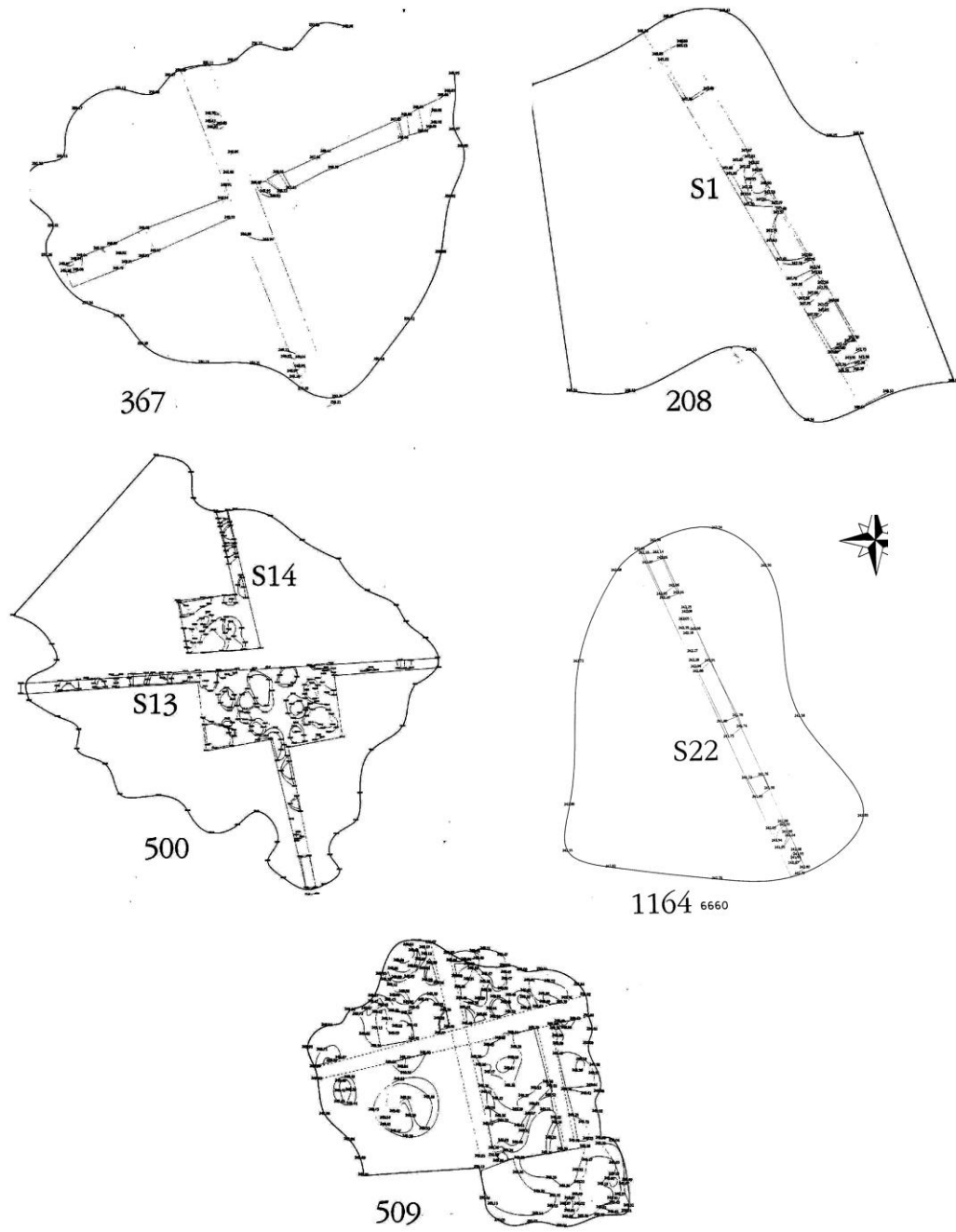
Tab. 9

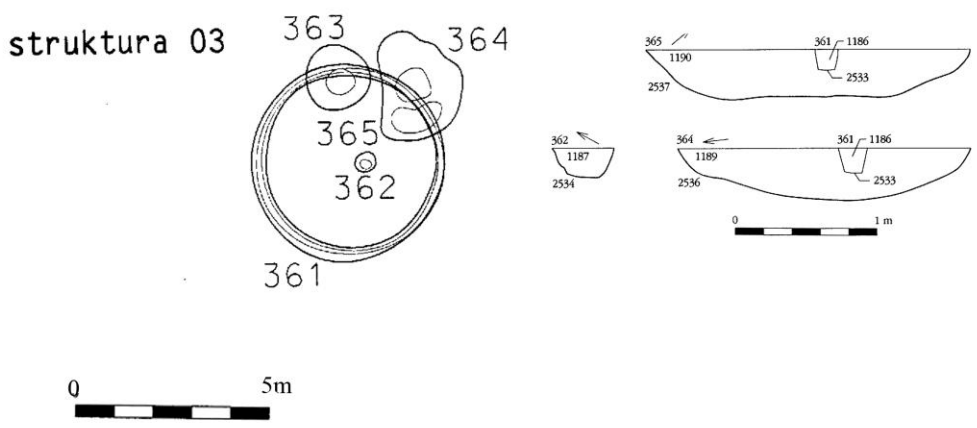
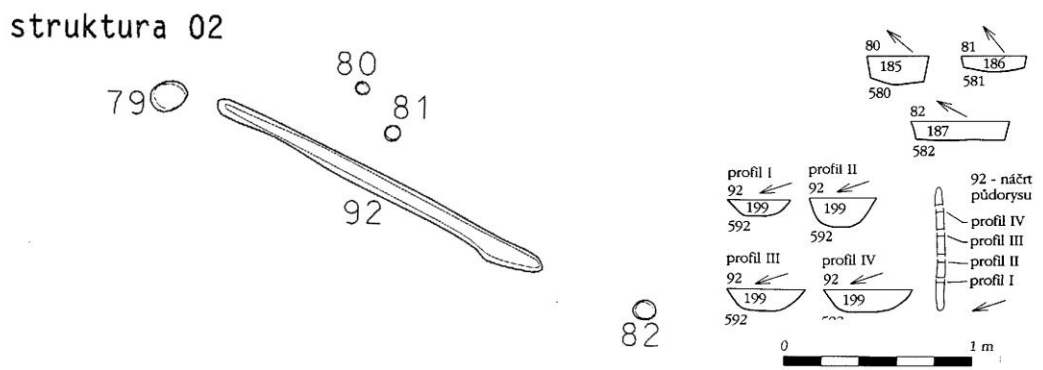
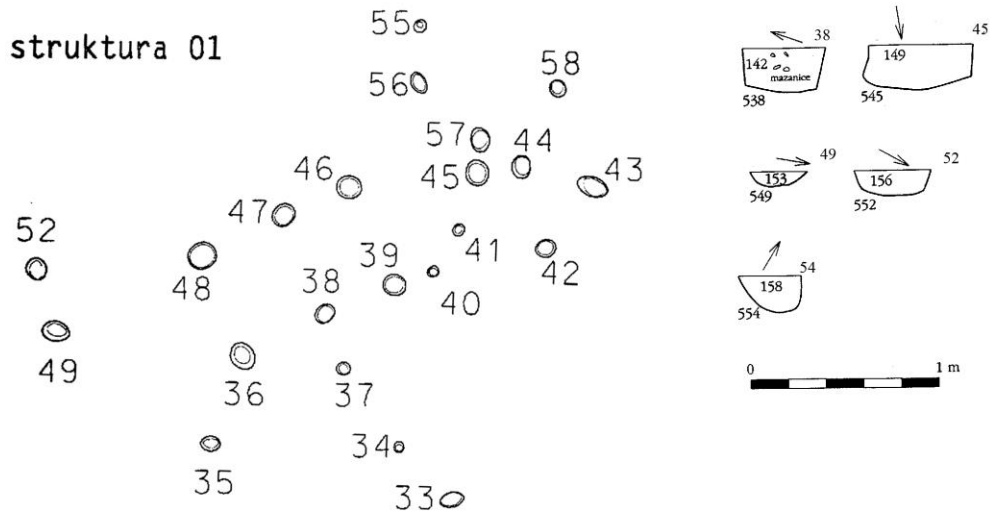
Tab. 10

Tab. 11

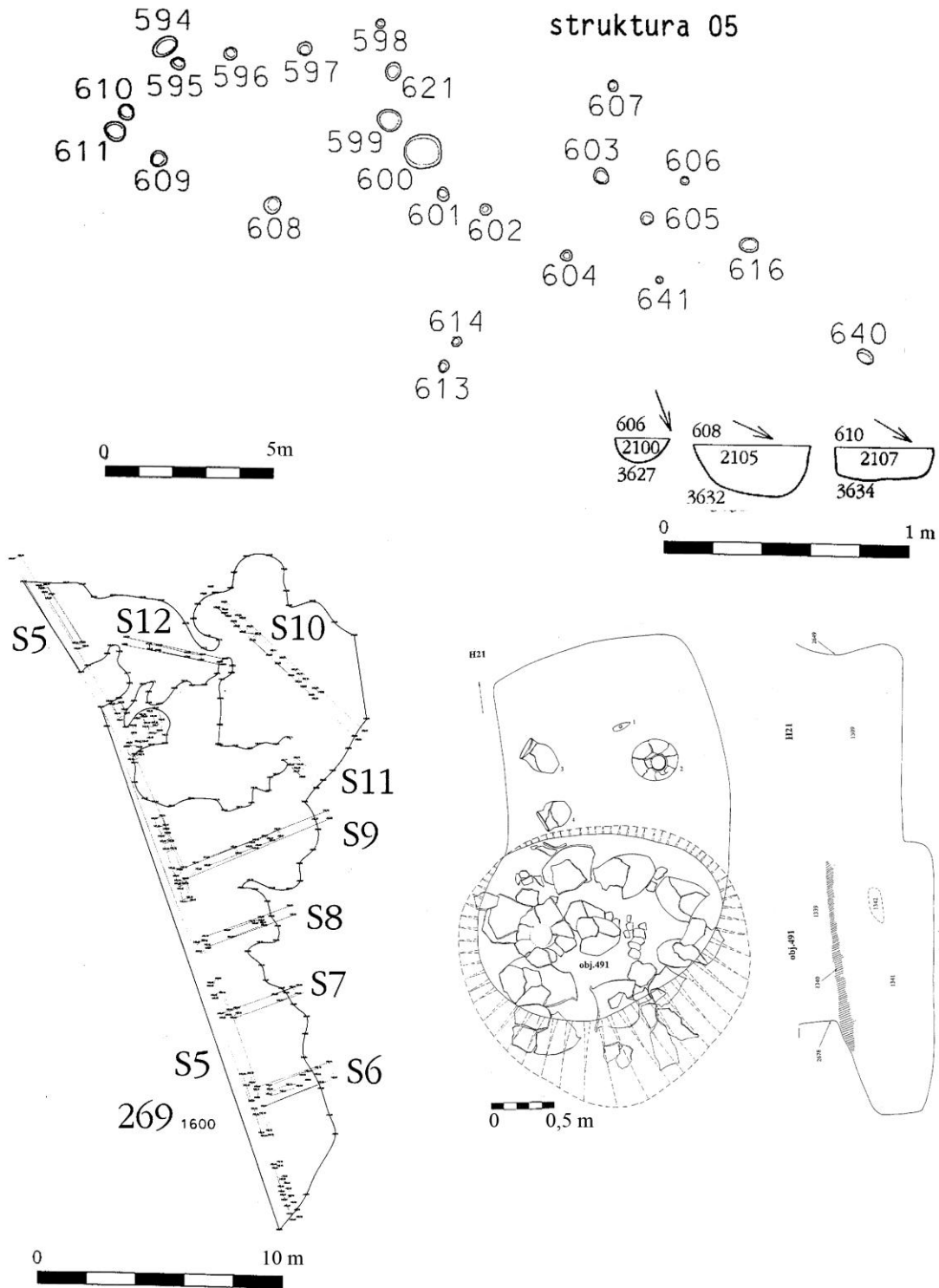

Tab. 12

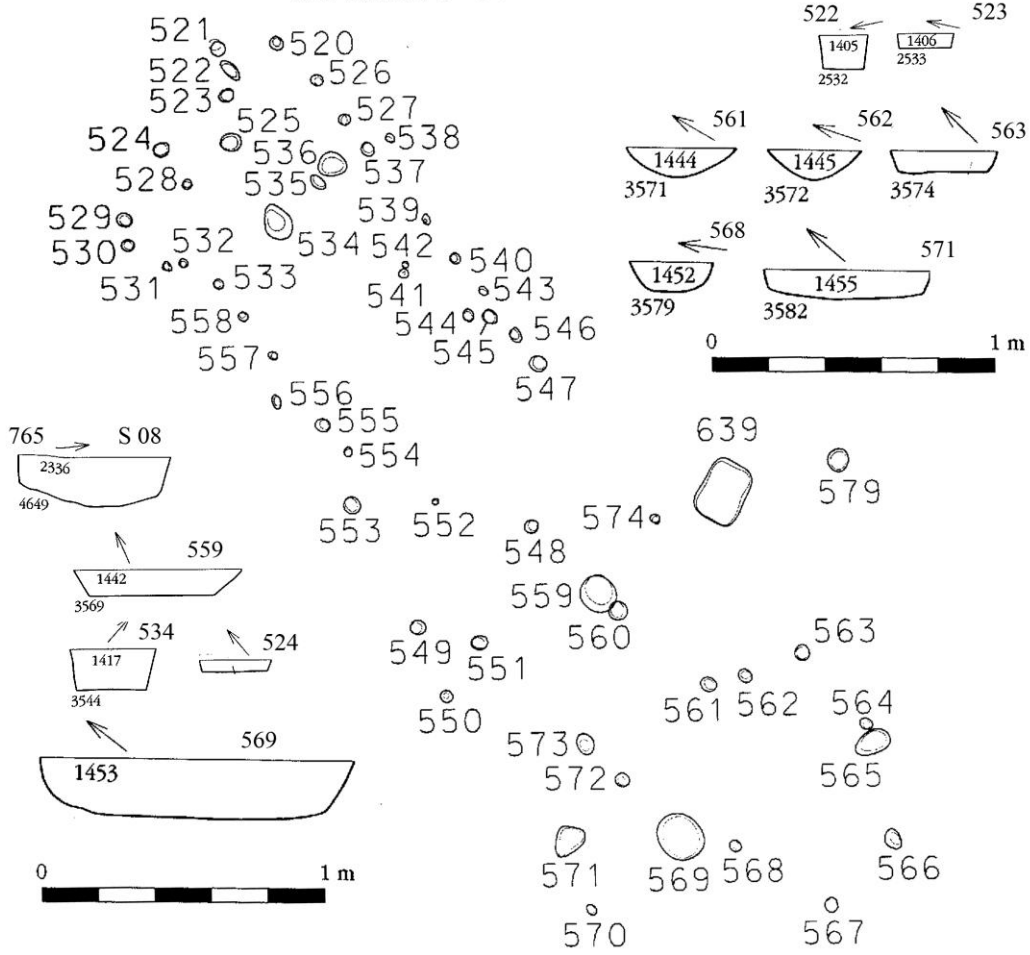
Měřitko platí pro strukturu 01, 02 a 03

Tab. 13

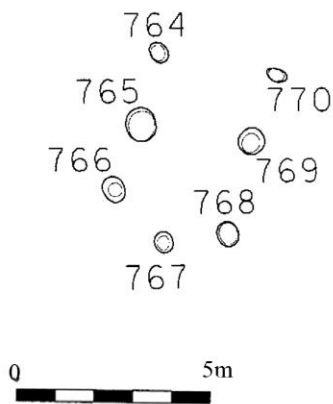

Tab. 14

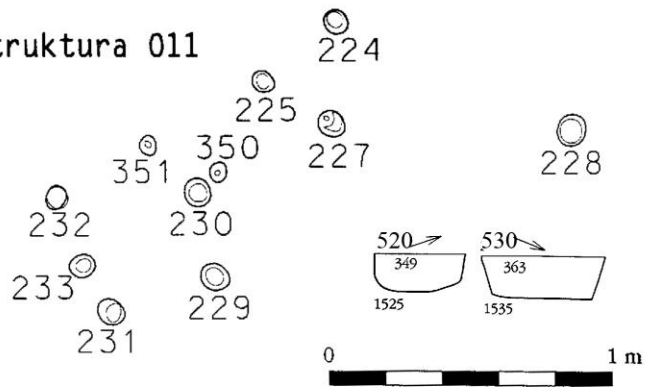
struktura 04

struktura 08

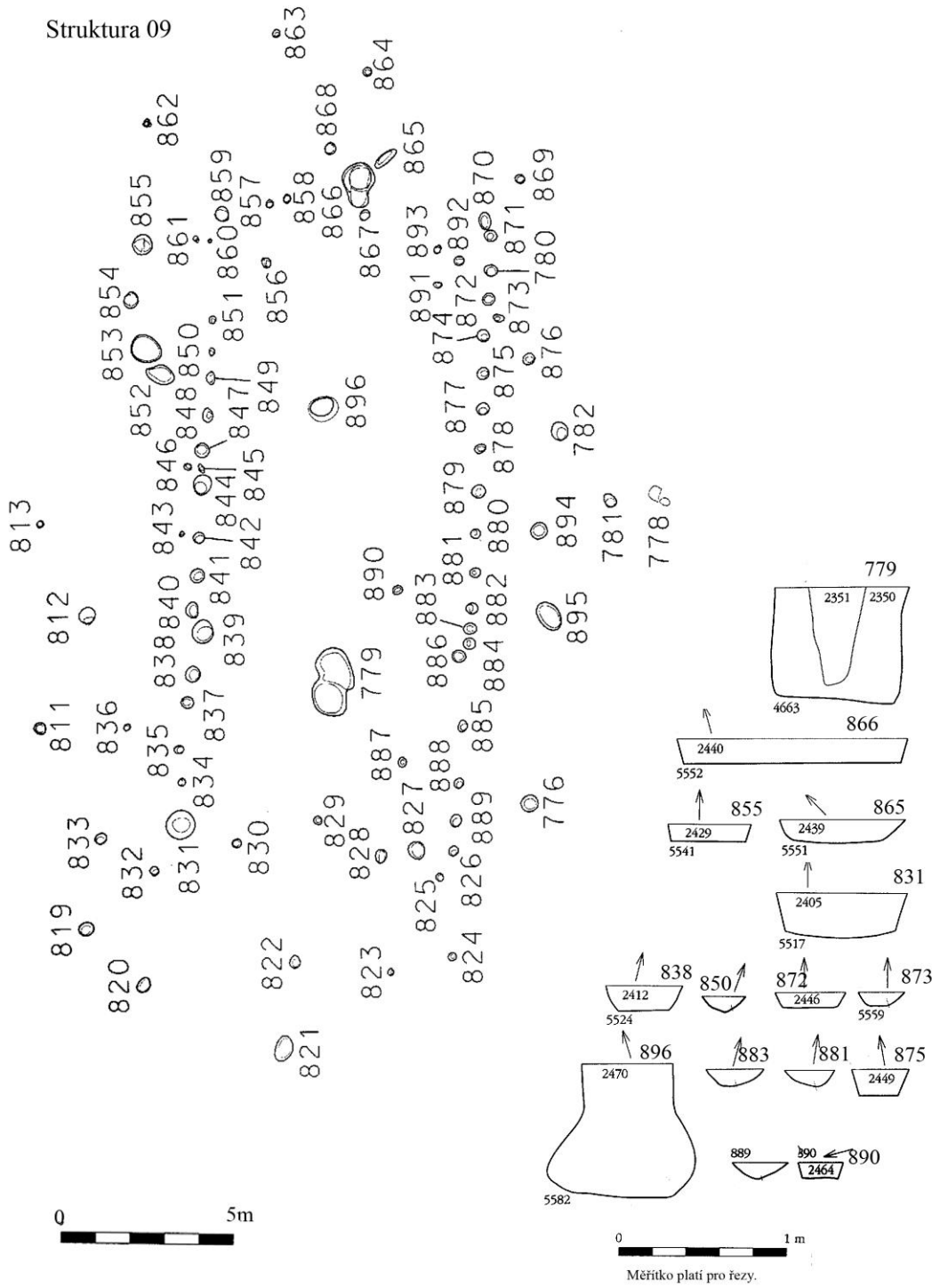
struktura 011

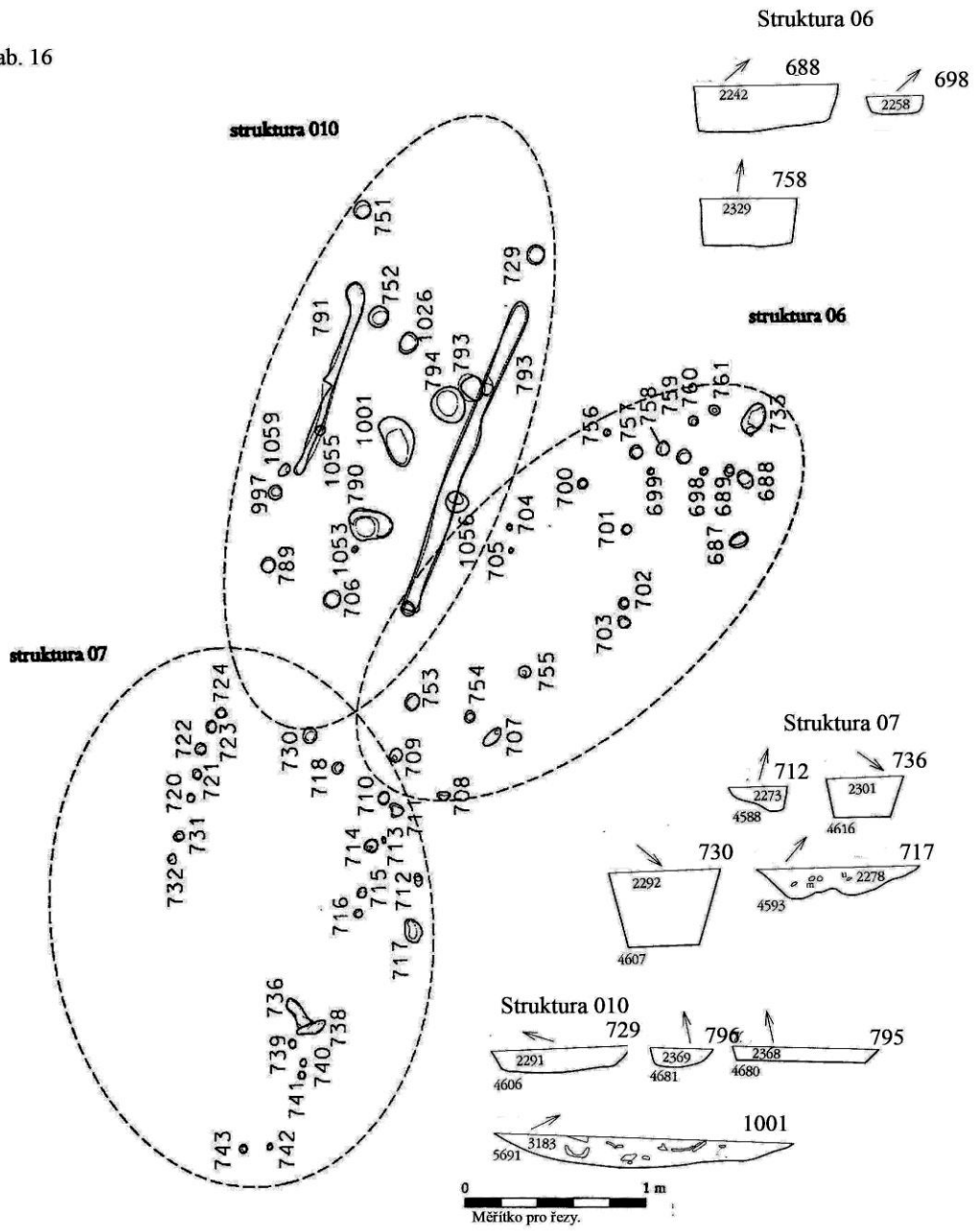
Měřitko platí pro struktury 04, 08, 011.

Tab. 15

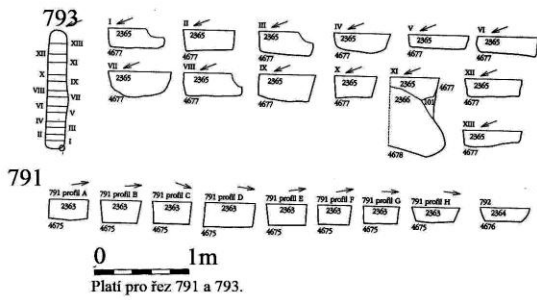
Struktura 09

Tab. 16

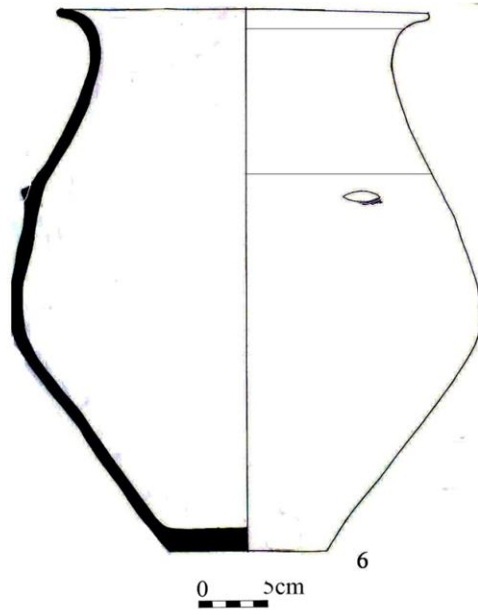
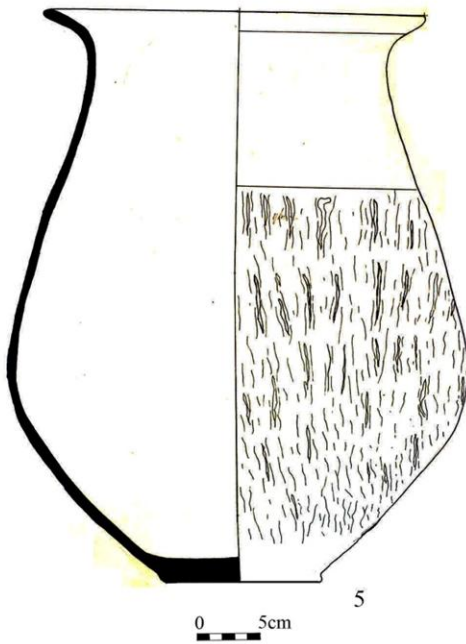
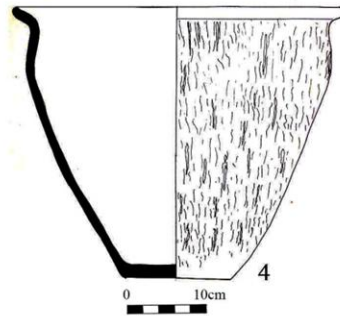
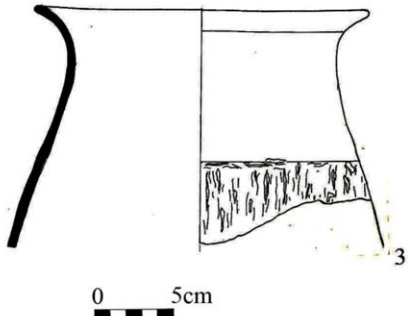
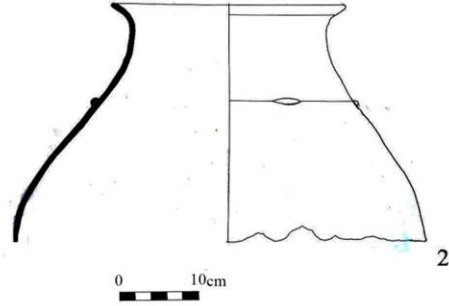
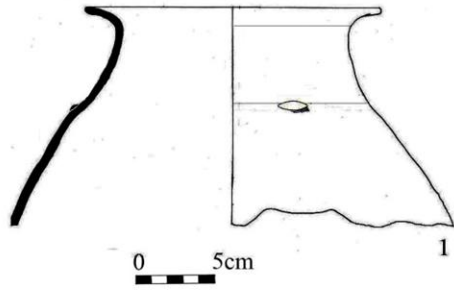
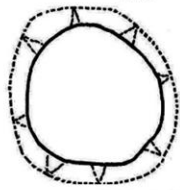

0 5m
Měřtko pro struktury 06, 07 a 010.

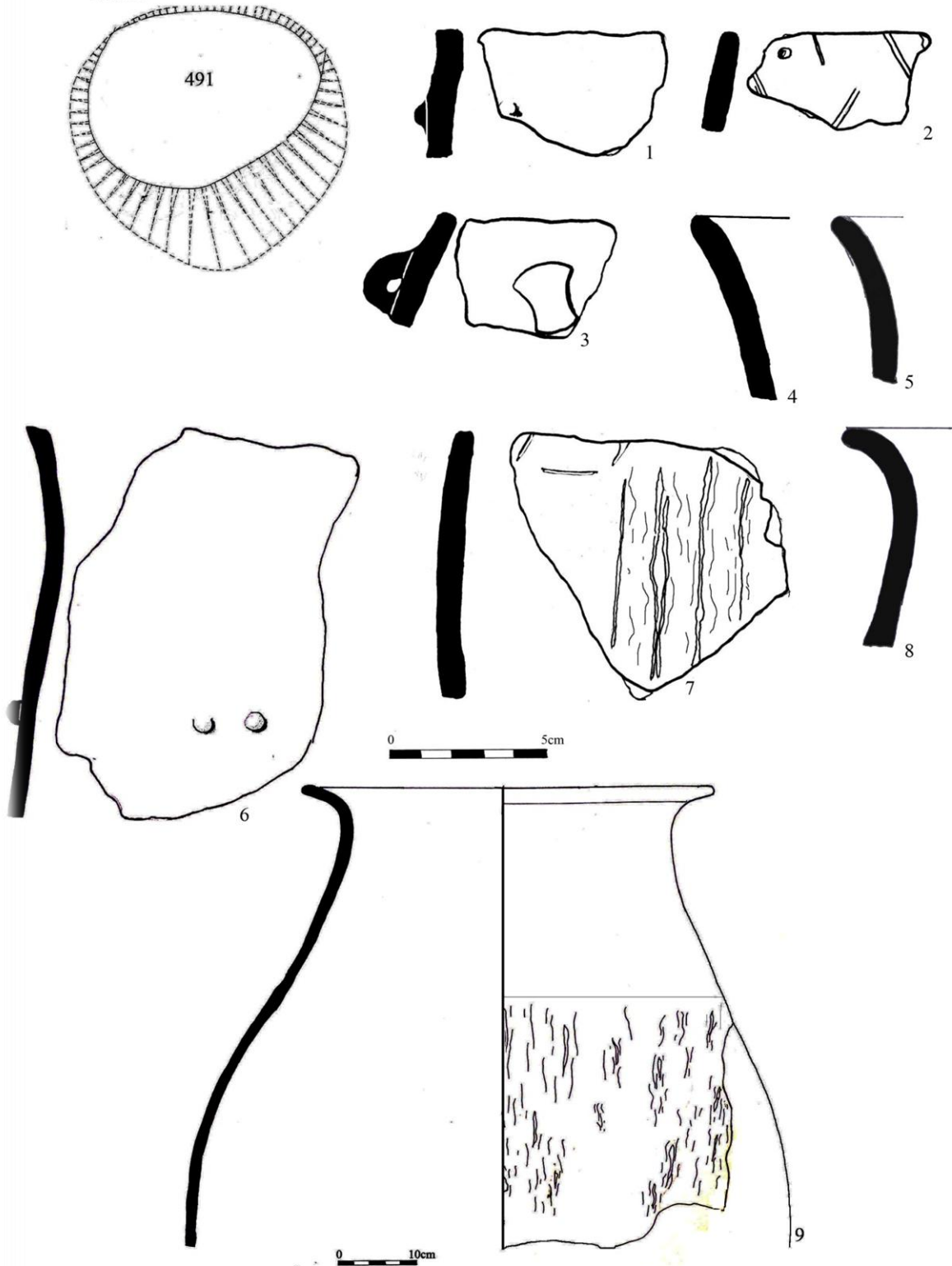

Tab. 17

409

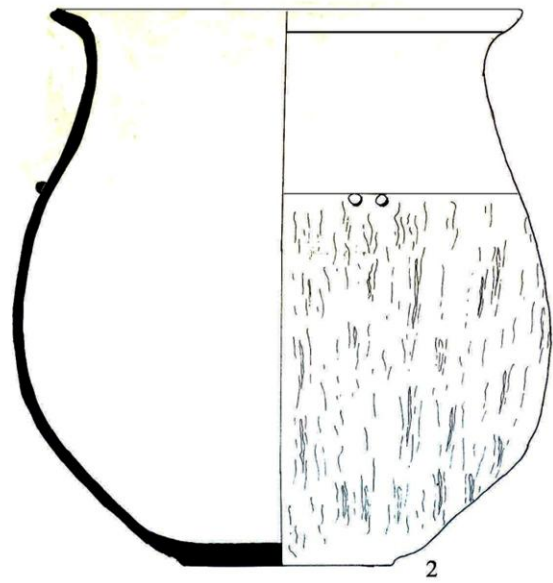
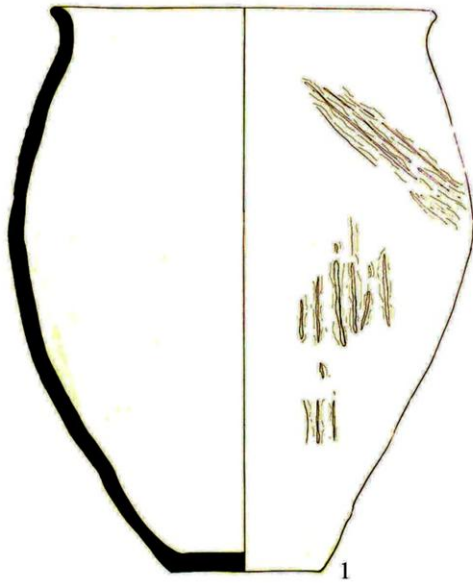

Tab. 18

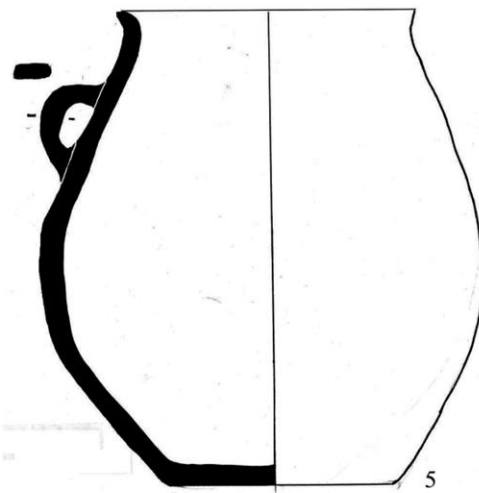
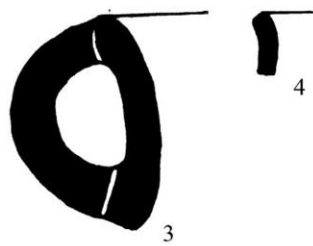
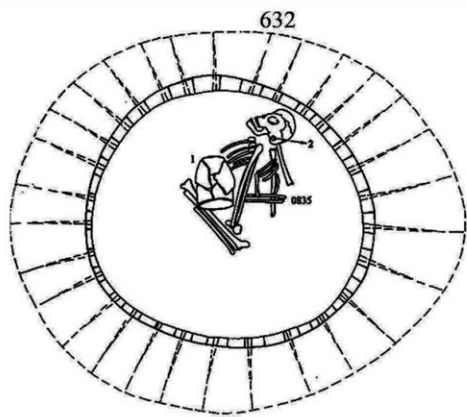

Tab. 19

Obj. 491

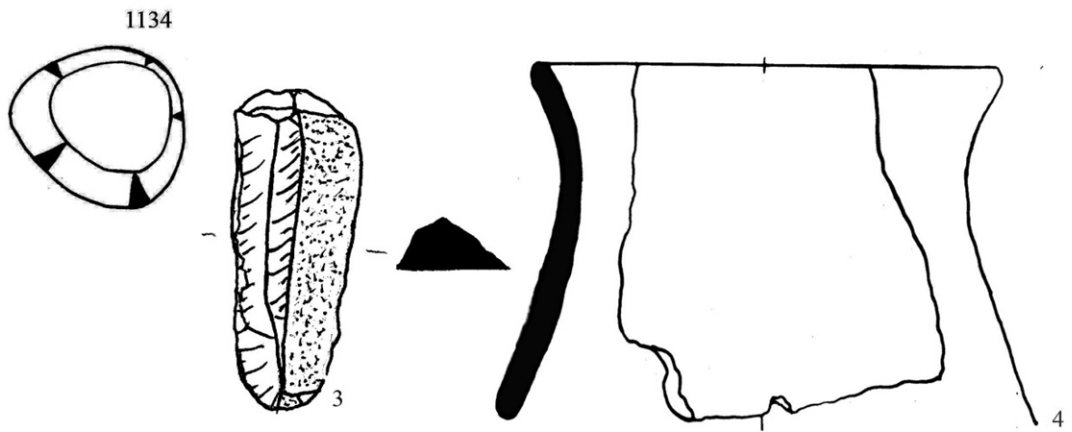
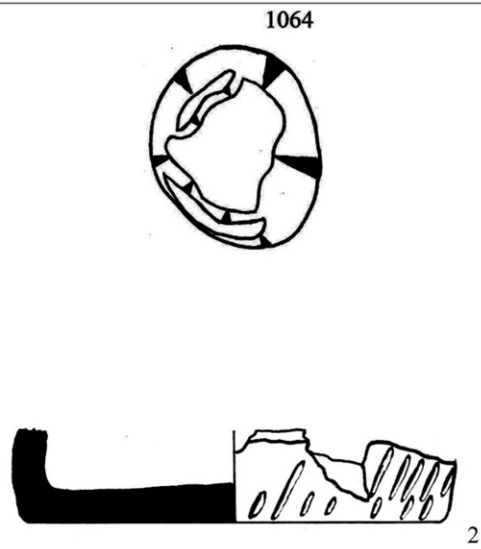
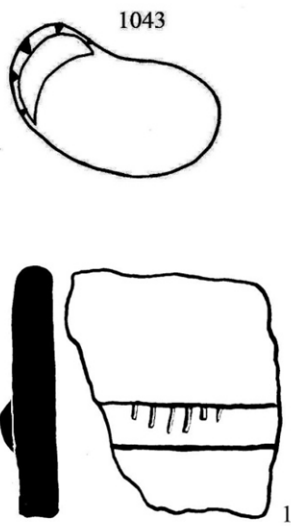

0 5cm

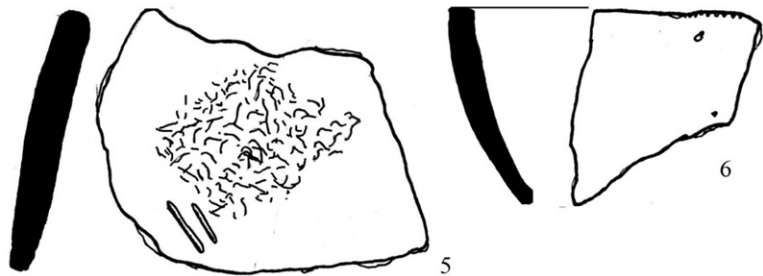

0 5cm

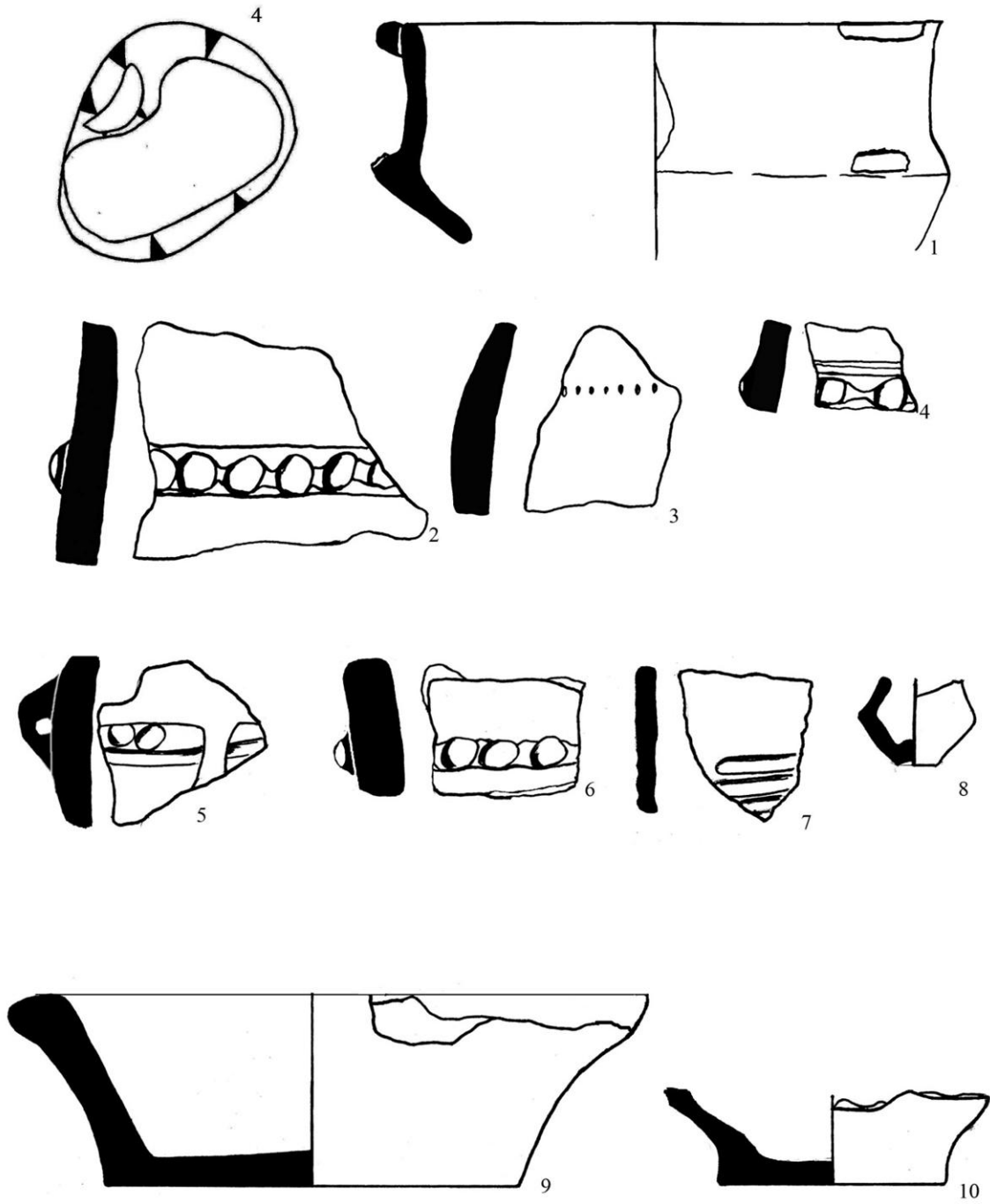
Tab. 20

Obj. 1164

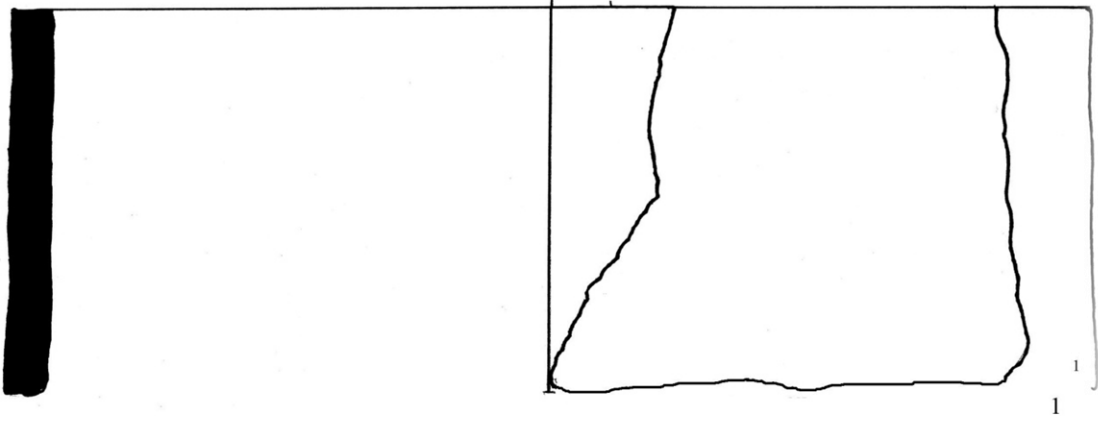
Tab. 21

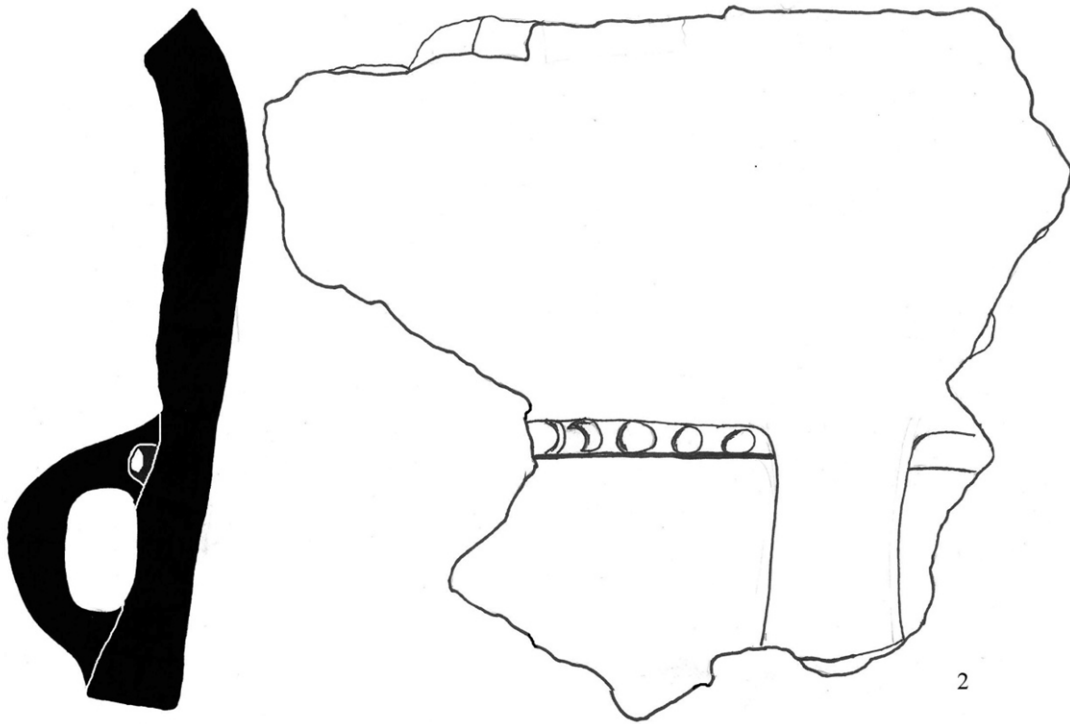
0 5cm

Tab. 22

Obj. 4

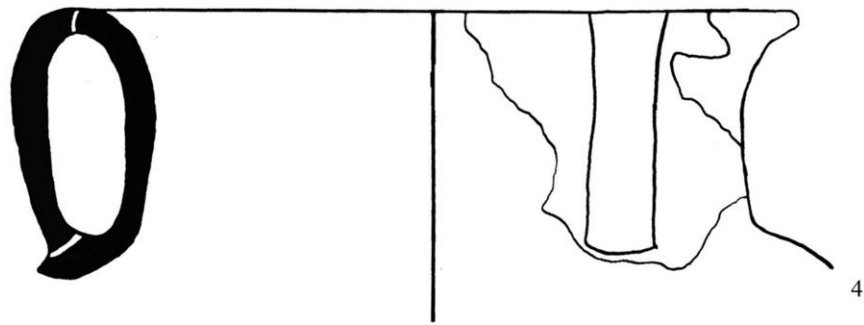
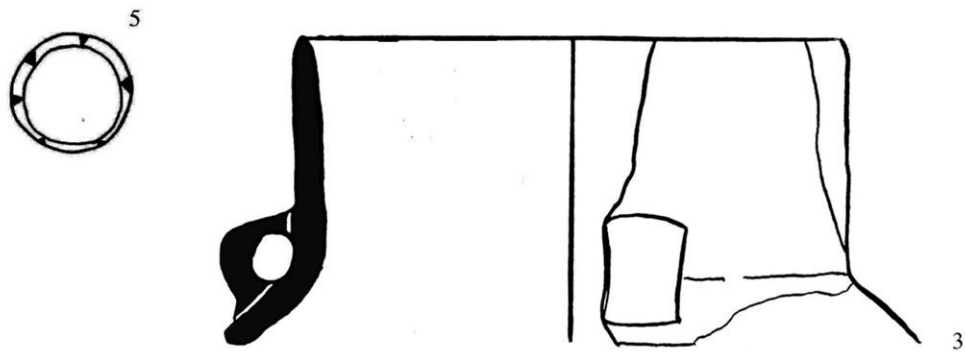
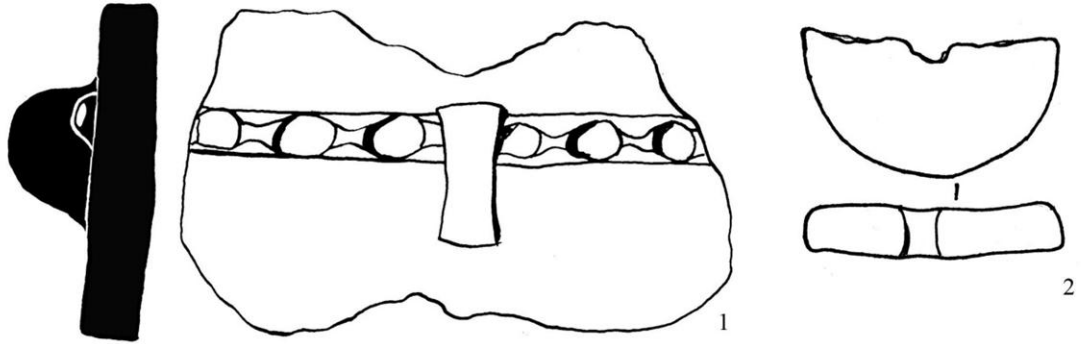
0 5cm

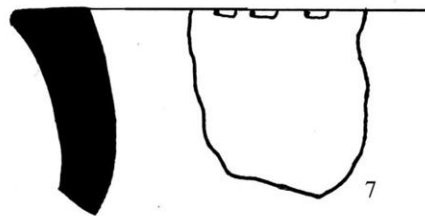
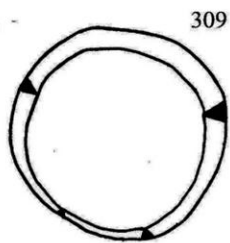
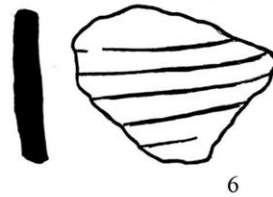
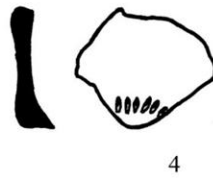
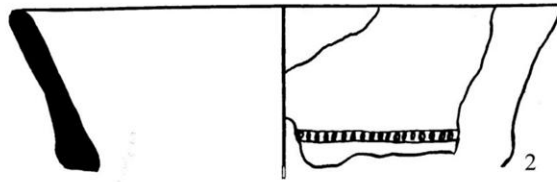
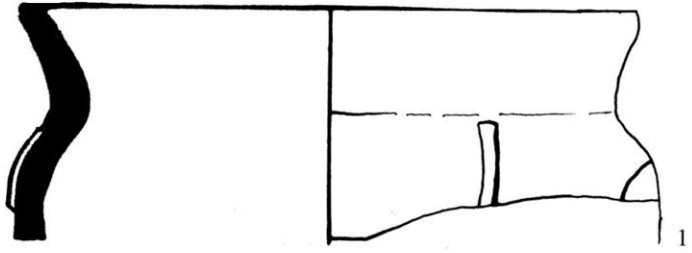
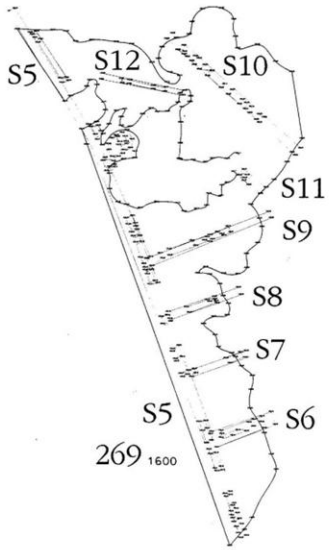
0 5cm

Tab. 23

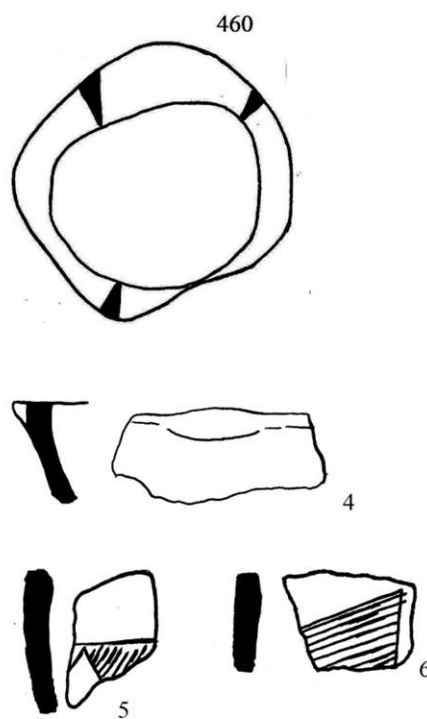
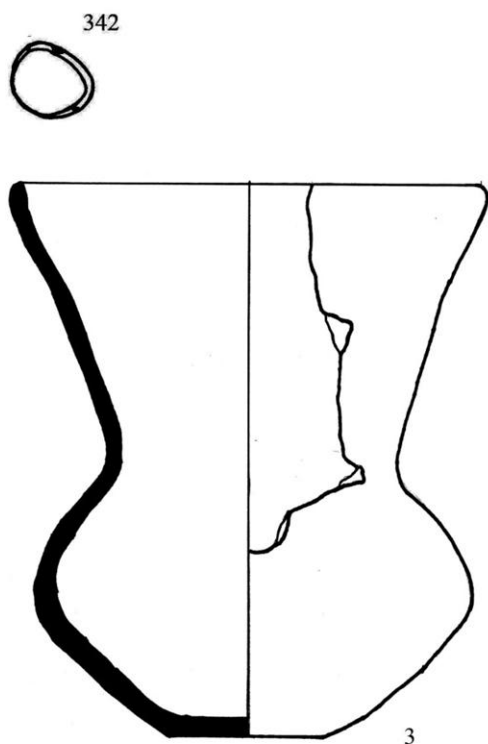
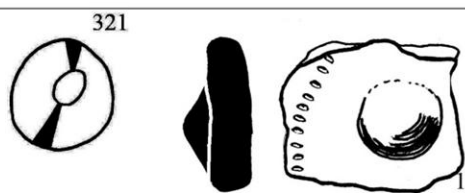
Obj. 4

Tab. 24

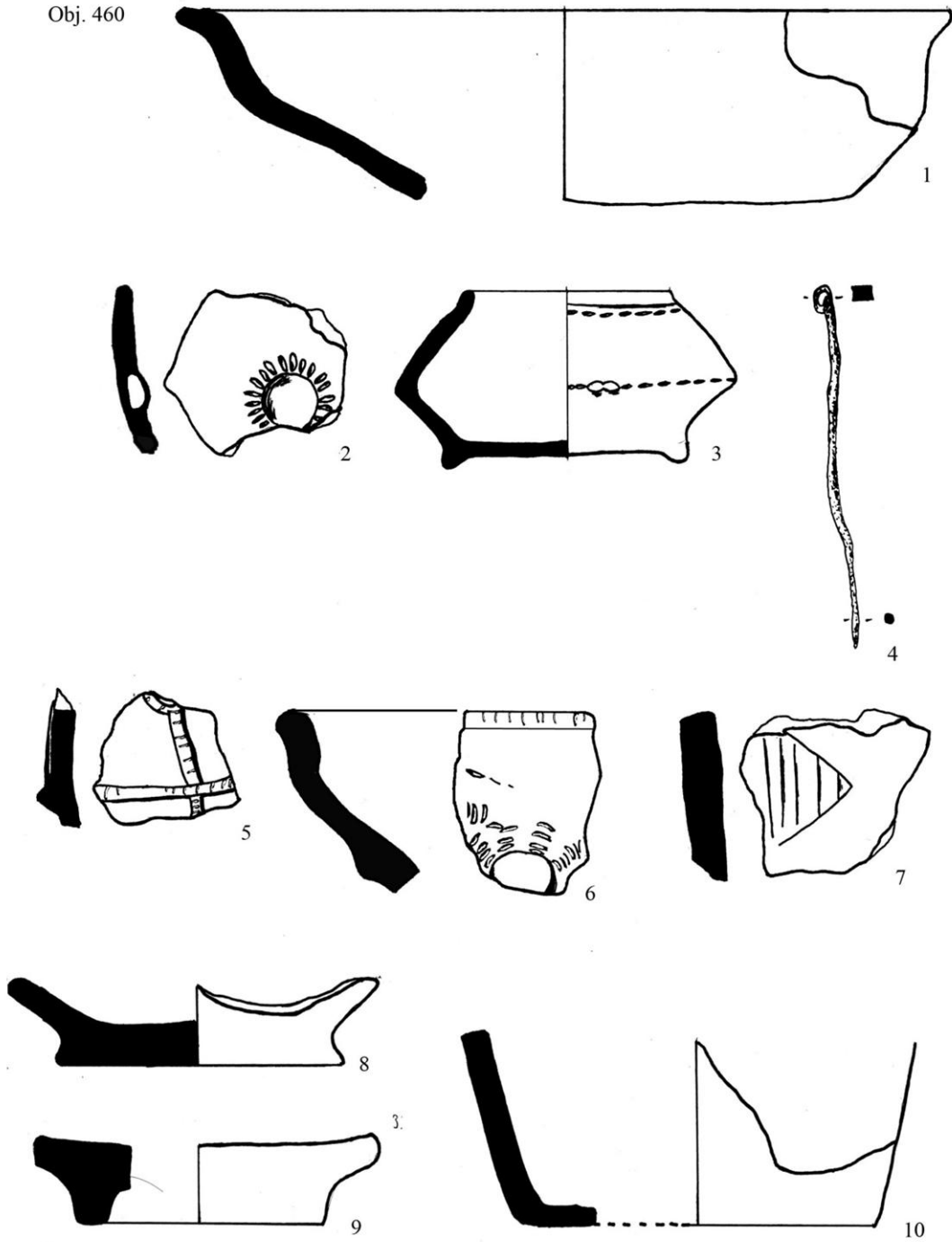

Tab. 25

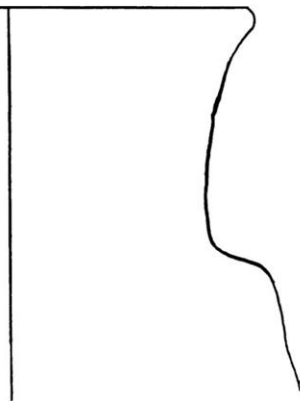
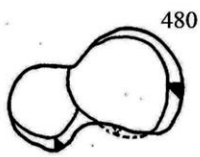
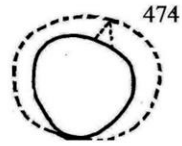
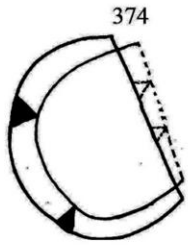
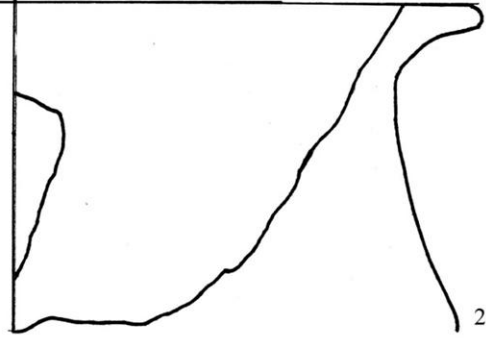
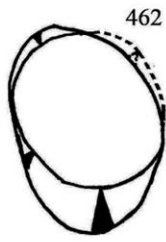
Tab. 26

Obj. 460

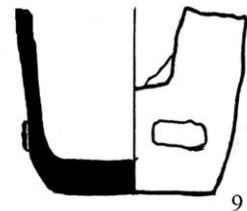
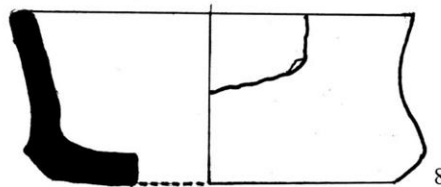
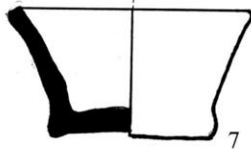
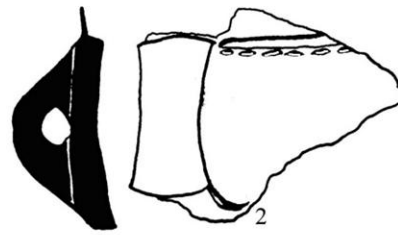
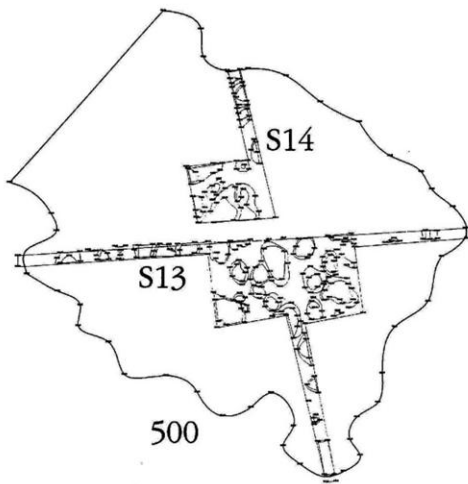
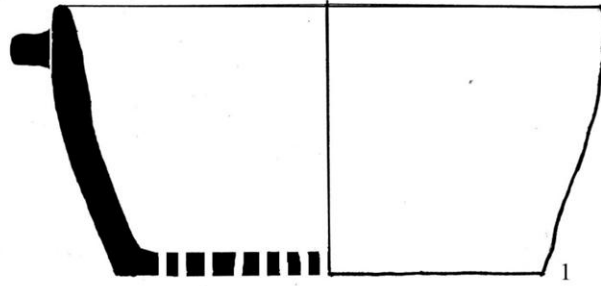
0 5cm

Tab. 27

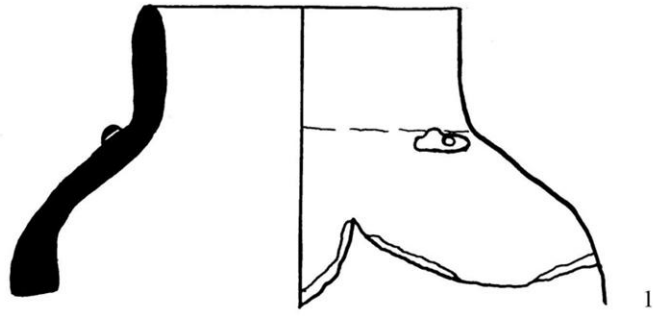
Tab. 28

Obj. 480

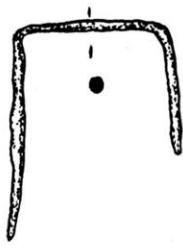

Tab. 29

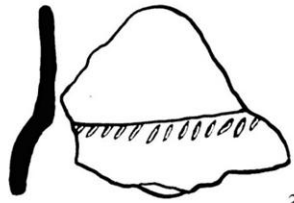
Obj. 500

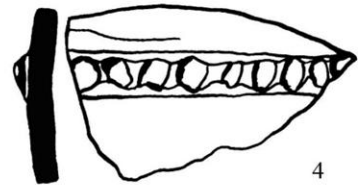
1

2

3

4

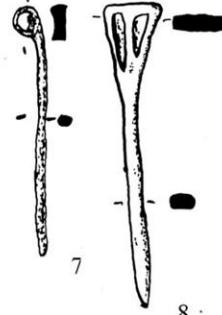
5

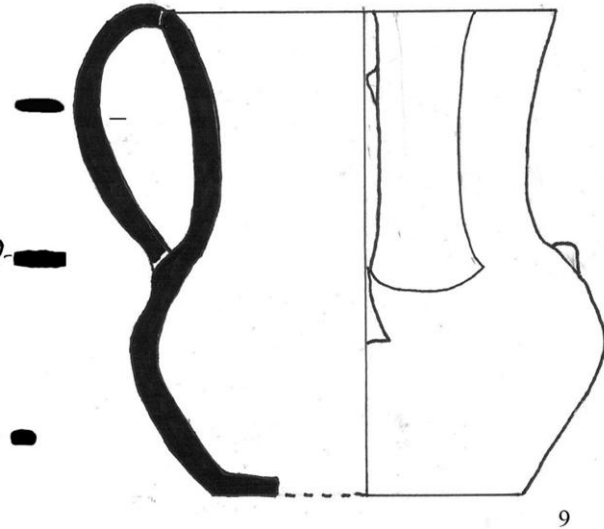
6

7

8

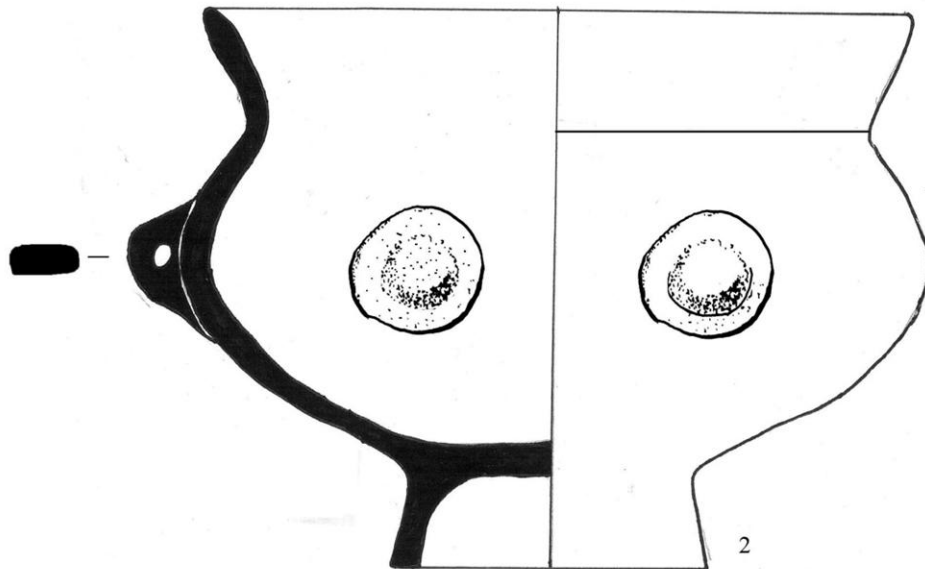
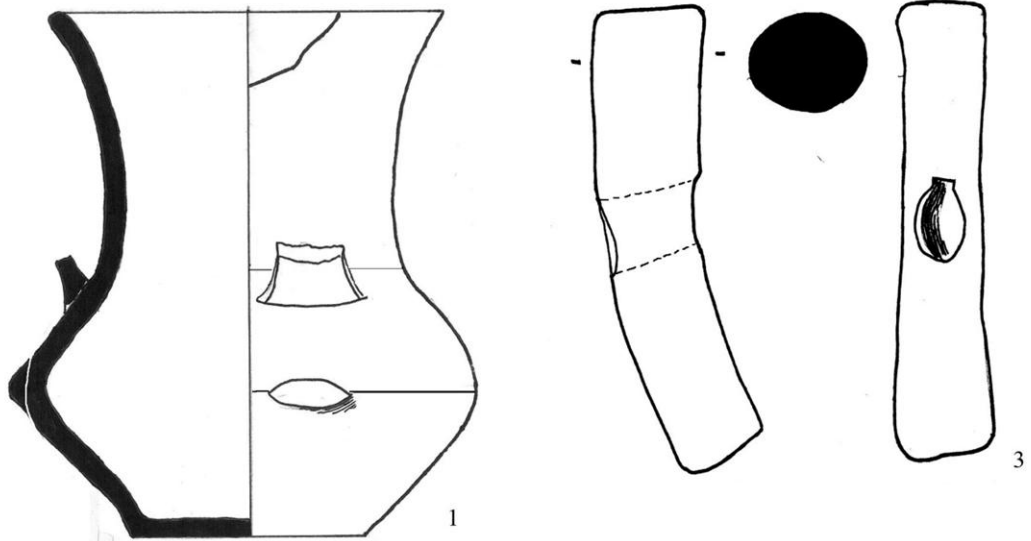

9

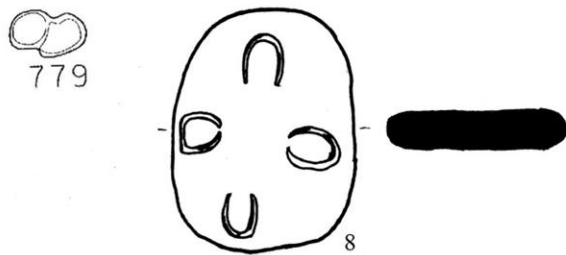
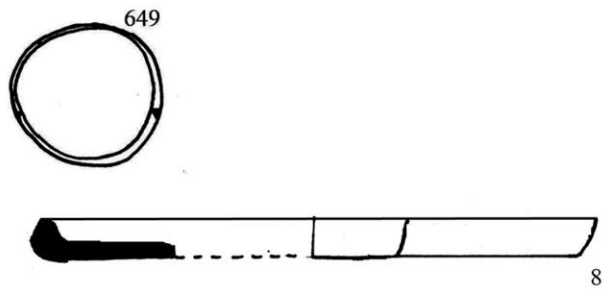
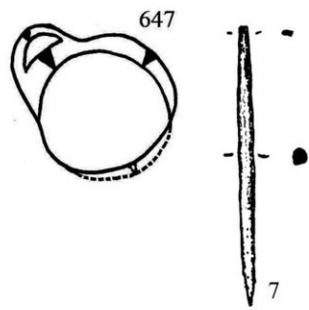
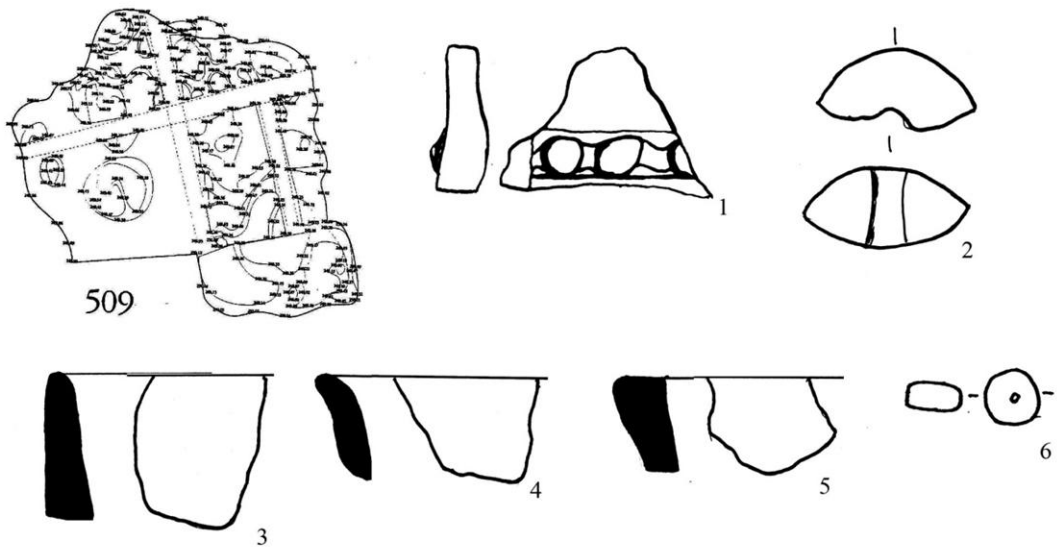

Tab. 30

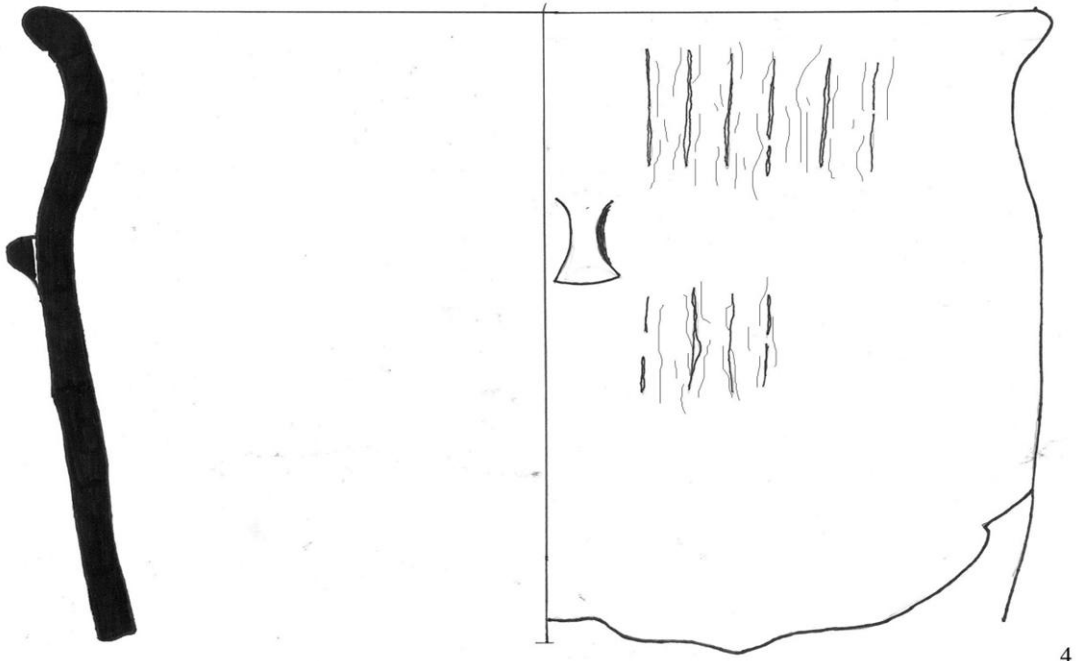
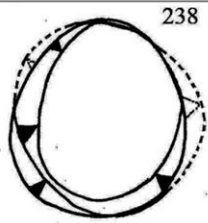
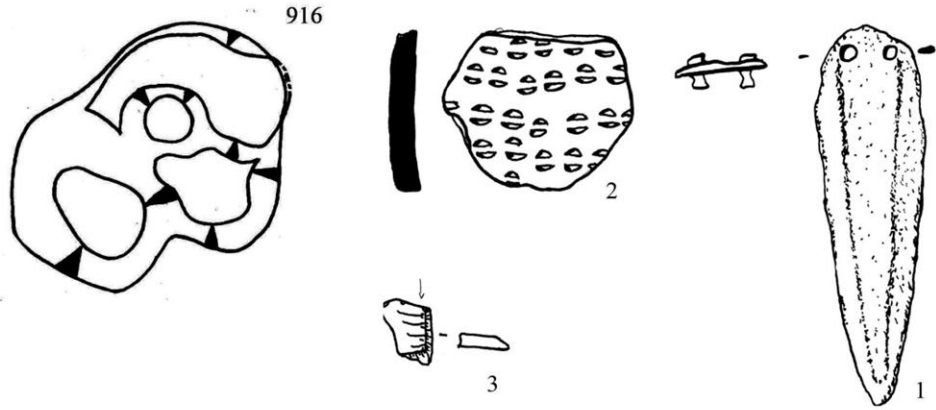
Obj. 500

Tab. 31

Tab. 32

Databáze ÚK²³:

The screenshot shows a web-based form for entering archaeological object data. The form is organized into several sections with labels and input fields:

- Object Identification:** Objekt (text), Inventární číslo (text), Bedna (text).
- Fragment Classification:** Kategorie fragmentu (dropdown), KER třída (dropdown), Varianta třídy (dropdown), Zrnitost keramiky (dropdown).
- Shape and Decoration:** Tvar dna (dropdown), Tvar okraje (dropdown), Hrana (dropdown), Výzdoba okraje (dropdown), Ucha (dropdown), Umístění ucha (dropdown), Plastická výzdoba (dropdown), Umístění plastické výzdoby (dropdown), Varianta plastické výzdoby (dropdown), Rytá výzdoba (dropdown), Varianta ryté výzdoby (dropdown).
- Surface and Quantity:** Úprava povrchu (dropdown), Barva vně (dropdown), Barva vnitřní (dropdown), Počet kusů (text), Poznámka (text).

Objekt: číslo objektu, ve kterém byl materiál nalezen

Inventární číslo: inventární číslo popisovaného fragmentu

Bedna: číslo bedny, v níž je nález v depozitáři uschován

Kategorie fragmentu: určení, o kterou část celku se jedná

celá nádoba, část nádoby, okraj, hrdlo, výduť, výduť se dnem, dno

KER třída: zařazení jedince dle typologie

amforovitá nádoba, bikónická nádoba, hrncovitá nádoba, hrnek, džbánec, mísa, zásobnice, jiné

Varianta třídy: přesnější identifikace KER třídy

zásobnice A – zásobnicový hrnek

Zrnitost keramiky: jemnozrnná (do 1 mm), zrnitá (do 3 mm), hrubozrnná (nad 3 mm)

Tvar dna: rovné, kulaté, odsazené, na nožce, typu omfalos

Tvar okraje: vně vyhnutý, kolmý, zatažený, zduřelý

Hrana: typ hrany okraje

oblý, seříznutý vodorovně, seříznutý svisle, seříznutý nálevkovitě, seříznutý kuželovitě

Výzdoba okraje: přesekávání, důlkování, laloky

Ucha: páskové, tyčinkové, horizontální

Umístění ucha: od okraje k max. výduti, vytažené nad okraj, rozhraní hrdla a těla, na max. výduti, pod max. výduti

²³ Použité termíny odpovídají definici, kterou ve své publikaci uvádí Karel Sklenář (1989). Totéž platí i pro databázi SMK.

Plastická výzdoba: plastická lišta nezdobená, plastická lišta zdobená, vypnulina, výčnělek

Umístění plastické výzdoby: hrdlo, výduť horní, výduť spodní, rozhraní výduti a hrdla

Varianta plastické výzdoby: přesnější identifikace výzdoby

plastická lišta zdobená A – přesekávaná

výčnělek A – oble kuželovitý

výčnělek B – kulovitý

výčnělek C – horizontální

Rytá výzdoba: rýhy, důlky, obilné zrno, záseky, žlábek, podkovovité rýhy

Varianta ryté výzdoby: přesnější identifikace

rýhy A – v kolmém směru

rýhy B – v šikmém směru

Úprava povrchu: leštěný, hladký, tuhovaný, prstovaný, rýhovaný, drsný, hrubý²⁴

Barva vně: barva vnější strany nález

Barva vnitřní: barva z vnitřní strany

*Počet kusů*²⁵

Poznámka

Databáze SMK:

The screenshot shows a web-based form for the SMK database. The form is organized into several sections with labels and input fields:

- Object Identification:** Objekt (text), Inventární číslo (text), Bedna (text).
- Classification:** Kategorie fragmentu (dropdown), KER třída (dropdown), Varianta třídy (dropdown), Zrnitost keramiky (dropdown).
- Shape and Decoration:** Tvar dna (dropdown), Tvar okraje (dropdown), Hrana (dropdown), Výzdoba okraje (dropdown), Ucho (dropdown), Umístění ucha (dropdown).
- Surface and Color:** Úprava povrchu (dropdown), Barva vně (dropdown), Barva vnitřní (dropdown).
- Plastic Decoration:** Plastická výzdoba (dropdown), Varianta plastické výzdoby (dropdown), Umístění plastické výzdoby (dropdown).
- Rit Decoration:** Rytá výzdoba (dropdown), Varianta ryté výzdoby (dropdown).
- Quantity and Notes:** Počet kusů (text, value: 1), Poznámka (text).

Objekt: číslo objektu, ve kterém byl materiál nalezen

Inventární číslo: inventární číslo popisovaného fragmentu

Bedna: číslo bedny, v níž je nález v depozitáři uschován

²⁴ Definicí jednotlivých typů povrchu byl věnován již prostor v kapitole 5.1.

²⁵ K problematice značení viz kapitola 5.

Kategorie fragmentu: určení, o kterou část celku se jedná

celá nádoba, část nádoby, okraj, hrdlo, výduť, výduť se dnem, dno

KER třída: zařazení jedince dle typologie

amforovitá nádoba, bikónická nádoba, džbánec, hrnek, šálek, hrncovitá nádoba, mísa, zásobnice, jiné, miniaturní nádobka

Varianta třídy: přesnější identifikace KER třídy

mísa A – plochá talířovitá mísa

mísa B – na nožce

Zrnitost keramiky: jemnozrná (do 1 mm), zrnitá (do 3 mm), hrubozrná (nad 3 mm)

Tvar dna: rovné, kulaté, odsazené, na nožce, typu omfalos

Tvar okraje: vně vyhnutý, kolmý, zatažený, esovitý, zduřelý, lomený

Hrana: typ hrany okraje

oblý, seříznutý vodorovně, seříznutý svisle, seříznutý nálevkovitě, seříznutý kuželovitě

Výzdoba okraje: přesekávání, důlkování, laloky

Ucha: páskové, tyčinkové, horizontální

Umístění ucha: od okraje k max. výduti, vytažené nad okraj, rozhraní hrdla a těla, na max. výduti, pod max. výduti

Plastická výzdoba: plastická lišta nezdobená, plastická lišta zdobená, žebrování, pupík, vypnulina, výčnělek

Umístění plastické výzdoby: hrdlo, výduť horní, výduť spodní, rozhraní výduti a hrdla

Varianta plastické výzdoby: přesnější identifikace výzdoby

plastická lišta zdobená A – nepravidelné a málo výrazné důlkování

plastická lišta zdobená B – nepravidelné důlkování

plastická lišta zdobená C – pravidelné důlkování

plastická lišta zdobená D – přesekávání

výčnělek A – oble kuželovitý

výčnělek B – kulovitý

výčnělek C – horizontální

výčnělek D – jazykovitý

výčnělek E – slepé ouško

vypnulina A – kupolovitá

vypnulina B – terčovitá

žebro A – umístěno svisle

Rytá výzdoba: rýhy, rýžky, důlky, obilné zrno, záseky, žlábek, podkovovité rýhy, motiv přesýpacích hodin, šrafované trojúhelníky, motiv slunce

Varianta ryté výzdoby: přesnější identifikace

obilné zrno A – vedeny svisle

obilné zrno B – vedeny horizontálně

obilné zrno C – specifický styl doložený pouze na jednom fragmentu (Tab. 31:2)

obilné zrno D – v šikmém směru

rýhy A – vodorovné

rýhy B – svislé

rýhy C – šikmé

rýžky A – drobné rýžky ve vertikálním směru

rýžky C – uspořádány kruhově

rýžky D – v horizontálním směru

záseky A – vedeny svisle v libovolném počtu

záseky B – vedeny svisle pouze v počtu tři

záseky C – vedeny vodorovně

žlábek A – veden vodorovně

žlábek B – pouze jediný žlábek ve směru horizontálním

žlábek C – vedeny svisle

žlábek D – v šikmém směru

žlábek E – kruhový žlábek

Úprava povrchu: leštěný, hladký, tuhovaný, prstovaný, rýhovaný, drsný, hrubý

Barva vně: barva vnější strany nález

Barva vnitřní: barva z vnitřní strany

Počet kusů

Poznámka

Objekty únětické kultury:

Obj.č.	půdorys	řez	stěny	dno	výplň	barva	ulehlost	D m	Š m	H m	KER	maz.	zv. kos.	kov	kámer	typ	poznámky
409	pr. kruh	vakovitý	konvexní	konkávní	spraš. hlína	tmavě hnědá	střední	2,28		0,98	A					zásobnice	střepy tvoří 7 zásobnic
491	ne. kruh		konvexní	rovné	hlinitý zásyp	tmavě hnědá	střední	2,48		1,14						zásobnice	svrchní vrstva uloženy
491					jílovitá hlína	žlutá	střední										nižší vrstva uloženy
491					hlinitý zásyp	tmavě hnědá	střední				A						nižší vrstva uloženy
491					jílovitá hlína	žlutá	střední				A						nejnižší vrstva
632	pr. kruh	trapezovitý	konvexní	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2,04		0,74						zásobnice	druhotný pohřeb
1043	ne. ovál	vakovitý	přímé	rovné	prach. hlína	hnědožlutá	střední	2,06		0,88	A		A		A	zásobnice	
1045	pr. ovál	vanovitý	ne.konvexní	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2,26		1	A	A	A			sonda jámou	sonda S XX
1056	pr. kruh	mísovitý	konkávní	konkávní	prach. hlína	středně hnědá	střední	0,8		0,14	A	A			A	sídl. jáma	
1064	pr. kruh	vanovitý	stupňovité	stupňovité	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2,52		0,64	A		A		A	zásobnice	
1111	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,56		0,12	A					sídl. jáma	
1134	ne. ovál	vakovitý	konvexní	stupňovité	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2,12		1,06	A		A		A	zásobnice	
1150	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,1		0,46	A	A	A			sídl. jáma	
1164		vakovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední				A					sonda jámou	sonda S XXII

Objekty středodunajské mohylové kultury:

Obj.č.	půdorys	řez	stěny	dno	výplň	barva	ulehlost	D m	Š m	H m	KER	maz.	zv. kos.	kov	kámer	typ	poznámky
1	pr. kruh	mísovitý	konkávní	konkávní	hlína	střední hnědá	střední	1,1		0,13						sídl. jáma	
3	pr. ovál	vanovitý	konkávní	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	1,22	0,95	0,15	A	A	A		A	sídl. jáma	
4	ne. ovál	vanovitý	ne. přímé	zvlněné konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	3,75	2,75	0,85	A	A	A		A	sídl. jáma	
5	pr. kruh	vanovitý	přímé	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	1,5		0,27	A	A			A	sídl. jáma	
6	pr. kruh	vanovitý	přímé	konkávní, zvlněné	hlína	žlutá hněd'	střední	0,9		0,14	A	A				sídl. jáma	
9	pr. kruh	vanovitý	přímé	konkávní	hlína	střední hnědá	střední	1,23		0,34	A	A	A			sídl. jáma	
10	pr. kruh	vanovitý	přímé	e.stupňovit	hlína	střední hnědá	střední	1,4		0,42	A	A	A		A	sídl. jáma	

Obj.č.	půdorys	řez	stěny	dno	výplň	barva	ulehlost	D m	Š m	H m	KER	maz.	zv. kos.	kov	kámer	typ	poznámky
16	pr. ovál	mísovitý	konkávní	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	0,9	0,57	0,1	A					KJ/SJ	
18	ne. ovál	vanovitý	ne. přímé	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	1,15	0,6	0,22	A					sídl. jáma	
30	pr. ovál	mísovitý	přímé	konkávní zvlněné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,7	0,59	0,17	A					sídl. jáma	
32	pr. ovál	vanovitý	konkávní	ne.konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	1,1	0,7	0,45	A	A				zásobnice	
38	ne. kruh	vanovitý	přímé	rovné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,48	0,45	0,24	A	A				KJ/SJ	
45	pr. kruh	vanovitý	přímé	rovné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,55		0,27	A					KJ/SJ	
49	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,5		0,19	A	A				KJ/SJ	
52	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,4		0,18	A					KJ/SJ	
54	ne. ovál	tvár U	konkávní	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	0,35	0,3	0,2	A	A				KJ/SJ	
61	ne. ovál	vanovitý	přímé	zvlněné	hlína	tmavě hnědá	střední	1,45	0,85	0,3	A	A				sídl. jáma	
65	ne. ovál	mísovitý	přímé	šikmé	hlína	středně hnědá	střední	1,1	0,9	0,22	A	A				sídl. jáma	
68	pr. kruh	vanovitý	přímé	rovné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,85		0,15	A					sídl. jáma	
69	pr. kruh	vanovitý	přímé	rovné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,52		0,18	A	A				KJ/SJ	
72	pr. ovál	mísovitý	konkávní	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	0,63	0,32	0,1	A	A			A	KJ/SJ	
73	pr. ovál	vanovitý	přímé	ne.zvlněné	hlína	tmavě hnědá	střední	1,25	0,7	0,34	A	A				sídl. jáma	
74	pr. ovál	mísovitý	konkávní	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	1,2	0,65	0,12	A	A				sídl. jáma	
75	ne. ovál	mísovitý	konkávní	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	0,92	0,62	0,17	A	A	A			sídl. jáma	
77	pr. ovál	mísovitý	konkávní	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	0,85	0,67	0,29	A	A				sídl. jáma	
78	pr. kruh	vakovitý	konkávní	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	1,46		0,57	A					zásobnice	
81	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	0,35		0,09	A	A				KJ/SJ	
82	pr. kruh	vanovitý	přímé	rovné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,52		0,1	A					KJ/SJ	
83	pr. ovál	vanovitý	přímé	rovné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,98	0,74	0,17	A	A				KJ/SJ	
85	pr. ovál	tvár U	přímé	rovné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,58	0,46	0,36	A	A			A	KJ/SJ	
86	ne. ovál	tvár U	přímé	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	2,2	0,78	0,23	A	A				sídl. jáma	
91	ne. kruh	mísovitý	konkávní	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	0,56		0,27	A	A			A	KJ/SJ	
92	ne. ovál	mísovitý	přímé	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	9,02	0,6	0,16	A					žlab	
94	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,8	0,34	0,1	A	A				KJ/SJ	
98	ne.obdélný	vanovitý	konkávní	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	11,9	1,56	0,17	A	A			A	žlab	
99	pr. kruh	vakovitý	přímé	konkávní	hlína	tmavě hnědá	střední	0,2		0,48	A					KJ/SJ	

Obj.č.	půdorys	řez	stěny	dno	výplň	barva	ulehlost	D m	Š m	H m	KER	maz.	zv. kos.	kov	kámer	typ	poznámky
103	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávni	hlína	tmavě hnědá	střední	0,44		0,13	A					KJ/SJ	
113	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,46		0,18	A	A				KJ/SJ	
116	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávni	hlína	tmavě hnědá	střední	0,62		0,15	A					KJ/SJ	
117	ne. ovál	vanovitý	přímé	šikmé zvlněné	hlína	tmavě hnědá	střední	1,8	0,55	0,34	A	A				žlab	
119	ne.obdélný	vakovitý	ne.přímé	ne. konkávni	hlína	tmavě hnědá	střední	3,86	0,95	0,38	A	A				žlab	
120	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávni	hlína	tmavě hnědá	střední	0,85		0,23	A	A				KJ/SJ	
125	pr. kruh	mísovitý	konkávni	konkávni	hlína	tmavě hnědá	střední	0,33		0,12	A	A				KJ/SJ	
127	pr. kruh	vanovitý	přímé	stupňovité	hlína	středně hnědá	střední	1,1		0,44	A	A				KJ/SJ	
135	ne. kruh	mísovitý	konkávni	konkávni	hlína	tmavě hnědá	střední	0,3		0,12	A	A				KJ/SJ	
145	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,9	0,67	0,12	A					KJ/SJ	
146	ne. ovál	vanovitý	přímé	konkávni	hlína	tmavě hnědá	střední	0,84	0,32	0,18	A	A				KJ/SJ	
148	ne. ovál	vanovitý	přímé	ne. šikmé	hlína	tmavě hnědá	střední	1	0,42	0,2	A	A			A	KJ/žlab	
149	pr. kruh	vanovitý	přímé	rovné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,6		0,25	A	A				KJ/SJ	
151	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,78	0,6	0,22	A					KJ/SJ	
156	pr. ovál	vanovitý	přímé	stupňovité	hlína	tmavě hnědá	střední	1	0,4	0,34	A	A				KJ/SJ	
159	pr. ovál	mísovitý	přímé	konkávni	hlína	tmavě hnědá	střední	0,5	0,34	0,1	A	A				KJ/SJ	
168	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávni	hlína	tmavě hnědá	střední	0,42		0,19	A					KJ/SJ	
172	ne. kruh	tvár U	přímé	rovné	hlína	tmavě hnědá	střední	0,5		0,22	A					KJ/SJ	
175	pr. ovál	mísovitý	přímé	konkávni	hlína	tmavě hnědá	střední	0,98	0,7	0,16	A					KJ/SJ	
179	pr. kruh	hruškovitý	konvexní	konkávni	hlína	tmavě hnědá	střední	1,7		0,56	A	A				zásobnice	
184	pr. ovál	tvár U	přímé	konkávni	hlína	tmavě hnědá	střední	0,59	0,46	0,3	A					KJ/SJ	
185	pr. ovál	mísovitý	přímé	konkávni	hlína	tmavě hnědá	střední	0,5	0,42	0,15	A					KJ/SJ	
190	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	středně hnědá	střední	0,95	0,56	0,14	A					sídl. jáma	
191	pr. ovál	mísovitý	přímé	konkávni	hlína	středně hnědá	střední	0,92	0,42	0,15	A					sídl. jáma	
195	pr. kruh	hruškovitý	přímé	konkávni	hlína	tmavě hnědá	střední	2,34		1,09	A					zásobnice	
196	pr. kruh	hruškovitý	přímé	konkávni	hlína	tmavě hnědá	střední	2,6		0,88	A		A			zásobnice	
208	obdélný	vanovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	hnědá šed'	střední	14,94	12,5	0,86	A		A				Sonda S I
209	pr. kruh	hruškovitý	konvexní	rovné	hlína	tmavě hnědá	ulehlá	1,35		0,6	A	A	A			zásobnice	
210	obdélný	vanovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	hnědá šed'	střední	25,6	1	0,4	A						Sonda S III

Obj.č.	půdorys	řez	stěny	dno	výplň	barva	ulehlost	D m	Š m	H m	KER	maz.	zv. kos.	kov	kámer	typ	poznámky
212	pr. kruh	trapezovitý	přímé	stupňovité	prach. hlína	tmavá černá	střední	2,3		1,06	A					sídl. jáma	
215	pr. ovál	hruškovitý	ne.konvexní	zvlněné		hnědá žlut'	střední	2,5	2,24	0,76	A	A				zásobnice	
220	pr. kruh	mísovitý	přímé	šikmé	prach. hlína	hnědá šed'	kyprá	0,5		0,22	A					KJ/SJ	
221	ne. ovál	vakovitý	přímé	rovné	prach. hlína	hnědá šed'	kyprá	1,66	1,06	0,22	A					sídl. jáma	
225	pr. ovál	mísovitý	přímé	konkávni	prach. hlína	černá šed'	kyprá	0,54	0,48	0,16	A					KJ/SJ	
226	pr. kruh	vanovitý	přímé	rovné	prach. hlína	hnědá čern'	střední	2,74		0,92	A	A				zásobnice	
230	pr. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	černá hněd'	kyprá	0,66		0,22	A					KJ/SJ	
235	pr. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	hnědá šed'	kyprá	0,66		0,17	A	A				KJ/SJ	
238	pr. kruh	hruškovitý	konvexní	konkávni	prach. hlína	hnědá žlut'	střední	2,3		1,2						zásobnice	
240	pr. k	hruškovitý	konvexní	konkávni		tmavě hnědá	střední	1,6		1,33	A					zásobnice	
241	ne. kruh	hruškovitý	přímé	rovné		tmavá hnědá	střední	1,35		0,7	A	A	A		A	zásobnice	
242	ne. kruh	hruškovitý	ne.přímé	ne.rovné		tmavá hnědá	střední	1,6		0,82	A					zásobnice	
250	pr. kruh	mísovitý	konkávni	konkávni		tmavá hnědá	střední	0,3		0,11	A	A				KJ/SJ	
252	pr. kruh	mísovitý	přímé	šikmé		tmavá hnědá	střední	0,4		0,14	A					KJ/SJ	
269	obdélný	tvár U	přímé	zvlněné	prach. hlína	hnědá šed'	střední	39,9	1	0,34	A						výkop sondy S V
269	pr. ovál	vanovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední		1,6	0,4	A					jáma v sondě	sonda S V
269	pr. ovál		přímé	konkávni	prach. hlína	tmavě hnědá	střední		0,74	0,34	A					jáma v sondě	sonda S V
269	obdélný	vakovitý	konvexní	stupňovité	prach. hlína	hnědá šed'	střední	4,24		1,2	A	A			A	jáma v sondě	sonda S V
269	obdélný	vanovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	šedá žlut'	střední	0,98		0,22	A					jáma v sondě	sonda S V
269	pr. ovál	mísovitý	konvexní	stupňovité		tmavě černá	střední	4,3		0,96	A	A				jáma v sondě	sonda S V, nález uhlíku
269	obdélný	mísovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	hnědá žlut'	střední	1,2	1,02	0,26	A	A				jáma v sondě	sonda S XI
269	pr. ovál	vakovitý	konvexní	stupňovité	prach. hlína	hnědá žlut'	střední	2,89		0,94	A	A	A		A	jáma v sondě	sonda S XII
271	pr. k	mísovitý	přímé	konkávni	prach. hlína	hnědá žlut'	střední	1,2		0,16	A					sídl. jáma	
275	pr. kruh	hruškovitý	konvexní	konkávni	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	1,8		1,3						zásobnice	
276	pr. ovál	vakovitý	konvexní	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,56	1,5	0,66						zásobnice	
279	pr. kruh	hruškovitý	přímé	rovné		tmavě hnědá	střední	1,25		0,5	A	A			A	zásobnice	
282	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	hnědá šed'	střední	0,9	0,5	0,26	A					sídl. jáma	nález uhlíků
284	pr. kruh	vakovitý	konvexní	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,26		0,54	A	A			A	zásobnice	
289	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávni		světle oranžová	střední	0,4		0,1	A	A				sídl. jáma	

Obj.č.	půdorys	řez	stěny	dno	výplň	barva	ulehlost	D m	Š m	H m	KER	maz.	zv. kos.	kov	kámer	typ	poznámky
290	obdélný	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	hnědá šed'	střední	0,94	0,76	0,14	A					sídl. jáma	
292	pr. ovál	mísovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2,3	2,16	0,32	A				A	sídl. jáma	
294	pr. ovál	mísovitý	ne. konvexní	konkávni	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	2,96	2,48	0,62	A	A			A	sídl. jáma	
296	ne. obdélný	vakovitý	přímé	stupňovité		tmavá	střední	2,32	1,88	0,44	A	A				sídl. jáma	
297	pr. kruh	tvár U	přímé	konkávni	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	1,4		0,36						sídl. jáma	
299	obdélný	vakovitý	konvexní	zvlněné	prach. hlína	hnědá žlut'	střední	1,14		0,3	A				A	sídl. jáma	
299	pr. kruh	vakovitý	přímé	stupňovité	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	1,54		0,38	A				A	sídl. jáma	
305	pr. kruh	hruškovitý	konvexní	rovné		tmavá hnědá	střední	1,3		1,26	A	A			A	zásobnice	
309	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	hnědá žlut'	střední	2,7		1,3	A	A			A	sídl. jáma	
315	pr. ovál	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	0,7	0,48	0,18	A	A				sídl. jáma	
321	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávni		tmavá hnědá	střední	1,24		0,22	A	A				sídl. jáma	
322	pr. kruh	hruškovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	1,7		0,94	A	A				zásobnice	superpozice s č. 374
325	pr. kruh	mísovitý	stupňovité	zvlněné	prach. hlína	hnědá žlut'	střední	1,4		0,62	A	A			A	sídl. jáma	
336	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné		tmavá hnědá	střední	0,74		0,22	A	A				KJ/SJ	
338	pr. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	0,56		0,12	A	A				KJ/SJ	
339	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	hnědá žlut'	střední	0,8	0,5	0,22	A					KJ/SJ	
342	pr. ovál	mísovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	1,06	0,84	0,2	A	A				sídl. jáma	
345	pr. ovál	vanovitý	konvexní	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	1,3	1,02	0,72	A					zásobnice	
349	pr. kruh	vakovitý	konvexní	stupňovité	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	1,16		0,76	A				A	zásobnice	
356	pr. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	0,24		0,12	A					KJ/SJ	
357	pr. ovál	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	0,56	0,3	0,14	A					KJ/SJ	
361	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávni	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	4,8		0,26	A	A			A	žlab	
363	pr. kruh	mísovitý	konvexní	konkávni	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	1,56		1,26	A	A			A	sídl. jáma	
364	ne. ovál	mísovitý	ne. přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	2,74	1,88	0,42						sídl. jáma	
366	pr. ovál	mísovitý	přímé	konkávni	prach. hlína	střední hnědá	střední	0,3	0,24	0,12	A					sídl. jáma	
367	pr. ovál	mísovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	1,8		0,42	A					sídl. jáma	
367	pr. ovál	mísovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	1,1		0,24						sídl. jáma	
374	pr. kruh	vakovitý	konvexní	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	2,46		1	A	A			A	zásobnice	
382	pr. ovál	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	0,6	0,34	0,16	A	A				KJ/SJ	

Obj.č.	půdorys	řez	stěny	dno	výplň	barva	ulehlost	D m	Š m	H m	KER	maz.	zv. kos.	kov	kámen	typ	poznámky
383	pr. kruh	vakovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá		střední	0,86		0,26	A	A			sídl. jáma	
390	pr. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá		střední	0,82		0,34	A				sídl. jáma	
397	pr. ovál	vakovitý	konvexní	konkávni	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	2	1,8	0,46	A	A			zásobnice	
398	pr. kruh	vakovitý	konvexní	zvlněné	prach. hlína	hnědá žlut'		střední	1,74		1,08	A	A		A	zásobnice	
400	pr. kruh	vakovitý	ne.konvexní	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	2,16		0,7	A				zásobnice	
401	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné		tmavě hnědá		střední	2,6	1,5	0,6	A	A	A	A	sídl. jáma	
402	pr. kruh	vakovitý	přímé	konkávni	hlinité zásyp	tmavě hnědá		střední	1,6		0,9	A				zásobnice	
403	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávni	hlinité zásyp	tmavě hnědá		střední	1,4		0,3	A				sídl. jáma	
406	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	hlinité zásyp	tmavě hnědá		střední	1,05		0,24	A				sídl. jáma	
407	pr. kruh	mísovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	1,6		0,28	A			A	sídl. jáma	
410	pr. ovál	mísovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	1,7	1,54	0,48	A			A	sídl. jáma	
412	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	hnědá žlut'		střední	1,86	1,62	0,84	A	A			sídl. jáma	
413	pr. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	hnědá žlut'		střední	0,84		0,2	A				sídl. jáma	
414	pr. ovál	mísovitý	přímé	konkávni	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	2	1,9	0,5	A	A			sídl. jáma	
416	pr. kruh	tvár U	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	2,12		0,84	A				sídl. jáma	
418	ne. ovál	mísovitý	ne. přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	1,62	1,5	0,14	A				sídl. jáma	
420	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	1,1	0,96	0,15	A	A			sídl. jáma	
423	pr. kruh	mísovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	1,5		0,26	A	A	A	A	sídl. jáma	
424	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	0,8		0,16					sídl. jáma	
426	pr. ovál	mísovitý	ne. přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	1,3	0,68	0,28	A	A			sídl. jáma	
427	pr. ovál	mísovitý	přímé	stupňovité	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	0,8	0,5	0,38	A				sídl. jáma	
430	pr. ovál	vakovitý	konvexní	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	1,66	1,5	0,7	A	A			zásobnice	
431	ne. kruh	vakovitý	ne.konvexní	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	1,76		0,66	A	A		A	zásobnice	
434	pr. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	0,54		0,4					sídl. jáma	
435	pr. ovál	mísovitý	přímé	konkávni	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	1,06	0,72	0,22	A	A	A		sídl. jáma	
437	pr. ovál	vanovitý	konvexní	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	2,1	1,3	0,78	A	A	A	A	zásobnice	porušuje hrob H18 en.snu
437	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	2,26	1,7	0,8	A	A	A		sídl. jáma	porušuje hrob H18 en.snu
438	pr. ovál	hruškovitý	konvexní	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	2,34	2	0,8	A	A	A	A	zásobnice	1ks zv. rohu, velká kámen
439	ne. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá		střední	0,82		0,3	A	A			sídl. jáma	

Obj.č.	půdorys	řez	stěny	dno	výplň	barva	ulehlost	D m	Š m	H m	KER	maz.	zv. kos.	kov	kámen	typ	poznámky
442	pr. ovál	tvár V	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,96	0,8	0,52	A					sídl. jáma	
446	pr. kruh	hruškovitý	konvexní	zvlněné	prach. hlína	šedá žlut'	střední	2,5		0,84						zásobnice	
447	pr. kruh	vakovitý	konvexní	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2,18		1,28	A				A	zásobnice	svrchní vrstva uloženy 0,46m
447					prach. hlína	šedá žlut'	střední										nižší vrstva uloženy 0,38m
447					prach. hlína	hnědá šed'	střední								A		nejnižší vrstva 0,74m
448	pr. kruh	vakovitý	konvexní	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2,58		1						zásobnice	
451	pr. kruh	trapezovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2,1		0,48	A				A	sídl. jáma	porušen výkopem 2631
452	pr. kruh	mísovitý	ne.konvexní	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,56		0,66	A					sídl. jáma	
456	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2,3	2	0,46	A	A			A	sídl. jáma	
460	pr. ovál	vakovitý	konvexní	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	3,86	3,18	1,16	A	A	A		A	zásobnice	
461	pr. kruh	vakovitý	konvexní	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2		0,84	A	A	A		A	zásobnice	superpozice s č. 429
462	pr. ovál	vakovitý	konvexní	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2,32	1,92	0,82	A	A	A			zásobnice	
463	pr. ovál	vakovitý	konvexní	šikmé	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2	1,34	0,52	A					zásobnice	
464	pr. kruh	vanovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2,76		1,1	A	A			A	zásobnice	
466	pr. kruh	mísovitý	konvexní	konkávní	hlinitý zásyp	tmavě hnědá	střední	1,8		0,5	A	A				sídl. jáma	
467	pr. ovál	tvár V	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,3	1,2	0,18	A					sídl. jáma	
474	pr. kruh	hruškovitý	konvexní	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,88		1	A	A	A		A	zásobnice	
478	pr. kruh	tvár U	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,62		0,28	A	A				sídl. jáma	
479	pr. ovál	vanovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2,99	1,64	0,76	A	A			A	zásobnice	
480	pr. kruh	mísovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,1		0,38	A				A	sídl. jáma	
480	pr. kruh	tvár U	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,2		0,36						sídl. jáma	
483	pr. kruh	tvár V	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,92		0,38	A					sídl. jáma	
484	pr. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,48		0,2	A					KJ/SJ	
485	pr. ovál	tvár U	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,96	0,8	0,18	A					sídl. jáma	
486	pr. kruh	mísovitý	přímé	stupňovité	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,8		0,34						KJ/SJ	
487	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,42		0,24	A	A				KJ/SJ	
489	pr. ovál	mísovitý	konvexní	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,84	0,54	0,26	A					sídl. jáma	
490	ne. kruh	mísovitý	konkávní	konkávní	hlinitý zásyp	tmavě hnědá	střední	0,6		0,22	A					sídl. jáma	
494	pr. ovál	mísovitý	konkávní	konkávní	hlinitý zásyp	tmavě hnědá	střední	0,9	0,54	0,32	A					KJ/SJ	

Obj.č.	půdorys	řez	stěny	dno	výplň	barva	ulehlost	D m	Š m	H m	KER	maz.	zv. kos.	kov	kámen	typ	poznámky
499	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné				1,26		0,25						sídl. jáma	
500																velké soujámí, hliník	výzkum 3 sondami a 3 čtverci, popisu hliníku se bude věnovat vlastní podkapitola
502	ne. kruh	vakovitý	přímé	konkávní	hlinitý zásyp	tmavá hnědá	střední	1,5		0,7	A	A				zásobnice	nález uhlíku
504	pr. ovál	mísovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	0,92	0,84	0,28	A	A				KJ/SJ	
505	pr. ovál	hruškovitý	přímé	stupňovité	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	1,62	1,2	0,54	A					zásobnice	svrchní vrstva uloženiny, 0,5m
505					prach. hlína	střední hnědá	střední									sídl. jáma	nižší vrstva 0,36; žlutě probarvená
505					prach. hlína	tmavá hnědá	střední									sídl. jáma	nejnižší vrstva, 0,2m
508	pr. ovál	mísovitý	přímé	stupňovité	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	5,1	3,3	0,32	A					sídl. jáma	
509	ne. ovál	vakovitý	ne.přímé	zvlněné	hlinitý zásyp	tmavá hnědá	střední	9,7	7,7	0,3	A	A	A		A	soujámí	
509	pr. ovál	vanovitý	přímé	stupňovité	prach. hlína	hnědá žlut'	střední	2,86	1,56	0,5	A	A				soujámí	
509	ne. kruh		ne.přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	2,46		0,44	A	A				soujámí	
509	ne. ovál	mísovitý	ne.přímé	stupňovité	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	4,84	2,38	0,62						soujámí	
509	pr. ovál	mísovitý	přímé	šikmé	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	2,24	0,8	0,36	A	A				soujámí	
509	pr. ovál		ne.konvexní	stupňovité	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	2,48	1,16	0,54	A					soujámí	
509	pr. ovál	mísovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	3,76	1,9	0,52	A	A	A			soujámí	
509	ne. kruh		ne.konvexní	stupňovité	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	2,98		1,2	A					soujámí	
509	pr. ovál	vakovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	hnědá žlut'	střední	0,94	0,8	0,6	A					soujámí	
509	pr. ovál		přímé	konkávní	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	2,06	1,5	0,44	A	A				soujámí	
512	pr. ovál	mísovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	1,24	0,78	0,42	A					sídl. jáma	
513	pr. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	0,7		0,24	A					KJ/SJ	
515	pr. ovál	mísovitý	ne.konvexní	stupňovité	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	3	1,66	0,7	A	A				sídl. jáma	
516	pr. ovál	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	1,14	1	0,3	A	A				sídl. jáma	
519	ne. kruh	vakovitý	konvexní	zvlněné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	1,74		1,8	A	A	A		A	zásobnice	
522	pr. ovál	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	0,98	0,32	0,18	A	A				KJ/SJ	
523	pr. ovál	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	0,44	0,3	0,06	A					KJ/SJ	
534	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	0,8	0,46	0,22	A	A				KJ/SJ	
535	pr. ovál	mísovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	0,42	0,32	0,16	A	A				KJ/SJ	
559	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	0,9		0,14	A	A				KJ/SJ	

Obj.č.	půdorys	řez	stěny	dno	výplň	barva	ulehlost	D m	Š m	H m	KER	maz.	zv. kos.	kov	kámen	typ	poznámky
561	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,4		0,1	A					KJ/SJ	
562	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,34		0,1	A					KJ/SJ	
563	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	hlinitý zásyp	tmavě hnědá	střední	0,38		0,07	A					KJ/SJ	
568	pr. kruh	mísovitý	konkávní	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,3		0,1	A					KJ/SJ	
569	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,1	0,95	0,18	A					sídl. jáma	
571	ne. ovál	mísovitý	ne.přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,9	0,6	0,1	A	A				KJ/SJ	
575	ne. ovál	mísovitý	přímé	stupňovité	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1	0,9	0,16	A					KJ/SJ	
576	ne. kruh	mísovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	světle hnědá	střední	0,42		0,2	A					KJ/SJ	
580	pr. ovál	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,94	0,76	0,2	A	A				KJ/SJ	
582	obdélný	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2,2	1,32	0,2	A	A				sídl. jáma	
583	pr. kruh	hruškovitý	konvexní	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,42		0,8	A	A				zásobnice	
586	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1	0,76	0,3	A					KJ/SJ	
592	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	hnědá	střední	0,46	0,34	0,1	A					KJ/SJ	
595	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,4		0,14						KJ/SJ	
606	pr. kruh	mísovitý	konkávní	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,22		0,1	A					KJ/SJ	
608	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,48		0,22	A					KJ/SJ	
610	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,42		0,12	A	A				KJ/SJ	
617	pr. kruh	vanovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	hnědá	střední	1,56		1,06						zásobnice	
625	pr. kruh	tvár V	přímé	rovné		hnědá	střední	0,54		0,24	A	A				KJ/SJ	
629	pr. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,5		0,28	A					KJ/SJ	
633	pr. kruh	vakovitý	konvexní	zvlněné	prach. hlína	světle žlutá	střední	1,8		0,94						zásobnice	svrchní vrstva uloženy
					prach. hlína	tmavě hnědá	střední				A				A	sídl. jáma	nižší vrstva, 0,6m
					prach. hlína	hnědá šed'	střední									sídl. jáma	nejnižší vrstva, 0,33m
644	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	hnědá	střední	1,9	1,86	0,14						sídl. jáma	
647	pr. ovál	vakovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2	1,6	0,63	A	A		A	A	zásobnice	vstup na Z straně, 1,6x0,6m
648	pr. ovál	vanovitý	ne.stupňovité	rovné	prach. hlína	světle hnědá	střední	2,84		1,44	A	A	A		A	sídl. jáma	
649	pr. kruh	trapezovitý	konvexní	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,64		0,48	A	A				sídl. jáma	
650	pr. kruh	mísovitý	přímé	zvlněné	hlinitý zásyp	tmavě hnědá	střední	1,5		0,33	A					sídl. jáma	
652	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné		hnědá žluť	střední	0,9		0,6	A		A			sídl. jáma	promísení starší a mladší vrstvy

Obj.č.	půdorys	řez	stěny	dno	výplň	barva	ulehlost	D m	Š m	H m	KER	maz.	zv. kos.	kov	kámen	typ	poznámky
653	pr. kruh	vakovitý	konvexní	konkávni	hlinitý zásyp	tmavě hnědá	střední	1,72		0,56	A	A				zásobnice	
654	pr. kruh	hruškovitý	konvexní	šikmé	hlinitý zásyp	hnědá	střední	2,1		1,6	A				A	zásobnice	
658	pr. kruh	vanovitý	přímé	rovné	prach. hlína	hnědá žlut'	střední	2,26		0,75	A	A			A	zásobnice	
659	pr. ovál	mísovitý	konkávni	zvlněné	prach. hlína		střední	2,6		0,42	A					sídl. jáma	
660	obdélný	tvár U	konkávni	stupňovité	prach. hlína	hnědá žlut'	střední	1,72	0,78	0,78	A					sídl. jáma	
665	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,8	0,74	0,36	A	A			A	sídl. jáma	
673	pr. kruh	mísovitý	přímé	zvlněné	hlinitý zásyp	tmavě hnědá	střední	1,24		0,22	A	A				sídl. jáma	příměs spraše
681	pr. kruh	hruškovitý	konvexní	konkávni	hlinitý zásyp	tmavě hnědá	střední	1,56		0,7	A	A			A	zásobnice	
686	pr. kruh	vanovitý	přímé	konkávni	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,54		0,3	A					KJ/SJ	
688	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,82	0,58	0,26	A					KJ/SJ	
693	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávni	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,64		0,2	A				A	sídl. jáma	
694	pr. kruh	hruškovitý	konvexní	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,56		0,84	A	A			A	zásobnice	přepálená vrstva mazanice 0,24m
698	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,4	0,28	0,1	A	A	A			KJ/SJ	
712	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávni	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,34		0,14	A					KJ/SJ	
719	pr. ovál	vakovitý	konvexní	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,4	1,32	0,66	A	A	A		A	zásobnice	
726	pr. ovál	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	2,2	1,86	0,48	A					sídl. jáma	
728	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,4		0,5	A	A	A			sídl. jáma	
729	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávni	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,78		0,14	A					KJ/SJ	
730	pr. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,6		0,4	A					KJ/SJ	
733	pr. ovál	mísovitý	přímé	stupňovité	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,3	0,6	0,26	A	A				sídl. jáma	
734	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,9	1,6	1,3	A					sídl. jáma	
736	pr. ovál	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,84	0,44	0,22	A	A				KJ/SJ	
737	pr. ovál	mísovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	4,3	2	0,18	A					sídl. jáma	
758	pr. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,54		0,26	A					KJ/SJ	
765	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávni	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,8		0,26	A	A				KJ/SJ	
778	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1	0,48	0,16	A	A				KJ/SJ	
779	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá, červená	střední	1,1		0,7	A	A			A	KJ/SJ	vrstva mazanice 0,58m
782	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	0,46		0,18	A					KJ/SJ	
783	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavá hnědá	střední	1,5	0,72	0,22	A					sídl. jáma	

Obj.č.	půdorys	řez	stěny	dno	výplň	barva	ulehlost	D m	Š m	H m	KER	maz.	zv. kos.	kov	kámen	typ	poznámky
790	pr. ovál	vanovitý	přímé	stupňovité	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,7	0,95	0,4	A	A				sídl. jáma	
791	ne. ovál	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	černá hněď	střední	8	0,5	0,25	A	A				žlab	
792	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,5		0,13	A	A				KJ/SJ	
793	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné		černá hněď	střední	13,2	0,66	0,22	A	A	A		A	žlab	
793	pr. kruh	vakovitý	konkávní	zvlněné		černá tmavá	střední	0,76		0,66	A	A				KJ/SJ v žlabu	
794	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné		černá tmavá	střední	0,6		0,6	A	A				KJ/SJ	
795	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	hnědá	střední	0,8		0,1	A				A	sídl. jáma	
796	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,34		0,1	A					KJ/SJ	
797	pr. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	hnědá	střední	0,54		0,1	A	A				KJ/SJ	
812	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,42		0,18	A	A				KJ/SJ	
831	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	černá hněď	střední	0,75		0,3	A					KJ/SJ	
838	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,44		0,16	A					KJ/SJ	
849	pr. kruh	mísovitý	konkávní	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,3		0,05	A					KJ/SJ	
851	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,25		0,05	A					KJ/SJ	
855	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,5		0,3	A					KJ/SJ	
865	pr. ovál	mísovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	černá tmavá	střední	0,74	0,28	0,14	A					KJ/SJ	
866	pr. ovál	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,38	0,98	0,15	A	A	A		A	KJ/SJ	nález uhlíku
872	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,39		0,1	A	A				KJ/SJ	
873	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,3		0,09	A					KJ/SJ	
875	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,36		0,16	A					KJ/SJ	
881	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,3		0,12	A					KJ/SJ	
883	pr. kruh	mísovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,34		0,1	A					KJ/SJ	
889	pr. kruh	mísovitý	konkávní	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,34		0,1	A					KJ/SJ	
890	pr. kruh	mísovitý	konkávní	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,3		0,09	A					KJ/SJ	
896	pr. kruh	hruškovitý	ne.konvexní	konkávní	prach. hlína	černá hněď	střední	0,7		0,24	A	A	A			sídl. jáma	
901	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné		tmavě hnědá	střední	0,32		0,12	A					KJ/SJ	
902	pr. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,3		0,2	A					KJ/SJ	
905	pr. kruh	mísovitý	přímé	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	0,48		0,3	A					KJ/SJ	
907	pr. ovál	mísovitý	konkávní	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,2	0,9	0,39	A	A			A	sídl. jáma	

Obj.č.	půdorys	řez	stěny	dno	výplň	barva	ulehlost	D m	Š m	H m	KER	maz.	zv. kos.	kov	kámer	typ	poznámky
908	pr. kruh	vakovitý	ne.přímé	ne. stupňovité	prach. hlína	černá tmavá	střední	2,75		0,98	A				A	zásobnice	
909	ne. kruh	vanovitý	ne. stupňovité	rovné	prach. hlína	černá tmavá	střední	2,43		0,78	A	A			A	sídl. jáma	
910	pr. kruh	vakovitý	konvexní	konkávní	prach. hlína	černá tmavá	střední	1,2		0,8	A	A			A	zásobnice	
914	pr. kruh	vanovitý	přímé	rovné	prach. hlína	černá tmavá	střední	1,5		0,7	A	A			A	zásobnice	
915	pr. kruh	vanovitý	přímé	zvlněné	prach. hlína	černá tmavá	střední	1,6		1	A	A	A		A	zásobnice	
916	ne. kruh	vanovitý	ne.přímé	zvlněné	prach. hlína	černá tmavá	střední	2,45		1	A	A	A	A	A	zásobnice	
916	ne. kruh	mísovitý	ne.přímé	zvlněné	prach. hlína	černá tmavá	střední	2,3		0,65	A	A			A	výkop v jámě	
931	pr. kruh	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	černá tmavá	střední	0,86		0,56	A					sídl. jáma	
939	pr. ovál	mísovitý	konkávní	konkávní	prach. hlína	černá tmavá	střední	1,6	1,05	0,2	A					sídl. jáma	
944	pr. ovál	tvár U	přímé	rovné	prach. hlína	černá tmavá	střední	1,54	0,46	0,14	A				A	sídl. jáma	
954	pr. kruh	vanovitý	stupňovité	rovné	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,2		0,74						zásobnice	
966	pr. ovál	trapezovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	černá tmavá	střední	1,4	1,2	1,05	A	A			A	sídl. jáma	
1001	pr. ovál	mísovitý	přímé	konkávní	prach. hlína	tmavě hnědá	střední	1,23	0,86	0,18	A	A	A		A	sídl. jáma	